

Ὁ ἍΓΙΟΣ ΜΙΚΗΛΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
ΕΤΟΣ ΛΣΤ' • ΤΕΥΧΟΣ 293 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2024

**«Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΑΣ
ὁ ἐν Σέρραις ἀθλήσας»**

Περιοδική έκδοση τοῦ
Ἐπικοινωνιακοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Ἰδρύματος
«Ὁ Ἅγ. Νικήτας ὁ Νέος»,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης,
προνοία καὶ ἐπιμελεία
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Δ/ΝΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
Ἀλέξανδρος Ἀναγνωστόπουλος

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Νικήτας Χαλέμης
Πρωτ. Χριστόδουλος Καμπερίδης
Παναγιώτης Σκαλτσῆς
Φιλοκτῆμων Φάκας
Χαράλαμπος Βουρουτζίδης

Διανέμεται δωρεάν.
Συνδρομές προαιρετικές.

Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα:
Ἱερά Μητρόπολις
Σερρῶν & Νιγρίτης
Κύπρου 10, 621 22 ΣΕΡΡΕΣ
Τηλ. 2321 0 68 100
Fax 2321 0 68 119

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν
ἀπόψεις τοῦ ἀρθρογράφου, γιά τίς ὁποῖες
καί φέρει ὁ ἴδιος τήν εὐθύνη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

• Λόγοι Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ.	04
• Πατριαρχική Ἀπόδειξις ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις.	05
• Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγου, Πνευματική Διδαχή ἐπὶ τοῖς Χριστουγέννοις.	08
• Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγου, Μήνυμα ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.	11
• Ἁγίου Νικολάου Βελμύροβιτς, Τὰ Δῶρα τῶν Μάγων.	14
• † Ἰωάννου Φουντούλη, Ἡ λειτουργική παράδοση τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων.	16
• Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγου, Προσφώνησις εἰς τόν πανηγυρικόν Ἑσπερινόν εἰς τόν πανίερον Μητροπολιτικόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σερρῶν ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ.κ. Γεωργίου.	21
• Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Γεωργίου, Ἀντιφώνησις καὶ Ἑόρτιος Ὁμιλία κατὰ τόν Ἑσπερινό τῆς 7ης Νοεμβρίου 2024 στίς Σέρρες.	26
• Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγου, Προσφώνησις εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τόν πανίερον Μητροπολιτικόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Σερρῶν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ.κ. Γεωργίου.	32
• Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Γεωργίου, Ὁμιλία κατὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τῆς 8ης Νοεμβρίου.	36
• Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγου, Χαιρετισμὸς εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπετειακὴν ἐκδήλωσιν τῆς Ἑταιρείας Fibran	42
• «Ἐρανὸς Ἀγάπης» στὴν Ἐκκλησία τῶν Σερρῶν	44
• Ἐκκλησιαστικὲς Εἰδήσεις καὶ Χρονικά.	45

Ἀσκητικὴ Γωνιά

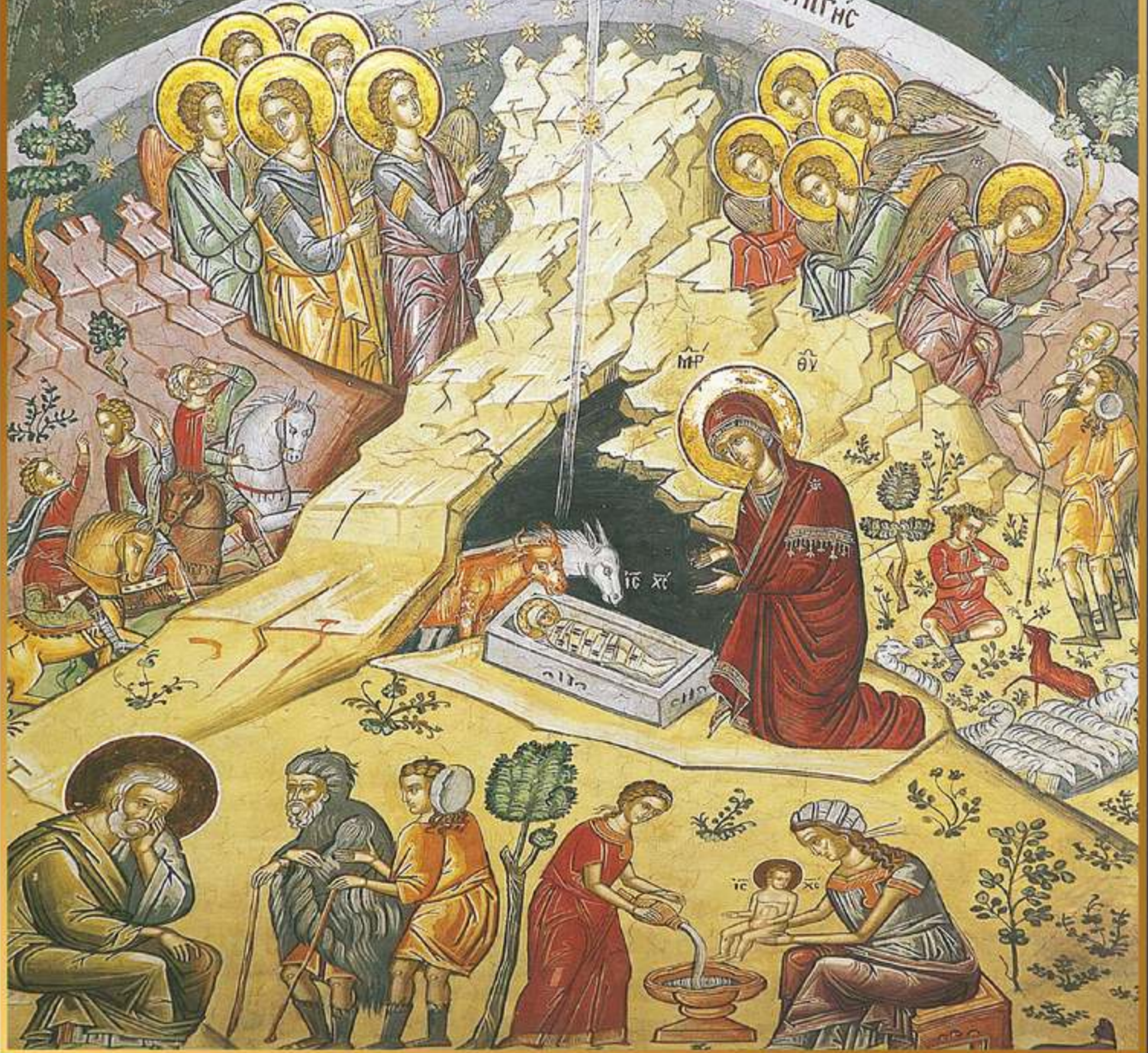
Ὁ Κυριάρχος τῶν οὐρανῶν, ἀπὸ μεγάλης εὐσπλαγχνίας γίνεται ἄνθρωπος σάν κι ἐμᾶς ἀπὸ τὴν ἀνύμφευτη Κόρη, Αὐτός ὁ Λόγος, πού πρῶτα ἦταν αὔλος ὡς Θεός, ἀλλὰ τόν τελευταῖο καιρὸ ντύθηκε καὶ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα, γιὰ νὰ τραβήξει κοντά Του τὸν Ἀδάμ, τὸν πρωτόπλαστο, πού εἶχε πέσει στὴν ἁμαρτία. (Β' τροπάριο, α' ὠδῆς τοῦ εἱρμοῦ), Ἰαμβικός Κανόνας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΗΓΕΝΗCIC

ΑΟΞ ΔΕΝΥΨΙΤΟΙC

ΘΩΚ ΔΙΕΠΙΓΗC

ΤΥ ΧΥ.

ΛΟΓΟΙ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ· καὶ, ἴν' ἀμφοτέρα συνελών εἶπω, Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, διὰ τὸν ἐπουράνιον, εἶτα ἐπίγειον. Χριστὸς ἐν σαρκί, τρόμφω καὶ χαρᾷ ἀγαλλιᾶσθε· τρόμφω, διὰ τὴν ἁμαρτίαν· χαρᾷ, διὰ τὴν ἐλπίδα. Χριστὸς ἐκ Παρθένου· γυναικες παρθενεύετε, ἵνα Χριστοῦ γέννησθε μητέρες. Τίς οὐ προσκυνεῖ τὸν ἀπ' ἀρχῆς; τίς οὐ δοξάζει τὸν τελευταῖον;

Ἐπὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα χωρεῖ, καὶ σάρκα φορεῖ διὰ τὴν σάρκα, καὶ ψυχῇ νοερά διὰ τὴν ἐμὴν ψυχὴν μίγνυται, τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ἀνακαθαίρων. Καὶ πάντα γίνονται, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος· κηθεῖς μὲν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ ψυχὴν καὶ σάρκα προκαθαρθείσης τῷ Πνεύματι (ἔδει γὰρ καὶ γέννησιν τιμηθῆναι, καὶ

παρθενίαν προτιμηθῆναι)· προελθὼν δὲ Θεὸς μετὰ τῆς προσλήψεως, ἐν ἑκ δύο τῶν ἐναντίων, σαρκὸς καὶ Πνεύματος· ὧν, τὸ μὲν ἐθέωσε, τὸ δὲ ἐθεώθη. Ὡς τῆς καινῆς μίξεως! ὧς τῆς παραδόξου κράσεως! ὧς γίνεται, καὶ ὁ ἄκτιστος κτίζεται, καὶ ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, διὰ μέσης ψυχῆς νοεράς μεσιτευούσης θεότητι, καὶ σαρκὸς παχύτητι. Καὶ ὁ πλουτίζων, πτωχεύει· πτωχεύει γὰρ τὴν ἐμὴν σάρκα, ἵν' ἐγὼ πλουτήσω τὴν αὐτοῦ θεότητα. Καὶ ὁ πλήρης, κενουταί· κενουταί γὰρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπὶ μικρόν, ἵν' ἐγὼ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; Τί τὸ περὶ ἐμὲ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνας, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκὸς, ἵνα καὶ τὴν εἰκόνα σώσῃ, καὶ τὴν σάρκα ἀθανατίσῃ». (Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Λόγος εἰς τὰ Θεοφάνεια, εἵτουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος).

«ΣΑΡΚΑ ΛΑΒΩΝ»

Ἐπειδὴ, λοιπόν, ὁ Χριστὸς ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος κατὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ὅμοιος μὲ μᾶς σὲ ὅλα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, μᾶς μεταδίδει τὴ θεότητά Του λόγῳ τῆς πίστεως μας ὅτι Αὐτόν καὶ μᾶς καθιστᾷ συγγενεῖς Του κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν οὐσίαν τῆς θεότητός Του. Πρόσεξε τὸ νέο καὶ παράδοξο μυστήριον: Ὁ Θεὸς Λόγος ἔλαβε ἀπὸ μᾶς σάρκα, πού δὲν εἶχε ἐκ φύσεως καὶ ἔγινε ἄνθρωπος, πού δὲν ἦταν. Ἀπὸ τότε μεταδίδει στοὺς πιστοὺς τὴ θεότητά Του – τὴν ὁποία κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους ἢ τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶχε ἀποκτήσει – καὶ μ' αὐτόν τὸν τρόπο γίνονται θεοὶ κατὰ χάριν καὶ θέσιν, πού δὲν ἦταν. Ἔτσι χαρίζει ὁ αὐτοὺς τὴν ἐξουσίαν νὰ γίνονται τέκνα Θεοῦ (Ἰω. 1, 12), γι' αὐτὸ καὶ ἔγιναν καὶ πάντοτε θὰ γίνονται καὶ ποτὲ δὲν θὰ πάψουν νὰ γίνονται.

(Ἅγιος Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, Βίβλος τῶν Ἠθικῶν, Λόγος Α', Κεφάλαιο Γ', «Περὶ τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως καὶ κατὰ τὴν τρόπον δι' ὑμᾶς ἐσαρκώθη»).

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

Τιμιώτατοι ἀδελφοί Ἱεράρχαι καί τέκνα
ἐν Κυρίῳ εὐλογημένα,

Ἄνωθεν εὐδοκία ἐφθάσαμεν καί ἐφέτος
εἰς τήν πανέορτον ἡμέραν τῆς κατά
σάρκα Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ
ἐλθόντος εἰς τήν γῆν καί συναναστρα-
φέντος ἡμῖν «δι' ἄφατον φιλαν-

θρωπίαν». Τιμῶμεν ἐν ψαλμοῖς καί ὕμ-
νοῖς καί ἐν χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τό μέγα
μυστήριον τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τό
«πάντων καινῶν καινότατον, τό μόνον
καινόν ὑπό τόν ἥλιον»[1], διά τοῦ ὁποίου
διανοίγεται εἰς τόν ἄνθρωπον ἡ ὁδός τῆς
κατά χάριν θεώσεως καί ἀνακαινίζεται
ἡ σύμπασα κτίσις. Τά Χριστούγεννα δέν
εἶναι βίωσις συναισθηματισμῶν, οἱ
ὅποιοι «γρήγορα ἔρχονται καί ἀκόμη
ταχύτερα παρέρχονται». Εἶναι ὑπαρξια-
κή μετοχή εἰς τό ὄλον γεγονός τῆς Θείας
Οἰκονομίας. Καθώς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγ-
γελιστής Ματθαῖος[2], ἡ ἡγεσία τοῦ
κόσμου ἠθέλησεν ἐξ ἀρχῆς νά ἀφανίσῃ
τό Θεῖον Βρέφος. Διά τούς πιστούς, ὁμοῦ
μέ τό «Χριστός γεννᾶται» τῆς ἐορτῆς τῆς
Σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ
Θεοῦ Πατρός καί τούς πενθίμους κώ-
δωνας τοῦ Πάθους, συνηχεῖ πάντοτε τό
«Χριστός Ἀνέστη», τό εὐάγγελον μήνυ-
μα τῆς νίκης κατά τοῦ θανάτου καί τῆς
προσδοκίας τῆς κοινῆς ἀναστάσεως.

Τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς
εἰρήνη» ἀκούεται καί πάλιν εἰς ἓνα
πλήρη βιαιοτήτων, κοινωνικῆς ἀδικίας
καί καταρρακώσεως τῆς ἀνθρωπίνης
ἀξιοπρεπείας κόσμον. Ἡ ἐκπληκτική
πρόοδος τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνο-
λογίας δέν φθάνει εἰς τό βάθος τῆς
ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος
εἶναι πάντοτε περισσότερο ἀπό αὐτό
πού δύναται νά συλλάβῃ ἡ ἐπιστήμη καί
ἀπό αὐτό εἰς τό ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ

πρόοδος τῆς τεχνολογίας. Δέν γεφυρώνεται ἐπιστημονικῶς τό χάσμα μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς εἰς τό εἶναι τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερον ἤχει ὁ λόγος περί τοῦ «μετανθρώπου» καί ἐγκωμιάζεται ἡ τεχνητή νοημοσύνη. Βεβαίως, τό ὄνειρον ἑνός «ὑπερανθρώπου» δέν εἶναι καινοφανές. Ἡ ἰδέα τοῦ «μετανθρώπου» στηρίζεται εἰς τήν τεχνολογικήν πρόοδον καί εἰς τόν ἐξοπλισμόν του μέ πρωτοφανῆ εἰς τήν ἀνθρωπίνην ἐμπειρίαν καί ἱστορίαν μέσα, διά τῶν ὁποίων θά δυνηθῆ νά ὑπερβῆ τό μέχρι σήμερον ἰσχύον ἀνθρώπινον μέτρον. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι τεχνοφοβική. Προσεγγίζει τήν ἐπιστημονικήν γνῶσιν ὡς «θεόδοτον δῶρον εἰς τόν ἀνθρώπον», χωρίς ὅμως νά ἀγνοῖ ἡ νά ἀποσιωπᾶ τούς κινδύνους τοῦ ἐπιστημονισμοῦ. Εἰς τήν Ἐγκύκλιον τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας (Κρήτη, 2016), τονίζεται ἡ συμβολή τοῦ Χριστιανισμοῦ καί «εἰς τήν ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν τοῦ θύραθεν πολιτισμοῦ», ἀφοῦ ὁ Θεός «ἔθεσε τόν ἀνθρώπον οἰκονόμον τῆς θείας δημιουργίας καί συνεργόν Αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ». Ἐν συνεχείᾳ, σημειοῦται μετ' ἐμφάσεως: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔναντι τοῦ συγχρόνου 'ἀνθρωποθεοῦ', προβάλλει τόν 'Θεάνθρωπον' ὡς ἔσχατον μέτρον πάντων: 'Οὐκ ἀνθρώπον ἀποθεωθέντα λέγομεν, ἀλλά Θεόν ἐνανθρωπήσαντα' (Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Γ', 2PG 94, 988)»[3].

Ἡ ἀπάντησις εἰς τό κρίσιμον ἐρώτημα,

πῶς ἄχρι τῆς ἐσχάτης «ὀγδῆς ἡμέρας», μέ τόν τιτανισμόν καί τόν προμηθεϊσμόν τοῦ τεχνολογικοῦ πολιτισμοῦ, τῶν μετεξελίξεων καί τῶν μεταπτώσεών του, ἐν μέσῳ ἀνθρωποθεϊστικῶν μετανθρωπισμῶν ἢ ὑπερανθρωπισμῶν, θά διασωθῆ ὁ «πολιτισμός τοῦ προσώπου», ὁ σεβασμός τῆς ἱερότητος καί ἡ ἀνάδειξις τῆς ὠραιότητός του, ἐδόθη ἅπαξ καί διά παντός ἐν τῷ μυστηρίῳ τῆς Θεανθρωπίνότητος. Ὁ Θεός Λόγος ἐγένετο σὰρξ, ἡ «ἀλήθεια ἦλθε» καί «παρέδραμεν ἡ σκιά. Εἰς τό διηνεκές τό ἀληθεύειν διά τόν ἀνθρώπον θά συνδέεται μέ τήν σχέσιν του μέ τόν Θεόν, ὡς ἀπάντησις εἰς τήν κάθοδον τοῦ Θεοῦ πρός αὐτόν καί ὡς ἀναμονή καί ὑπάντησις τοῦ ἐρχομένου Κυρίου τῆς δόξης. Ἡ ζωσα αὐτή πίστις στηρίζει τόν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου νά ἀνταποκριθῆ εἰς τάς ἀντιφάσεις καί τάς προκλήσεις τοῦ ἐπιγείου βίου του, εἰς τήν «ἐπ' ἄρτων» ζωήν[4], εἰς τήν ἐπιβίωσιν καί τήν κοινωνικήν καί πολιτισμικήν ἀνάπτυξιν. Τίποτε ὅμως εἰς τήν ζωήν μας δέν εὐδοκίμεῖ ἀνευ ἀναφορᾶς εἰς τόν Θεόν, μέ ὀρίζοντα τήν «πληρότητα ζωῆς, τήν πληρότητα χαρᾶς καί τήν πληρότητα γνώσεως» τῆς Βασιλείας Του[5].

Τά Χριστούγεννα εἶναι εὐκαιρία διά νά συνειδητοποιήσωμεν τό μυστήριον τῆς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ καί τό μέγα θαῦμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός κρούει τήν θύραν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας, ὅμως μόνον ὁ ἴδιος ὁ ἐλευθερία τετιμημένος ἀνθρώπος δύναται νά τήν ἀνοίξῃ. «Ἀσφαλῶς, χωρίς Αὐτόν, χωρίς τόν Χριστόν», γράφει ὁ μακαριστός π.

Γεώργιος Φλωρόφσκυ, «ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτε. Κι ὅμως, ὑπάρχει κάτι πού μόνο ἀπό τόν ἄνθρωπο μπορεῖ νά γίνει – τό νά ἀνταποκριθεῖ στήν κλήση τοῦ Θεοῦ καί νά 'δεχθεῖ' τόν Χριστόν»[6].

Διά τοῦ «Ναί» εἰς τήν ἄνωθεν κλήσιν ὁ Χριστός ἀποκαλύπτεται ὡς «τό φῶς τό ἀληθινόν»[7], ὡς «ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή»[8], ὡς ἡ ἀπάντησις εἰς τά ἔσχατα ἐρωτήματα καί τάς ἀναζητήσεις τοῦ νοός, εἰς τούς καρδιακούς πόθους καί τάς ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά καί εἰς τό πόθεν καί πρὸς τί τῆς δημιουργίας. Εἰς τόν Χριστόν ἀνήκομεν, ἐν Αὐτῷ εἶναι ἠνωμένα τά πάντα. Ὁ Χριστός εἶναι «τό Α καί τό Ω, ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος, ἀρχή καί τέλος»[9]. Ἐν τῇ ἐκουσίᾳ σαρκώσει Του «δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν», ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος «οὐκ ἀνθρώπων ᾤκησεν ἕνα, ἀλλ' ἀνθρώπου φύσιν τῇ ἑαυτοῦ περιέθηκεν ὑποστάσει»[10], θεμελιώσας τοιουτοτρόπως τόν κοινόν αἰώνιον προορισμόν καί τήν ἐνότητα τῆς ἀνθρωπότητος. Δέν ἀπελευθερώνει ἕνα λαόν, ἀλλά σύμπαν τό γένος τῶν ἀνθρώπων, δέν τέμνει σωστικῶς μόνον τήν ἱστορίαν, ἀλλά καινοποιεῖ τήν κτίσιν πᾶσαν. Ὁμοῦ μετά τῆς ἱστορίας, ἰσχύει καί διά τά σύμπαντα ὀριστικῶς καί καθοριστικῶς τό «πρὸ Χριστοῦ» καί τό «μετά Χριστόν». Καθ' ὅλην τήν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ ἱστορίᾳ καί δι' αὐτῆς πρὸς τά ἔσχατα, πρὸς τήν ἀνέσπερον ἡμέραν τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πορείαν τῆς, ἢ «οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» Ἐκ-

κλησία μαρτυρεῖ περί τῆς ἀληθείας, ἐπιτελοῦσα τό ἀγιαστικόν καί πνευματικόν αὐτῆς ἔργον «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς».

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Κλίνοντες εὐσεβοφρόνως τό γόνυ ἐνώπιον τῆς βρεφοκρατούσης Θεομήτορος καί προσκυνοῦντες ἐν ταπεινώσει τόν τήν ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβόντα «ἐν ἀρχῇ Λόγον», εὐχόμεθα πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον Ἅγιον Δωδεκαήμερον, αἴσιον δέ, ὑγιερὸν, εἰρηνικόν, εὐκαρπον ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, πλήρη πνευματικῆς εὐφροσύνης καί θείων δωρημάτων τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, κατὰ τόν ὁποῖον σύμπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος συνορτάζει καί τιμᾷ τήν 1700ῆν ἐπέτειον τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Χριστούγεννα 2024

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

1. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Ἐκδόσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ΡG 94, 984.

2. Ματθ. α', 18 – β', 1-23.

3. Ἐγκύκλιος, § 10.

4. Βλ. Ματθ. δ', 4.

5. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, Πιστεύω, ἐκδ. Ἀκρίτα, Ἀθήνα 1991, σ. 129.

6. Γεωργίου Φλωρόφσκυ, Δημιουργία καί ἀπολύτρωση, ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη 1983, σ. 17.

7. Ἰωάν. α', 9.

8. Ἰωάν. ιδ', 6.

9. Ἀποκ. κβ', 13.

10. Νικολάου Καβάσιλα, Ἐπτά ἀνέκδοτοι λόγοι, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 108.

ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2024

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

*«Σήμερον Μαρία ἔτεκεν καὶ κόσμος ἐφωτίσθη.
Ἐκείνη ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ ἡ οἰκουμένη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ...
ἵνα τῷ ὁμοιοπαθεῖ προσελθόντες ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν κληρονομήσωμεν».*

(Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ).

Αγαπητοί μου ἀδελφοί,
Χαρά, εὐλογία καὶ ἐλπίδα φωτίζουν
σήμερα τίς καρδιές μας καθὼς ἐορτά-
ζουμε τὴν Μητρόπολη τῶν χριστιαν-
ικῶν ἐορτῶν, τὰ ἅγια Χριστούγεννα.
«Τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α΄
Τιμ. 3, 16), ἡ ἐνανθρώπηση δηλαδή τοῦ
Θεοῦ Λόγου, ἡ ἀνερμήνευτη σύλληψη
καὶ ἡ ἀνέκφραστη γέννηση, πιστοποι-
οῦν μέ τὸν πιὸ ἐπίσημο τρόπο τὸν πλου-

το τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ ἀν-
θρώπινο γένος, χάριν τοῦ ὁποῦ τέρνει
τὴν ἱστορία καὶ ὑπερβαίνει τοὺς νόμους
τῆς φύσεως. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χρι-
στός γεννήθηκε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μᾶς
σώσει ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας, ὅπως ὁ ἴδιος
ὁ Ἄγγελος ἀπεκάλυψε στὴν Θεοτόκο
Μαρία, «Αὐτός γάρ σώσει τὸν λαόν Αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ» (Ματθ. 1,
21-22). Ἐνηθρόωσε ὁ Θεὸς Λόγος, ὁ

Εἰς τῆς Παναγίας Τριάδος, γιά νά σηκώ-
σει τό βαρῦ φορτίο τῶν ἀνομιῶν μας, νά
θεραπεύσει τίς πληγές τῶν παθῶν μας,
νά μᾶς ἀνυψώσει ἀπό τήν ἀπαράκλητη
σπλαβιά στά πάθη καί στόν διάβολο,
στήν ἐλευθερία καί τήν περιωπή τῶν
παιδιῶν τοῦ Θεοῦ. Στό πρόσωπο τοῦ
θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄνθρω-
πος καλεῖται νά ἀνακαλύψει τό αὐ-
θεντικό ἀρχέτυπό του, τήν μοναδική καί
ἀψευγάδιαστη ἀλήθεια τῆς ζωῆς καί τόν
πραγματικό προορισμό του.

Γεννήθηκε ὁ Σωτήρας μας Ἰησοῦς Χρι-
στός, γιά νά θεραπεύσει, μεταμορφώσει
καί ἀγιάσει τόν ἄνθρωπο, νά τόν ἀπαλ-
λάξει ἀπό τίς θλιβερές συνέπειες τῆς
ἀμαρτίας καί τῆς ἐνοχῆς, νά νικήσει τόν
θάνατο καί τόν φόβο τοῦ θανάτου, νά
ἀποδυναμώσει τόν διάβολο, νά χαρίσει
στόν ἄνθρωπο ζωή καί μάλιστα πληρό-
τητα ζωῆς, δηλαδή τήν οὐράνιο Βασι-
λεία Του.

Εἶναι γεγονός ὅτι σήμερα ἡ ἀντίθεος
πλάνη τῆς ἐποχῆς μας προσπαθεῖ νά
μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν ἀληθινό Θεό

καί τήν ζωή πού Ἐκεῖνος χαρίζει σέ ὅ-
λους μας. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος χάσει τήν
πίστη του στόν ἀληθινό Θεό, τότε εὐκο-
λα χειραγωγεῖται πρὸς τό χάος καί τήν
καταστροφή. Ἡ ἀνθρώπινη ἀξία εἶναι
πραγματι μεγαλειώδης, διότι μεγαλει-
ώδης καί ἀνυπέρβλητη εἶναι καί ἡ ἀξία
τῆς ἀγάπης καί τῆς συγκαταβάσεως
Ἐκεῖνου πού μᾶς ἔφερε στην ζωή ἀπό
τήν ἀνυπαρξία, πού μᾶς χάρισε τό πολύ-
τιμο δῶρο τῆς ζωῆς καί τῆς θεοκοινω-
νίας, πού ἐνηθώπησε γιά νά ἐλευθε-
ρώσει, ἀγιάσει καί ζωοποιήσει τό βαρέως
πάσχον ἀνθρώπινο γένος.

Ἡ Γέννηση τοῦ θεανθρώπου Κυρίου
μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι μυστήριο μέ-
γα. Εἶναι τό μόνο καινόν ὑπὸ τόν ἥλιον
μεγαλειώδες θαῦμα τῆς θείας ἀγάπης,
σοφίας καί παντοδυναμίας. Ἀποτελεῖ
τήν ἀφετηρία τῆς ἀληθινῆς, προσωπι-
κῆς καί σωτήριας συναντήσεως καί
κοινωνίας μας μέ τόν ἴδιο τόν Θεό, στό
θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
Ἐορτάζουμε σήμερα τά ἅγια Χριστού-
γεννα καί ἡ φιλόστοργος μητέρα μας

**Ἡ Γέννηση τοῦ θεανθρώπου
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἶναι μυστήριο μέγα.**

Ἐκκλησία, μᾶς προτρέπει νά βιώσουμε
ἐμπειρικῶς καί ἐκκλησιαστικῶς τό ψυ-
χοσωτήριο καί κοσμοσωτήριο νόημα τῆς
μεγάλης αὐτῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς
πίστεώς μας, νά ψηλαφήσουμε τό θαῦ-
μα, νά πορευθοῦμε ἐκεῖ ὅπου τελεσιουρ-
γεῖται τό μυστήριο τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς καί

σωτηρίας μας, νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ νὰ εἰσέλθουμε στήν καινὴ κτίσις τοῦ Θεοῦ, μὲ ταπεινὸ φρόνημα, πίστη καὶ καθαρὴ καρδιά. Στὴν πορεία τῶν χριστιανικῶν αἰώνων ἡ ἀγία ὀρθόδοξος πίστις ὡς πρόταση καὶ ποιότητα ζωῆς, ἀνέδειξε ἀληθῶς ἀξεπέραστα πρότυπα θεουμένων ἀνθρώπων, τοὺς ἁγίους, ἡ ζωὴ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀγιότης εἶναι ὁ ἀδιπραγμάτευτος σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ πολιτείας. Αὐτὴν τὴν βεβαιότητα τῆς ἀγιότητος, ὡς κοινωνίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, ἀνανεώνει στὴ ζωὴ μας ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων κηρύττουσα μὲ ἀνεκλάλητη χαρὰ ὅτι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» καὶ προσκαλοῦσα ὅλους μας νὰ δείξουμε ὅτι καὶ ἐμεῖς εἴμεθα μαζί Του. Ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας, ὡς τὸ μυστήριον τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου στὴν ζωὴ μας, δίδει πάντοτε, ἰδιαίτερος ὁμῶς αὐτὲς τὶς ἅγιες ἡμέρες, τὴν εὐκαιρία νὰ καλλιεργήσουμε τὰ στοιχεῖα τῆς εὐγένειας τῆς ψυχῆς μας, πού πλουτίζεται ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν σεσαρκωμένη αὐτογάπη.

**Γεννήθηκε ὁ Σωτήρας μας
Ἰησοῦς Χριστός, γιὰ νὰ θεραπεύσει,
μεταμορφώσει καὶ ἀγιάσει τὸν ἄνθρωπο**

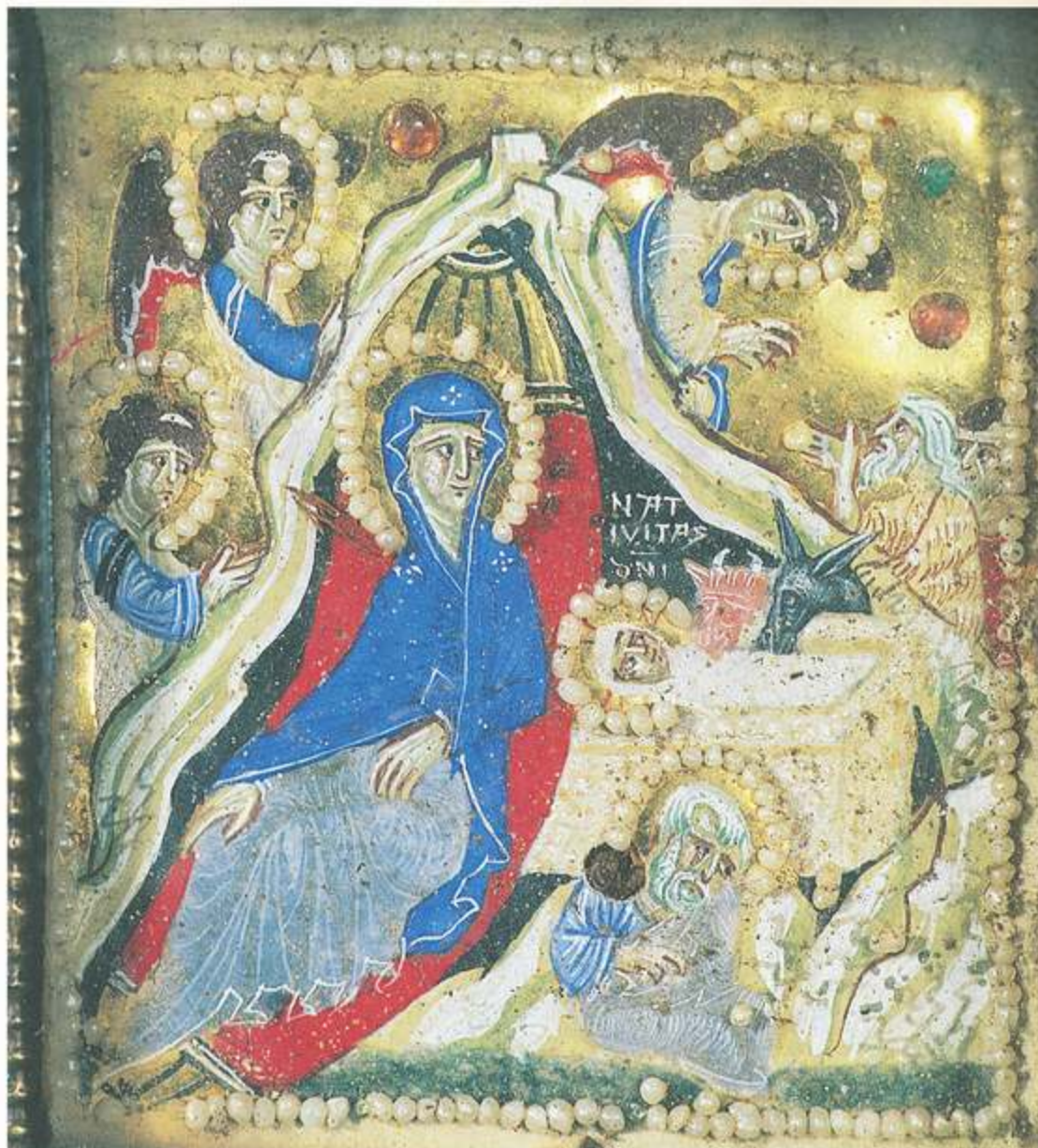
Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,
Ὅσα θλιβερὰ καὶ ἀνησυχητικὰ καταγράφονται στὶς ἡμέρες μας συμβαίνουν κατὰ μέγα μέρος γιατί ἡ ἀνθρωπότητα ἐγκλωβίσθηκε μέσα σὲ μία ἐπίπλαστη καὶ ἐγωιστικὴ αὐτάρκεια καὶ αὐτοθαυμασμό, λησμόνησε καὶ ἀπαρνήθηκε τὴν ἐνυπόστατη ἐλπίδα τοῦ κόσμου, πού εἶ-

ναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστός εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ἕνας καὶ μοναδικός, πού δίδει πραγματικὸ νόημα, ἀξία, ὁμορφιά καὶ περιεχόμενο στὴ ζωὴ καὶ στὴν ὑπαρξή μας. Στὸ πνιγερὸ κλίμα τῶν πολέμων, τῆς φτώχειας, τῆς κλιματικῆς ἀλλαγῆς, τῆς παγκόσμιας ἀνησυχίας γιὰ ἓνα πυρηνικὸ ὀλοκαύτωμα, τῶν φυσικῶν καταστροφῶν, ἑορτάζουμε καὶ ἐφέτος Χριστούγεννα. «Ἄνθρωπος γίνεται ὁ Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται». Ἡ τελικὴ καὶ ὀριστικὴ νίκη ἀνήκει στό φῶς, τὴν ἀλήθεια, τὴν ζωὴ, τὴν ἀγάπη! Ἀνήκει στὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Αὐτό εἶναι τὸ πιὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα πού ἡ ἀγία Ἐκκλησία μας, ὡς ὁ παρατεινόμενος στοὺς αἰῶνες Ἰησοῦς Χριστός, λιτανεύει καὶ σήμερα στὸν κόσμον τῶν διαίρεσεων, τῶν πολέμων, τοῦ φόβου. Μακάρι καὶ ἐμεῖς νὰ εἴμεθα μαζί Του! Σὰς εὐχομαι μέσα ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπικὴ μου καρδιά εὐλογημένα καὶ ἅγια Χριστούγεννα, μὲ πλατυσμόν πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ἡ χάρις καὶ τὸ πλοῦσιον ἔλεος τοῦ δι' ἡμᾶς γεννηθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ εἶθε νὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἀμήν.

Μέ πατρικὲς εὐχὲς καὶ ἀγάπη Χριστοῦ.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ
† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

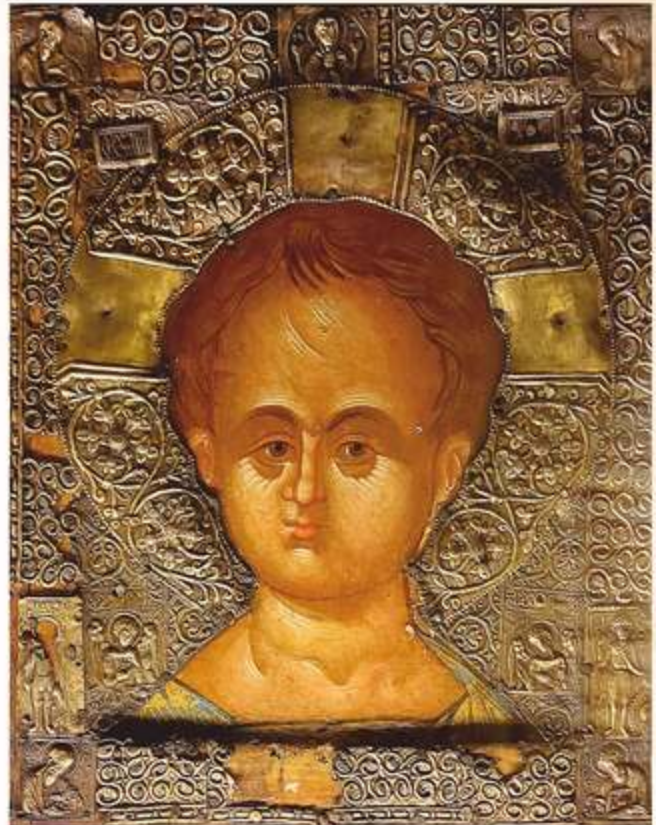
ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Αγαπητοί μου αδελφοί,
Ὁ φιλόανθρωπος Θεός καὶ Πατέρας μας,
ὁ πάνσοφος δημιουργὸς τοῦ χρόνου καὶ
τοῦ κόσμου, «ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν
τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος» (Πράξ. 1, 7),
μᾶς ἀξιώνει νὰ εἰσέλθουμε σήμερα σὸ
νέο πολιτικό ἔτος 2025. Ὁλοκάρδιος
εἶναι ἡ εὐχή ὅλων μας σὸ νέο χρόνο,
πού λειτουργεῖ στήν ζωὴ μας ὡς ἕνα

καινούργιο ξεκίνημα, νὰ αξιοποιήσου-
με ἐπωφελῶς ὅλες ἐκεῖνες τίς θεῖες εὐ-
λογίες, πού ἀγιάζουν, ὁμορφαίνουν,
νοσηματοδοτοῦν, εἰρηνεύουν τὴν ζωὴ
μας καὶ μᾶς ὠριμάζουν πνευματικῶς
στόν ἀγώνα μας γιὰ τὴν βίωση τοῦ
θελήματος τοῦ ἀγίου Θεοῦ, πού ἀποτε-
λεῖ τὸ θεμέλιο γιὰ μία εὐλογημένη ζωὴ.
Ὑποδεχόμεθα σήμερα τὴν πρώτη τοῦ

νέου ἔτους, ἐφοδιασμένοι μέ τίς ὁμορφες καί τίς δύσκολες ἐμπειρίες τοῦ παρελθόντος, μέ χρηστές ἐλπίδες καί εὐγενή ὄνειρα γιά ἕναν καλύτερο, ἀνθρωπινότερο καί εἰρηνικό κόσμο. Κυρίως ὁμως μέ ἐμπιστοσύνη στό ἔλεος καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, πού μᾶς χαρίζει τήν παρούσα ζωή, ὡς στάδιο ἀγῶνος καί προετοιμασίας γιά τήν αἰωνιότητα.

Παγκοσμίως σήμερον παρατηρεῖται μία βαθιά καί πολυεπίπεδη κρίση. Ἡ ἴδια ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη πάσχει, ἀπαξιώνεται, εὐτελίζεται, ἐργαλιοποιεῖται ὡς αὐτοθαυμαζόμενη καί ἐμπαθής ἀτομικότητα, λογιστική μονάδα καί ἀντι-

Ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας ἀγωνίζεται νά προσφέρει στόν κατακερματισμένο καί παραπαίοντα κόσμο, πνοή Θεοῦ, ἐλπίδα ζωῆς, ἔργο σωτηρίας.

κείμενο ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ χριστιανική πίστη περιθωριοποιεῖται ἢ καί ὑπονομεύεται. Ἡ ἠθική ὡς ποιότητα ζωῆς ὑποτιμᾶται. Ἀρχές καί ἀξίες ἀσύστολα κατεδαφίζονται. Ἡ κάθε λογῆς τρομοκρατία αὐξάνεται. Οἱ φυσικές καταστροφές καλπάζουν. Τό γοερό κλάμα τῶν ἀθῶων θυμάτων τοῦ παραλογισμοῦ τῶν πολέμων φθάνει ἕως οὐρανοῦ. Ἡ φύση καταστρέφεται. Ἡ εἰρήνη θυσιάζεται στό βωμό ἀνομολόγητων συμφερόντων καί νέων γεωπολιτικῶν σχεδιασμῶν. Ἐνα πέπλο ἀνασφάλειας καί φόβου ἔχει καλύψει τήν ἀνθρωπότητα ὅπου γῆς. Ἡ ἀνθρωπότητα ἀναμετρᾶται μέ τά ὄρια καί τίς ἀντοχές της.

Τό φρικτό φάντασμα ἐνός πυρηνικοῦ ὀλέθρου πού προετοιμάζει ἡ σκοτισμένη καί αὐτοκαταστροφική ἀνθρώπινη διάνοια πλανᾶται ἀπειλητικῶς πάνω ἀπό ὅλον τόν κόσμο. Αὐτά εἶναι τά ἔργα τῶν ἀνθρώπων χωρίς Θεό! Μέσα σέ αὐτόν τόν παγκόσμιο ὀρυμαγδό ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας ἀγωνίζεται νά προσφέρει στόν κατακερματισμένο καί παραπαίοντα κόσμο, πνοή Θεοῦ, ἐλπίδα ζωῆς, ἔργο σωτηρίας, περιβάλλουσα μέ στοργή τόν ὅλο ἄνθρωπο, τόν κάθε ἄνθρωπο, ὄχι μόνο γιά νά τόν βοηθήσει ὑλικά, πνευματικά ἢ ἠθικά, ἀλλά πολύ περισσότερο, γιά νά τοῦ προσφέρει πρόταση ζωῆς, τῆς χριστοζωῆς, ὁδόν ἀναστάσεως καί μία ἄλλη θέαση τῶν πραγμάτων. Ὁ Κύριός μας παραμένει σταθερά καί ἀμετακίνητα κοντά μας μέ τήν ἀγάπη Του, τήν πρόνοιά Του καί τήν φιλαν-

θρωπία Του. Είναι ανάμεσά μας ως ο Θεῖος Ἐμμανουήλ καί μοιράζεται τήν ζωή μας, συμπαραστέκεται στόν ἀγώνα μας, θεραπεύει, ἀγιάζει, ἱεροποιεῖ καί φωτίζει τήν ὑπαρξή μας. Ὁ προσανατολισμός τῆς κοινωνίας μας πρός ἕνα ἐλπιδοφόρο μέλλον μπορεῖ νά θεμελιωθεῖ μέ ἀσφάλεια μόνο στό ἔδαφος τῆς πάντοτε ἐπίκαιρης ὀρθοδόξου χριστιανικῆς πίστεως, πού καινοποιεῖ, μεταμορφώνει οὐσιωδῶς ἐκ τῶν ἔσω τόν ἀνθρωπο καί ἀκολούθως ὀλόκληρο τόν κόσμο. Ἄς εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾷ. Εἶναι Πατέρας μας καί ἐμεῖς παιδιά Του! Γιά ἐμᾶς γεννήθηκε ὡς ἀληθῆς ἀνθρωπος, ἀδελφός μας κατά πάντα, σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε. Γιά ἐμᾶς θά ξαναέρθει στό τέλος τοῦ χρόνου, κατά τήν Δευτέρα Παρουσία Του, ὥστε «πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα». Δέν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ. Ἄς ἀφήσουμε πίσω μέ τόν παλιό χρόνο τήν ἁμαρτία, τήν ἀστοργία, τήν παρακμή, τούς τρόπους ζωῆς πού μᾶς εὐτελίζουν, τίς ιδέες πού μᾶς ἀπογοητεύουν, τίς συμπεριφορές πού μᾶς πληγώνουν, τίς ἐπιλογές πού μᾶς φτωχαίνουν. Ἄς ἐργασθοῦμε μέ ὄραμα καί σθένος γιά νά κτίσουμε μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ, μία νέα ζωή, ξεκινώντας ἀπό ἐμᾶς τούς ἰδίους πρῶτα. Μία ζωή πού θά φωτίζεται ἀπό τήν δυνατή πίστη στό Θεό, τήν μετάνοια καί τήν ἀγάπη στόν συνάνθρωπο. Ἄς διώκεται ὁ Χριστός! Ἄς ὑπονομεύεται ἡ χριστιανική πίστη ὡς πρόταση ζωῆς! Ἄς πολεμοῦν οἱ ἀντίθεες δυνάμεις. Μέ ἐμπιστοσύνη στόν δωρεοδότη Κύριο θά

ἀγωνισθοῦμε, θά ἀντέξουμε καί θά νικήσουμε!

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐχομαι πατρικῶς ὁ φιλόανθρωπος Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, νά εὐλογήσει δαψιλῶς τό νέο ἔτος 2025 ἀπό τόν ἀκένωτο πλοῦτο τῆς χάριτός Του, ὥστε νά εἶναι γιά ὅλους μας, τόν ἱερό κληρο, τίς μοναστικές ἀδελφότητες, τόν φιλόχριστο λαό τῆς θεοφυλάκτου καί ἐνδόξου ἐπαρχίας μας, ἀλλά καί τήν πατρίδα μας καί τόν κόσμο ὀλόκληρο, ἔτος εὐλογίας, μετανοίας, ἀγιασμοῦ, σωτηρίας, ἀγάπης, εἰρήνης, ψυχραιμίας, ὑγείας καί προκοπῆς.

Χρόνια Πολλά καί ἀγιασμένα!

Εὐλογημένο καί σωτήριο
τό νέο πολιτικόν ἔτος 2025
Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδίων
καί ἀγάπης πολλῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Τά Δῶρα τῶν Μάγων τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

«Καί πεσόντες προσεκύνησαν Αὐτῷ» (Μθ. 2, 11). Αὐτοί πού εἶχαν λατρεύσει τά ἄστρα μέ φόβο καί τρόμο, τώρα μέ μεγάλη χαρά πίπτουν στό ἔδαφος καί λατρεύουν τόν ζῶντα Κύριο, ὁ Ὅποιος ἦλθε στήν γῆ γιά νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τήν δουλεία τους στό ἄστρο καί ἀπό τήν πίστη τους στήν τυφλή μοῖρα. «Καί ἀνοίξαντες τούς θησαυρούς αὐτῶν προσήνεγκαν Αὐτῷ δῶρα, χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν. Τοῦ ἔφεραν τρία δῶρα, τά ὁποῖα ὑπεδήλωναν ἀνεπίγνωστα τήν Ἁγία καί Ζωοποιό Τριάδα, εἰς τό ὄνομα τῆς Ὅποιας τό παιδίον Ἰησοῦς ἦλθε μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, καί μέ αὐτόν τόν τρόπο ἔκαναν γνωστό τό τριπλό λειτούργημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ: Βασιλικό, Ἱερατικό καί Προφητικό, διότι ὁ χρυσός συμβολίζει τήν Βασιλεία, ὁ λίβανος τήν Ἱερωσύνη καί τό μύρο τήν

Προφητεία ἢ Θυσία. Τό νεογέννητο Παιδίον θά ἦταν Βασιλεύς τῆς αἰωνίου Βασιλείας, ὁ ἀναμάρτητος Ἱερεὺς καί Προφήτης, ὅπως δε οἱ περισσότεροί Προφῆτες πρό Αὐτοῦ, θά θανατωνόταν. Εἶναι φανερό σέ ὅλους, ὅτι ὁ χρυσός δηλώνει τήν Βασιλεία καί τήν Βασιλεία Του. Εἶναι φανερό, ὅτι τό λίβανι δηλώνει τήν προσευχή ἢ ἱερωσύνη καί εἶναι ἐπίσης φανερό ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ὅτι τό μύρο δηλώνει ἀθανασία (ἀφθαρσία): Ὁ Νικόδημος ἤλειψε τό νεκρό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ μέ μύρο (Ἰω. 19, 39-40) καί ἄλειψαν τά σώματα γιά νά τά συντηρήσουν ἀπό τήν φθορά καί ἀποσύνθεση, γιά νά τά διατηρήσουν ὀλίγο περισσότερο ἀπό τήν φρίκη τῆς καταστροφῆς τοῦ θανάτου. Ὁ κόσμος ἐπρόκειτο νά φωτισθῆ ἀπό τόν Χριστό ὡσάν μέ χρυσό ἐπρόκειτο νά γεμίση μέ προσευχές, ὅπως ὁ

Ναός πληροῦται μέ τήν εὐωδία τοῦ θυμιάματος καί ὄλο τό σύμπαν ἐπρόκειτο νά διαπερασθῆ ἀπό τήν εὐωδία τῆς διδασκαλίας Του καί τοῦ Σώματός Του ὡσάν μέ μύρο.

Ἐπί πλέον, τά τρία ἐκεῖνα δῶρα συμβολίζουν τό διαρκές (ἀνθεκτικό) καί τό ἀπαράλλακτο: ὁ χρυσός παραμένει χρυσός, τό λιβάνι παραμένει λιβάνι καί τό μύρο παραμένει μύρο: κανένα ἀπό αὐτά δέν χάνει τήν φύσι του στό πέρασμα τοῦ χρόνου. Μετά χίλια χρόνια, ὁ χρυσός ἀκόμη λάμπει, τό λιβάνι καίει καί τό μύρο διατηρεῖ τήν εὐωδία του. Δέν θά μπορούσαν νά εὗρουν στή γῆ τρία ἄλλα πράγματα, τά ὁποῖα τόσο πιστά νά συμβολίζουν τήν ἐπίγεια ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ ἢ τά ὁποῖα θά ἔδειχναν καθαρώτερα καί ἐκφραστικώτερα τόν διαρκῆ - τόν αἰώνιο χαρακτήρα τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ στήν γῆ καί ὄλων τῶν πνευματικῶν καί ἠθικῶν ἀξιῶν, τίς ὁποῖες ἐκόμισε στόν ἄνθρωπο ἀπό τόν οὐρανό.

Ἐφερε ἀλήθεια καί προσευχή καί ἀθανασία. Μέ ποιό ἄλλο πράγμα στήν γῆ θά μπορούσε ἡ ἀλήθεια νά ἀντιπροσωπευθῆ καλύτερα παρά μέ τόν χρυσό; Κάνε ὅ,τι θέλεις μέ τόν χρυσό καί αὐτός θά κρατήσῃ τήν λάμψη του. Μέ ποιό ἄλλο πράγμα στήν γῆ θά μπορούσε ἡ προσευχή νά ἀντιπροσωπευθῆ καλύτερα παρά μέ τό λιβάνι; Ὅπως ὁ καπνός τοῦ θυμιάματος διαποτίζει ὅλη τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, καί ὅπως ὁ καπνός ἀνέ-

χεται ὑψηλά, ἔτσι καί ἡ προσευχή ἀνεβάζει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου στόν Θεό: «Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμιάμα ἐνώπιόν Σου» (Ψαλμ. 140/141,2). Εἶναι βέβαια ἀλήθεια ὅτι καί ἄλλα πράγματα ἀναδίδουν καπνό, ἀλλά κανείς ἄλλος καπνός σάν τοῦ θυμιάματος δέν μπορεῖ νά ἐλκύσῃ τήν ψυχή σέ προσευχή. Μέ ποιό ἄλλο πράγμα στήν γῆ θά μπορούσε ἡ ἀθανασία νά ἀντιπρο-

σωπευθῆ καλύτερα παρά μέ τό μύρο; Ἡ θνητότητα παράγει μία δυσοσμία, ἡ ἀθανασία εἶναι μία σταθερή εὐωδία. Καί ἔτσι, οἱ ἀστρολόγοι ἀπό τήν Ανατολή ἐξέφρασαν συμβολικά ὀλόκληρη τήν χριστιανική πίστη, ἀρχίζοντας ἀπό τήν Ἁγία Τριάδα ὡς τήν Ἀνάσταση καί τήν ἀφθαρσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καί αὐτῶν πού θά

Τόν ἀκολουθοῦσαν. Δέν εἶναι λοιπόν ἀπλοί προσκυνηταί, ἀλλά προφήται: προφήται τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς καί τῶν ἔργων τοῦ Χριστοῦ. Δέν θά μπορούσαν ἀφ' ἑαυτοῦ των νά τά γνωρίζουν ὅλα αὐτά ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἀντίληψή τους, παρά ἀπό τήν ἔμπνευση τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τοὺς ἔστειλε στό ταξίδι τους στήν Βηθλεέμ καί τοὺς ἔδωσε τόν μυστηριώδη ἀστέρα γιά νά τοὺς καθοδηγή στόν δρόμο τους.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΦΟΥΝΤΟΥΛΗ

(† 24 - 01 - 2007).

Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Σέ λίγες ἡμέρες θά ἐορτάσωμε τήν μεγάλην ἐορτή τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τήν ἐορτή τῶν Χριστουγέννων. Τό γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου θά ξαναφέρει ἡ Ἐκκλησία μπροστά στά μάτια τῆς ψυχῆς καί θά μᾶς καλέσῃ νά προσκυνήσωμε μαζί μέ τούς ποιμένας καί μέ τούς μάγους τόν γεννηθέντα βασιλέα καί νά ὑμνολογήσωμε μαζί μέ τίς στρατιές τῶν οὐρανίων ἀγγέλων τήν ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς καί τῆς ἀγάπης. Τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», ὁ ἀγγελικός ὕμνος τῆς γεννήσεως (Λκ. 2, 3) θά ἀντηχήσῃ καί πάλι στούς ναοῦς μας. Στό νεογέννητο Βρέφος τῆς Βηθλεέμ θά ἰδοῦμε τόν τεχθέντα Σωτῆρα μας, τόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό. Σ' αὐτό τό βρέφος θά ἀντικρύσωμε τήν «λύτρω-

σιν» πού «ἀπέστειλεν ὁ Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Ψαλμ. 110, 9), γιατί μέσα στό βρεφικό του σῶμα δέν κρύβεται μόνον ὁ Θεός, ἀλλά καί τό πλήρωμα τῆς σωτηρίας μας, ἡ ἀνακαίνισις καί ἡ θέωσις τῆς φθαρτῆς μας φύσεως, ἡ καινή κτίσις ὁ ἄνθρωπος πού γίνεται Θεός, αὐτό τό μυστήριο τῆς σωτηρίας καί τῆς λυτρώσεως ὅλων ἡμῶν.

Ακριβῶς δε λόγω τῆς θεολογικῆς αὐτῆς σπουδαιότητος ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων ἀποτελεῖ μαζί μέ τήν ἐορτή τοῦ Πάσχα τούς δύο μεγάλους πόλους γύρω ἀπό τούς ὁποίους στρέφεται τό λειτουργικό ἔτος. Τό Πάσχα εἶναι ἡ κορωνίς τῶν κινητῶν καί τά Χριστούγεννα τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν. Εἰδικά δε ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἡ «μητρόπολις» τῶν ἐορτῶν κατὰ τόν Ἅγιο Ἰωάν-

νη τόν Χρυσόστομο (Εἰς τόν Μακάριον Φιλογόνιον), γιατί τό γεγονός πού ἐορτάζομε κατ' αὐτή εἶναι ἡ προϋπόθεσις ὅλων τῶν ἄλλων σταθμῶν τῆς σωτηρίας μας. Ἄν δέν ἐγεννᾶτο ὁ Χριστός οὔτε θά ἐβαπτίζετο, οὔτε θά ἐδίδασκε καί θά ἐθαυματούργει, οὔτε θά ἔπασχε καί θά ἀνίστατο. Ἦδη μέ τήν γέννησι τοῦ Χριστοῦ ἡ σωτηρία τοῦ γένους μας ἔχει δυνάμει συντελεσθῆ. Ἡ θεία καί ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἔχουν ἐνωθῆ ἐν Χριστῷ. Ὁ Θεός καί ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός ἀποτελεῖ τήν ζῶσαν εἰκόνα καί τήν ἐγγύησι τῆς μελλοντικῆς ἐν Χριστῷ ἀνακεφαλαιώσεως τῶν πάντων.

Θά περίμενε κανεῖς ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων νά εἶναι καί ἡ χρονολογικῶς πρώτη ἐορτή τοῦ χριστιανικοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἐορτή ὅμως τοῦ Πάσχα καί ἡ καθ' ἑβδομάδα ἐπανάληψις τῆς, ἡ Κυριακή, εἶναι κατά πολύ ἀρχαιότερα ἀπό τά Χριστούγεννα. Γιά πρώτη φορά κατὰ τά μέσα τοῦ Β' αἰῶνος αἰρετικές γνωστικές παραφυάδες ἀρχίζουν νά ἐορτάζουν τά Χριστού-

γεννα μαζί μέ τήν Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ τήν παλαιά ἡμερομηνία τοῦ χειμερινοῦ ἡλιοστασίου, στίς 6 δηλαδή Ἰανουαρίου. Μέχρι τόν Δ' αἰῶνα στήν Ανατολή συνεώρταζαν τήν ἡμέρα αὐτή τίς δύο αὐτές ἐορτές μέ τό ὄνομα «Ἐπιφάνεια» ἢ «Θεοφάνεια».

Ἡ ἀκριβής ἡμερομηνία τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ δέν μᾶς εἶναι γνωστή ἀπό τά Εὐαγγέλια. Ἀπό ἐνδείξεις πού ἔχομε ἀπό τόν εὐαγγελιστή Λουκᾶ (ἀπογραφή, ταξίδι ἐπιτόκου γυναικός, παραμονή σέ στάβλο ζώων, ποιμένες ἀγραυλοῦντες καί φυλάσσοντες τάς φυλακάς τῆς νυκτός), φαίνεται ὅτι ἡ γέννησις Του δέν ἔγινε κατὰ τούς χειμερινούς μήνες.

Ἡ 25η Δεκεμβρίου ἦταν κατὰ τό νέο τότε ἡμερολόγιο ἡ ἡμέρα τοῦ χειμερινοῦ ἡλιοστασίου. Κατ' αὐτήν οἱ ἐθνικοὶ ἐώρταζαν τήν γενέθλιο ἡμέρα τοῦ ἀητήτου ἡλίου, τήν αὔξησι δηλαδή τῆς ἡμέρας, τήν νίκη τοῦ φωτός κατὰ τοῦ σκοτόυς. Στήν παγανιστική αὐτή ἐορτή ἡ χριστιανική Ἐκκλησία πολύ σοφά ἀντέταξε τήν γέννησι τοῦ ἀληθινοῦ φωτός, τοῦ νοητοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, τοῦ Χριστοῦ, πού ἀνέτειλεν ἐκ Παρθένου καί ἐφώτισε τήν ἐν σκοτει καί σκιᾷ θανάτου ἀνθρωπότητα. Ἦταν δέ τόσον ἐπιτυχής ὁ συνδυασμός αὐτός, ὥστε μέσα σέ λίγα χρόνια ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων διεδόθη σ' ὅλοκληρο σχεδόν τόν χριστιανικό κόσμο. Ἀπό τήν Ρώμη διεδόθη στήν Δύση γύρω στό 376 τήν βρίσκομε στίς Ἐκκλησίες τῆς Ἀντιοχείας καί τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, γύρω στό 431 στά Ἱεροσόλυμα καί βαθμηδόν σ' ὅλες τίς Ἐκκλησίες τῆς

Ανατολής, εκτός από την Αρμενική.

Συγχρόνως με την διάδοσή της παρουσιάζεται και μία προσπάθεια ιστορικής της δικαιώσεως. Ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος συνελήφθη έξι μήνες πρό του Εὐαγγελισμού τῆς Θεοτόκου (Λκ. 1, 26). Μέ βάση τήν 25η Δεκεμβρίου ὁ Εὐαγγελισμός πρέπει νά ἔγινε πρῖν ἀπό ἑννέα μήνες, δηλαδή τήν 25η Μαρτίου καί ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου τήν 23η Σεπτεμβρίου. Πατήρ τοῦ Προδρόμου ἦταν ὁ ἱερεὺς Ζαχαρίας, πού μπῆκε στό ἱερό νά θυσιάσῃ καί εἶδε τόν ἄγγελο, πού τοῦ εὐαγγελίσθη τήν μέλλουσα σύλληψη τοῦ Βαπτιστοῦ (Λκ. 1, 9-11). Ἐδῶ τά πράγματα πιέζονται λίγο γιά νά δώσουν τό ζητούμενο. Ὁ Ζαχαρίας γίνεται ἀρχιερεὺς καί δέν μπαίνει στό ἅγια, ἀλλά στό ἅγια τῶν ἁγίων τοῦ ἰουδαϊκοῦ ναοῦ. Στά ἅγια τῶν ἁγίων ἔμπαινε ὁ ἀρχιερεὺς μόνον μία φορά τό ἔτος, στήν ἑορτή τοῦ ἔξιλασμοῦ. Αὐτή τοποθετεῖται λίγο πρό τῆς 23ης Σεπτεμβρίου. Ἔτσι καί ἀπό ἄλλο δρόμο ἐρχόμαστε στίς ἴδιες ἡμερομηνίες: 23η Σεπτεμβρίου σύλληψις τοῦ Προδρόμου, 25η Μαρτίου Εὐαγγελισμός Θεοτόκου, «τῶ μηνί τῶ ἔκτω», 24η Ἰουνίου Γέννησις τοῦ Προδρόμου καί μετά ἀπό ἕξι μήνες Γέννησις τοῦ Χριστοῦ: 25η Δεκεμβρίου.

Στήν λειτουργική διαμόρφωση τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἐπέδρασε ἡ προϋφισταμένη, καθὼς εἶπαμε, ἑορτή τοῦ Πάσχα. Κατά τόν Δ' αἰῶνα στό Ἱεροσόλυμα, καθὼς μαρτυρεῖ ἡ προσκυνήτρια Αἰθερία στό Ὀδοιπορικό της, κατά μίμηση τοῦ Πάσχα ἐγένετο νυκτερινή λειτουργία ἀπό τόν Ἐπίσκοπο Ἱερο-

σολύμων στό ναό τῆς Γεννήσεως στήν Βηθλεέμ. Μετά ἀπό αὐτήν ὅλος ὁ λαός μέ ἐπί κεφαλῆς τόν κλῆρο καί τόν Ἐπίσκοπο κατευθύνοντο ἐν λιτανεῖα στό Ἱεροσόλυμα, ψάλλοντες τό «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου». Στό ναό τῆς Ἀναστάσεως ἐγένετο ὕστερα ἀπό μικρά διακοπή ἡ δευτέρα λειτουργία. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ ἐπίδρασις τοῦ Πάσχα ἐγένετο ὅλο καί μεγαλυτέρα. Στήν σημερινή δε μορφή τῶν ἀκολουθιῶν μποροῦμε εὐκολά νά διακρίνωμε τόν βαθμό καί τά στοιχεῖα τῶν ἐπιδράσεων αὐτῶν, ἰδίως στήν προεόρτιο περίοδο.

Πρῶτον, προσετέθη στήν ἑορτή τῶν Χριστουγέννων μία προπαρασκευαστική Κυριακή, «τῶν ἁγίων Πατέρων». Πατέρες ἐννοοῦνται ὄχι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά οἱ κατά σάρκα πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα ὁ γενάρχησ Αβραάμ. Ὑστερα τό θέμα τῆς Κυριακῆς αὐτῆς διεπλατύνθη καί περιέλαβε ὅλους τοὺς πρό Χριστοῦ δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, προγόνους ἢ μή τοῦ Χριστοῦ. Ὡς εὐαγγελική περικοπή ἀνεγινώσκετο, ὅπως καί μέχρι σήμερα, ἡ γενεαλογία τοῦ Χριστοῦ, πού περιέχεται στό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου, καί ὡς Ἀπόστολος ἀπό τήν Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή ἡ περικοπή πού ἀναφέρεται στό παθήματα τῶν «μαρτυρηθέντων διὰ τῆς πίστεως» ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης (Ἑβρ. 11, 9-10 καί 32-40).

Ἡ διαπλάτυνσις αὐτῆ τοῦ ἑορτολογικοῦ περιεχομένου τῆς Κυριακῆς πρό τῶν Χριστουγέννων καί ἡ τάσις ἀναπτύξεως

τῆς προπαρασκευαστικῆς περιόδου ἐπέφερον βραδύτερον τὴν διχοτόμηση, τρόπον τινά, τῆς Κυριακῆς αὐτῆς καὶ τὴν μετάθεση μέρους τοῦ θέματός της στην πρό αὐτῆς Κυριακῆ. Ἔτσι οἱ Κυριακές τῶν ἁγίων Πατέρων ἔγιναν δύο καί, πρὸς διάκρισιν, ἡ μία ὠνομάσθη «Κυριακὴ πρό τῆς Χριστοῦ γεννήσεως», ἡ παλαιότερα, καὶ ἡ ἄλλη διетήρησε τὸ παλαιὸ ὄνομα «Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πατέρων», πού γιὰ νὰ μὴν συγχέεται μέ τις Κυριακές τῶν Πατέρων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων πῆρε τὸ ὄνομα «Κυριακὴ τῶν Προπατόρων». Γι' αὐτὴν ἐξελέγη ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ πού ὁμιλεῖ γιὰ τὸ μέγα δεῖπνο τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, στό ὁποῖο πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν θά ἔλθουν καὶ θά ἀνακλιθοῦν μαζί μέ τόν Ἀβραάμ, ἐνῶ οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, οἱ Ἰσραηλίται, θά ἐκβληθοῦν ἔξω (Λκ. 14, 4-24. Μθ. 8, 11). Γιὰ νὰ

ἐμπλουτισθῆ τό θέμα τῆς Κυριακῆς αὐτῆς μετετέθη σ' αὐτὴν καὶ ἡ μνήμη τοῦ προφήτου Δανιήλ καὶ τῶν τριῶν παιδῶν ἀπὸ τὴν 17η Δεκεμβρίου. Ἀλλά καὶ γιὰ τὴν πρό τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων Κυριακῆ, τὴν Τρίτη δηλαδή πρό τῶν Χριστουγέννων, ἀνεζητήθη ἀνάλογος προεόρτιος περικοπὴ καὶ ὡς τέτοια προεκρίθη ἐκ μεταθέσεως ἡ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Λουκᾶ τῆς Ι' Κυριακῆς, πού ὁμιλεῖ γιὰ τὴν θεραπεία τῆς συγκυπτύσης, πού ἦταν «θυγάτηρ τοῦ Ἀβραάμ» (Λκ. 13, 10-17). Ἔτσι ὁλος ὁ Δεκέμβριος μῆνας πῆρε προεόρτιο χαρακτῆρα. Εἶναι ἀφιερωμένος στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, στοὺς προφήτας καὶ στοὺς προπάτορας τοῦ Χριστοῦ, στὴν περίοδο τῆς ἀναμονῆς τοῦ Μεσσοῦ. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς βλέπουμε νὰ ἀναγράφεται στὰ ἐορτολόγια ἡ μνήμη τοῦ προφήτου Ναούμ τὴν 1η Δεκεμβρίου, τοῦ προφήτου

Αββακούμ τήν 2α, τοῦ προφήτου Σοφονίου τήν 3η, τοῦ προφήτου Ἀγγαίου τήν 16η, τοῦ προφήτου Δανιήλ καί τῶν τριῶν παιδῶν τήν 17η. Τοῦ Πάσχα προηγεῖτο νηστεία. Τά Χριστοῦγεννα κατ' ἀρχάς ἀπέκτησαν μία ὀλιγοήμερο προπαρασκευαστική νηστεία, πού κατά τόν Ζ' αἰῶνα, ἐλκυομένη ἀπό τό πρότυπο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἐγίνε καί αὐτή τεσσαρακονθήμερος καί ἀρχίζει ἀπό τήν 15η Νοεμβρίου.

Ἀλλά τό στοιχεῖο ἐκεῖνο πού ἔδωσε, ὅπως συνήθως, ἰδιαίτερο προπαρασκευαστικό καί προεόρτιο τόνο

στήν πρό τῶν Χριστουγέννων περίοδο εἶναι οἱ ὕμνοι, πού παρεμβάλλονται στίς ἀκολουθίες τοῦ ἑσπερινοῦ, τοῦ ὄρθρου καί τοῦ ἀποδείπνου τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Ἡ παρεμβολή γίνεται κατά ἓνα μεθοδικό καί κλιμακωτό ἀνοδικό σύστημα. Ἀπό τήν 21η Νοεμβρίου ἀρχίζουν νά ψάλλονται οἱ καταβασίες τῶν Χριστουγέννων «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...», ἀπό τήν 26η προστίθεται καί τό προεόρτιο κοντάκιο «Ἡ Παρθένοσ σήμε-

ρον τόν προαιώνιον Λόγον...», καί ἀπό τήν 30η Νοεμβρίου ἀρχίζει ἡ παρεμβολή καί ἄλλων προεορτίων τροπαρίων. Ἀπό τήν 20η Δεκεμβρίου τό προεόρτιο στοιχεῖο κυριαρχεῖ πιά στίς ἀκολουθίες, κανόνες, στιχηρά, καθίσματα, ἐξαποστειλάρια, ἔχουν προεόρτιο χαρακτήρα. Τίς ἡμέρες αὐτές ψάλλονται κατά τά ἀπόδειπνα καί τά προεόρτια τριῶδια καί

οἱ κανόνες, ποιήματα τοῦ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ, πού ἐξαρτῶνται καί κατά τήν ἀκροστιχίδα καί κατά τό περιεχόμενο ἀπό τά ἀντίστοιχα τριῶδια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

Ἡ πρό τῶν Χριστουγέννων ἐβδομάς παίρνει

ἔτσι τόν χαρακτήρα καί πλέκεται κατά τήν μίμησιν τῆς πρό τοῦ Πάσχα Μεγάλης Ἑβδομάδος. Ἡ μίμησις κορυφούται τήν παραμονή τῶν Χριστουγέννων μέ τήν ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὠρῶν καί τοῦ ἑσπερινοῦ, πού ἔχουν ποιηθῆ κατά τό πρότυπο τῶν μεγάλων ὠρῶν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καί τοῦ ἑσπερινοῦ τοῦ Πάσχα [...].

**ΠΡΟΣΦΘΗΝΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

(Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2024)

*Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς
καί πάσης Κύπρου κ.κ. Γεώργιε,*

Τέρεται σήμερον ἡ τῶν Σερραίων πόλις καί πανηγυρίζει ἐν ἀνεκλαλήτῳ χαρᾷ καί εὐφροσύνῃ ἡ κατ' αὐτὴν ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὑποδεχομένη ἐν τῷ πανσέπτῳ τούτῳ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Ὑμᾶς Μακαριώτατε, ἐρχόμενον ἐκ τῆς μυροβόλου, ἀποστολοβαδίστου καί μαρτυρικῆς Μεγαλονήσου Κύπρου μετὰ τῆς τιμιωτάτης συνοδείας Σας, κομίζοντα τὴν εὐλογίαν τοῦ θεοτιμήτου καί παλαιφάτου Θρόνου τοῦ πανευφήμου υἱοῦ τῆς παρακλήσεως, τοῦ Ἀποστόλου δηλαδή Βαρνάβα, συνεκδήμου καί μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, κοινοῦ πνευματικοῦ πατρός καί κηδεμόνος τῆς Μακεδονίας καί ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, οὐ μὴν ἀλλὰ καί τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἀνδρέου, τῶν ἀγίων Ἱεραρχῶν, ὡς οἱ θεοφόροι Λάζαρος ὁ τετραήμερος, Σπυρίδων, Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, Θεράπων,

Τριφύλλιος, τῶν ὁσίων πατέρων ὡς ὁ Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος καί πλήθους, ἄλλων ἀγίων τῆς ἀμωμήτου πίστεως, τὴν χάριν τῶν ἀποστολοχαράκτων σεβασμίων καί θαυματουργῶν εικόνων τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ, ἀλλὰ καί τὴν θείαν καί ἀκατάλυτον δύναμιν τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μέγα ἀπότμημα τοῦ Ὁποίου ὡς δῶρον τῆς ἀγίας βασιλίδος καί ἰσαποστόλου Ἑλένης φυλάσσεται ἀπ' αἰώνων εἰς τὴν Ἱεράν, βασιλικὴν καί Σταυροπηγιακὴν Μονὴν Σταυροβουνίου.

Ἀγάλλεται σήμερον, τό μέγα καί θαυμαστόν, κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρονογράφους, ἄστῳ, ἡ ἀκριτικὴ καί ἑλληνικωτάτῃ πόλις τῶν Σερρῶν, διότι ὁ Πανοικτίρμων Θεὸς ἠξίωσεν αὐτὴν καί πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ μιᾶς τοιαύτης εὐλογίας, ἡ ὁποία ὡς μῦρόν τι μυστικόν καί εὐώδες διαχέεται ἕως τῶν

μυχαιτάτων τῆς ὑπάρξεως ἡμῶν. Οἱ κώδωνες τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Μονῶν τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας, λαμπρᾶ τῇ φωνῇ καὶ πάνυ χαρμοσύνως ὑποδέχονται Ὑμᾶς Μακαριώτατε, τόν, Ἀποστολικῶ φρονήματι, ἐργαζόμενον φιλοθέως σεπτόν Πρωθιεράρχην τῆς μεγαλωνύμου ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῆς ἐχούσης τό αὐτοδιοίκητον, αὐτοδέσποτον καὶ αὐτοκέφαλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπό τοῦ 5ου μ.Χ. αἰῶνος ἐξ ἀποφάσεως θεοκινήτου τῆς τρίτης ἐν Ἐφέσῳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἄπαντες, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, συνήχθημεν ἐνταῦθα ἵνα πανηγυρικῶς ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν ἡμῶν διὰ δοξολογικῶν ὕμνων πρὸς τόν Κύριον, διὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν εὐλογητὴν παρουσίαν Σας. Τῆς ἱεράς ταύτης δοξολογικῆς ἐ-

σπερινῆς Συνάξεως συμμετέχουν συμπροσευχητικῶς σήμερον οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σύρου κ. Δωρόθεος καὶ Θήρας κ. Ἀμφιλόχιος, ὡς Ἐκπρόσωποι τοῦ τε Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἱερωνύμου Β', τοῦ προεδρικῶς κλειζόντος τό ἱερώτατον σύνθρονον τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ Αὐτόν Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, μεταφέροντες τόν ἐγκάρδιον ἀδελφικόν ἀσπασμόν αὐτῶν. Κοινωνοὶ τῆς αὐτῆς πνευματικῆς χαρᾶς γέγονασι ὡσαύτως οἱ ἐνταῦθα προσευχητικῶς συμμετέχοντες Σεβασμιώτατοι καὶ ἅγιοι ἀδελφοὶ συνιεράρχες, οἱ φιλογενεῖς Ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ τῆς περιφερείας ἡμῶν, οἱ ἐνδοξότατοι ἡγήτορες τοῦ Ἑλληνικοῦ

τῶν λοιπῶν εἰσέτι ἐν ἀπαραμυθῆτῳ κατοχῇ εὐρισκομένων περιοχῶν, συμμερίζομεθα τὴν ἀγωνίαν Σας διὰ τοὺς ἀγνοουμένους Κυπρίους ἀδελφούς μας, κοινωνοῦμεν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου τῆς θλίψεως διὰ τοὺς ἐρημωμένους ναοὺς καὶ τὰ τετραυματισμένα ἱερά σκηνώματα τῆς πίστεώς μας, διὰ τοὺς βεβηλωμένους τάφους τῶν προγόνων Σας, διὰ τὰ συλλημένα μνημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ μας, διὰ τὴν ἐκκωφαντικὴν σιωπὴν καὶ ἐρημίαν τῶν ποτέ σφιζόντων ἀπὸ ζωῆν πόλεων καὶ χωριῶν τῆς κατεχομένης Κυπριακῆς ἐπαρχίας.

Σᾶς ἐκαλέσαμεν, ἐν σεβασμῷ βαθυτάτῳ διὰ νὰ Σᾶς ἀναψύξωμεν δι' ὀλίγον ἐκ τῶν πολλῶν Σας κόπων καὶ ἀγωνιῶν. Διὰ νὰ παρακληθῆτε ἀναπνέοντες τὸν ζεῖδωρον ἀέρα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἰσέτι διασώζει, ἔνεκα καὶ τῆς φιλανθρωπου, δημιουργικῆς καὶ σωτηριώδους διακονίας τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς εὐγενείας τῆς ἡμετέρας φυλῆς, τὸ κάλλος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τὴν ὠραιότητα τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων. Εὐρίσκεσθε Μακαριώτατε εἰς τόπον ἀποστολοβάδιστον, αἱματοπότιστον, ἥρωικόν καὶ ἅγιον, τὴν ἑλληνικωτάτην Μακεδονίαν, ἡ ὁποία φυλάσσει μέ πολλὰς θυσίας ἀπὸ αἰῶνων πολλῶν τὰ ὄρια τῆς πατρίδος. Οὗτος ὁ τόπος ἐγέννησεν τὸν μέγαν Στρατηλάτην καὶ ἐκπολιτιστὴν τῆς οἰκουμένης Ἀλέξανδρον ὡς καὶ λαμπροὺς φιλοσόφους καὶ σκαπανεῖς τοῦ πνεύματος ὡς ὁ Σταγειριώτης Ἀριστοτέλης καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἰστασθε εἰς τόπον, ὁ ὁποῖος

κατοικεῖται συνεχῶς, ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς ἱστορίας ἀπὸ Ἑλλήνας τὸ γένος. Ἐνταῦθα καὶ σήμερον διαβιοῖ καὶ δημιουργεῖ ὁ αὐτός λαός, λαός φιλόθεος, φιλόπατρις, φιλότιμος, φιλόανθρωπος, φιλόκαλος, φιλοπρόοδος, φίλεργος, φιλόπολις, φιλεκκλησίσιος, φιλάγιος. Οἱ πατέρες ἡμῶν φωτισθέντες ὑπὸ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς ἀγίας πίστεως ἡμῶν καὶ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς ἐμφύτου λεπτότητος καὶ εὐγενείας τοῦ ἡμετέρου ἀειζώου πνεύματος ἐκαλλιέργησαν φιλοκάλως τὰ γράμματα, τὸν πολιτισμόν, τὰς τέχνας, ὥστε τὰ Σέρρας νὰ ὀνομάζονται διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν των παραγωγὴν καὶ πρόοδον, κατὰ τὴν πικρὰν καὶ ἀσέληνον νύκτα τῶν 530 ἐτῶν τῆς ἐνταῦθα ὀθωμανικῆς τυρρανίδος, ὡς «αἱ Ἀθηναὶ τοῦ Βορρᾶ». Ὁ τόπος οὗτος ἐγέννησεν μεγάλους ἥρωας, ὡς τὸν Ἀρχιστράτηγον Ἐμμανουήλ Παπᾶν, τὸν Καπετάν-Μητρούσην Γκογκολάκη, τὸν Δούκαν καὶ ἄλλους, ἀνέθρεψεν προσωπικότητας διακριθείσας πρωταγωνιστικῶς εἰς τὴν οικονομικὴν, πολιτικὴν, πολιτιστικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ζωὴν ἐντός καὶ ἐκτός πατρίδος. Κυρίως ὁμως ἡ μαρτυρικὴ καὶ φιλόθεος αὕτη πόλις καὶ Ἐκκλησία, ἡ δεχθεῖσα ἀπὸ χεῖρας Ἀποστολικᾶς, ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μετὰ Χριστόν αἰῶνος τὸν οὐρανοδύναμον σπόρον τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίου, προσέφερεν εἰς τὸ πνευματικόν στερέωμα πλῆθος γνωστῶν καὶ ἀγνώστων εἰσέτι εἰς ἡμᾶς ἁγίων ὡς οἱ: Ἰωάννης ὁ δεῦτερος κτίτωρ τῆς παλαιφάτου Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τι-

Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Τάξεως καί Ασφαλείας, ὁ εὐαγῆς κλῆρος, τά σεμνοπρεπῆ συστήματα τῶν μοναχῶν, αἱ ἐκλεκταί ἀντιπροσωπεῖαι ἐκ τῶν δικαστικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, παραγωγικῶν, πολιτιστικῶν καί πνευματικῶν φορέων καί συλλόγων τοῦ τόπου μας καί βεβαίως ὁ εὐλογημένος λαός τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῷ τιμίῳ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου Μακαριότητος, βλέπομεν τόν ἄξιον συνεχιστὴν τοῦ θαυμασίου ἔργου τῶν ἀοιδίμων καί ἀγίων προκατόχων Ὑμῶν, τῶν κλεισάντων θεοφιλῶς τόν αἰγλήεντα Ἀποστολικόν Θρόνον τῆς κατὰ Κύπρον συνεκλεκτῆς. Οἱ φωτεινές προσωπικότητες τῶν ἀοιδίμων μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων καί οἱ ὑψηλοὶ κατὰ Θεόν ὄραματισμοὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του καί τοῦ Γένους, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι φωτίζουν καί ἐμπνέουν δημιουργικῶς τὴν ἱστορικὴν πορείαν καί μαρτυρίαν τῆς παλαιφάτου μαρτυρικῆς καί Ἀποστολικῆς καθέδρας Σας.

Μακαριώτατε,

Βιοῦντες σήμερον ἅπαντες ταύτην τὴν πλημμυρίδα τῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως καί χαρᾶς, ἔτι καί ἔτι δοξάζομεν τόν Κύριον, προγευόμενοι τῆς εὐλογίας τοῦ ἤδη ἀρξαμένου ἑορτασμοῦ τῆς πανιέρου καί φωτοφόρου μνήμης τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, πολιούχων τῆς κατὰ Σέρρας καί Νιγρίταν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ τὴν κραταιάν μάλιστα καί φιλόστοργον ἐπιστα-

σίαν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν χαριτοβρύτου ἐκτυπώματος τῆς κυρίας Θεοτόκου, τῆς Χοζοβιωτίσσης, τό ὁποῖον προφρόνως ἐκόμισεν πρὸς εὐλογίαν ἀπάντων ὁ Σεβασμιώτατος ἀδελφός Μητροπολίτης Θήρας κ. Ἀμφιλόχιος.

Σᾶς εὐχαριστῶμεν ἐκ μέσης εὐγνωμονούσης καρδίας, διότι ἀπεδέχθητε προφρόνως τὴν ταπεινὴν πρόσκλησιν ἡμῶν, νά Σᾶς ἔχωμεν προεξάρχοντα τῆς λαμπρᾶς ταύτης πανηγύρεως τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Γνωρίζομεν τό βεβαρυμένον πρόγραμμά Σας καί τόν φόρτον τῶν πολλῶν Πρωθιεραρχικῶν Σας ὑποχρεώσεων. Ἀντιλαμβανόμεθα τὰς ὑψηλὰς εὐθύνas Σας διὰ τὴν ἐν μέσῳ θαλάσσης κυμαινομένης ἀσφαλῆ διακυβέρνησιν τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῆς ἀγιωτάτης Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐνωτιζόμεθα τῆς παλλομένης ἐξ ἀγωνίας καρδίας σας διὰ τό κατ' ἀνθρωπον μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Μεγαλονήσου, ἀκροώμεθα τῶν ἀλαλήτων στεναγμῶν Σας διὰ τὴν συνεχιζομένην ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη παράνομον καί προκλητικὴν, παρά πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου, κατοχὴν μεγάλου μέρους τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, συμπορευόμεθα μεθ' ἡμῶν νοερῶς καί Κυρηναϊκῶς εἰς τὰς μοναχικάς, ἐνίοτε δε καί μελαγχολικάς πορείας Σας εἰς τὰς εἰσέτι κατεχομένας καί ποτέ σφιζούσας ὑπὸ τῆς ἑλληνίδος λαλιᾶς περιοχᾶς τῆς Ἀμμοχώστου, τῆς Κερυνείας καί

μίου Προδρόμου, ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης Κάλλιστος, ὁ λαβῶν τὴν τομὴν τοῦ θανάτου ἐν τῇ πόλει τῶν Σερρῶν τὸ ἔτος 1364, ὁ σοφώτατος, πρῶτος μετὰ τὴν ἄλωσιν, μαρτυρικός Πατριάρχης Γεννάδιος ὁ Σχολάριος, καὶ οἱ πολυάθλοιο νεομάρτυρες, Ἰωάννης, Ἀκάκιος, Ραφαήλ, Νικήτας καὶ Βενέδικτος. Καὶ σήμερον ὁ κατοικῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον εὐγενὴς λαός, ὁ ἐμπλουτισθεὶς καὶ ἀναζωογονηθεὶς ὑπὸ τῆς δημιουργικῆς καὶ φιλοπροόδου παρουσίας ἀδελφῶν συνελλήνων ἐκ τῶν ἀληθμονήτων πατρίδων, ἔχεται στερρῶς τῶν ὠραίων, ἐθνικῶν καὶ πνευματικῶν παραδόσεων καὶ ἀξιῶν καὶ τῆς σωζούσης πατρῴας χριστιανικῆς εὐσεβείας, ἀγωνιζόμενος διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκείνων τῶν συνθηκῶν, πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν, αἱ ὁποῖαι διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν θὰ θεμελιώσουν τὴν προοπτικὴν τῆς προόδου καὶ τῆς κατ' ἄμφω εὐημερίας. Ἡ περαιτέρω ἐνίσχυσις τῶν ἀκατάλυτων ἀδελφικῶν δεσμῶν μετὰ τῆς ταπεινῆς ἡμῶν ἐπαρχίας καὶ τῆς Ἑλλάδος γενικώτερον καὶ τῆς Κύπρου, δεσμοὶ αἰώνιοι πού ἐδράζονται εἰς τὸ ὄμαιμον, ὁμόγλωσσον καὶ ὁμόθρησκον, ὑποστασιάζεται καὶ εἰς τὴν κατὰ διαφόρους τρόπους ἐπικοινωνίαν τῶν δύο περιοχῶν μας, μία πραγματικότης ἡ ὁποία ἀποτυπώνεται καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἐν Σέρραις κεντρικὸν ἀμφιθέατρον τοῦ Διεθνoῦς Πανεπιστημίου Ἑλλάδος φέρει τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἡρώος τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐλευθερίαν, Εὐαγόρα Παληκαρίδη, ὁ ὁποῖος ἔγραψε μὲ

τὸ αἷμα του καὶ μὲ ἀνεξίτηλα γράμματα καὶ τὸ ἰδικόν του ὄνομα εἰς τὸ πάνθεον τῶν ἀθανάτων Κυπρίων ἐθνικῶν ἡρώων. Ἀξιομνημόνευτον τυγχάνει ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ συναφείᾳ καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ τε περικαλλὴς οὗτος Μητροπολιτικός ἡμῶν Ναός ὡς καὶ τὸ ἱερόν Ἐπισκοπεῖον ἡμῶν εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κύπρου τῆς πόλεώς μας.

Μακαριώτατε,

Πάνυ εὐλαβῶς καὶ ἐν ἀναμονῇ ἀκροάσεως τοῦ πάντοτε ἐμπνευσμένου καὶ χριστοφιλοῦς λόγου Σας πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ στηριγμὸν ἀπάντων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐν εὐαρεστήσει δεχθῆτε τὰ ἀγιώτατα ταῦτα σύμβολα - φυλακτῆρια τῆς Πρωθιεραρχικῆς Σας ἀξίας, διασώζοντα τὰς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἔνδειξιν βαθυτάτου σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ ὑποκαρδίου ἀγάπης πρὸς τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον. Ὡς εὐπαρέστητε θεοτίμητε Πρωθιεράρχα. Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

†Ο Σ. Ν. Θ.

**ΑΝΤΙΦΘΗΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ
ΤΗΣ 7ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024 ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ**

Σεβασμιώτατε,

Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ θερμὰ λόγια σας καὶ τὶς ἐκδηλώσεις ὑποδοχῆς ποὺ μοῦ ἐπεφυλάξατε. Νιώθω αἰχμάλωτος τῆς ἀγάπης σας.

Κάθε φορὰ ποὺ πατῶ τὰ χῶματα τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας νιώθω μιὰν ἀγαλλίαση, ποὺ δὲν μπορεῖ μὲ λόγια νὰ περιγραφεῖ. Εἶναι ἓνα ἀνακάτεμα τῶν αἰσθήσεων, ποὺ δὲν ἐπιτρέπει νὰ διακρίνω ξεκάθαρα ἂν ὄνειρεύομαι ἢ ἂν εἶμαι ξύπνιος. Μόνο ἓνας ἀλύτρωτος Ἕλληνας, ποὺ μεταφέρει τὸν πόθο καὶ τὸν καημὸ ἑκατοντάδων γενεῶν προγόνων του καὶ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταδώσει αὐτὸν τὸν πόθο καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ ἀκολουθοῦν μέχρι τὴν εὐλογημένη ὥρα, ποὺ θὰ ἔρθει «τὸ ποθούμενον», μπορεῖ νὰ μὲ καταλάβει. Ἐσεῖς δὲν ἔχετε αὐτὸ τὸ θλιβερὸ προνόμιο νὰ μὲ καταλάβετε. Ἐδῶ καὶ πέραν τῶν 110 ἐτῶν ἀναπνέετε ἐλεύθερο ἑλληνικὸ ἀέρα. Νιώθετε τὴ θαλπωρὴ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης. Ὅσο καὶ ἂν ὁ κίνδυνος ὑπάρ-

χει γιὰ ὅλον τὸν Ἑλληνισμό – καὶ δὲν τὸν παραβλέπω – ἀπὸ τὴ γειτνίαση πρὸς πολυπληθές, ἐπεκτατικὸ καὶ φιλοπόλεμο ἔθνος, ἔχετε μιὰν ἀξιόλογη προστασία.

Θὰ ἤθελα κι ἐγὼ νὰ ξεχασθῶ γιὰ λίγο στὴ δική σας χαρὰ. Δὲν μὲ ἀφήνουν, ὅμως, τὰ παθήματα τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας μου. Νιώθω τὴν τραγικότητα τῆς θέσης μου. Ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ θεσμοῦ ποὺ ἐκπροσωπῶ, ἀντικρίζω τοὺς 35 ἑλληνικοὺς καὶ 20 χριστιανικοὺς αἰῶνες τῆς Πατρίδας μου. Βλέπω τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων τῶν προγόνων μου ποὺ χύθηκαν γιὰ νὰ κρατηθεῖ ὁ τόπος ἑλληνικὸς καὶ χριστιανικὸς. Ἀκούω τὶς οἰμωγὲς σφαγιασθέντων, ἀπαγχονισθέντων, ἐν λιμῶ καὶ δίψει τελειωθέντων ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς κατακτητὲς, ποὺ ἄφησαν ἐμφανῆ τὰ ἴχνη τῆς τυραννικῆς διέλευσής τους ἀπὸ τὴν Κύπρο. Φτάνει εὐκρινῶς κοντά μου καὶ ὁ θρῆνος τῆς κατεχόμενης γῆς μας, ἀκόμα καὶ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ἀπὸ τὸν βάρβαρο ἐποικισμό καὶ τὴν ἀνε-

λέητη προσπάθεια εξαφάνισης κάθε ίχνους της από τὰ βάθη τῶν αἰώνων μαρτυρίας τῆς παρουσίας μας ἐκεῖ. Συνειδητοποιῶ πλήρως καὶ τοὺς θανάσιμους κινδύνους ποὺ διατρέχει σήμερα ὀλόκληρη ἡ Κύπρος, τὸν κίνδυνο τοῦ ἐκτουρκισμοῦ. Τρέμω μπροστὰ στὴ σκέψη ὅτι εἶναι πιθανὸν μελλοντικὰ ἡ Ἱστορία νὰ μᾶς κρίνει ἀνεπαρκεῖς στὴ διαφύλαξη ὅσων οἱ πατέρες μας, σὲ μιὰ σκυταλοδρομία αἰώνων, διατήρησαν καὶ παρέδωσαν σ' ἐμᾶς.

Ἔθνος ἀνάδελφον ὅπως εἴμαστε, οἱ ἐλπίδες μας, ἐκτὸς ἀπὸ σαῶς, τοὺς ἀδελφούς Ἑλληνες, στρέφονται μόνο πρὸς τὸν Θεό. Καὶ θεωρῶ τὴν εὐκαιρία κατάλληλη, μὲ τὴ σημερινὴ ἑορτὴ καὶ τὶς ἐξιστορήσεις τῶν βιβλικῶν κειμένων, ποὺ ἀναγνώσαμε πρὶν ἀπὸ λίγο, νὰ ἐπιχειρήσω μιὰ σύνδεση τῆς φοβερᾶς προστασίας τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων πρὸς τὴν δική μας ἐκζήτηση τῆς θείας βοηθείας.

Ἡ Ἁγία Γραφή μας πληροφορεῖ ὅτι οἱ ἄγγελοι «εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν». Συνιστᾷ ἡ πληροφορία αὐτὴ πρόσκομμα στὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἐπίγεια πατρίδα;

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει ὅτι μετὰ τὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων καὶ τὸν διασκορπισμὸ τῶν ἀνθρώπων σ' ὅλη τὴ γῆ, ὁ Θεὸς «ᾤρισε τὰς ὁροθεσίας ἐκάστου ἔθνους» εὐλόγησε δηλαδὴ τὴ δημιουργία διαφορετικῶν ἔθνῶν καὶ πατριδῶν. Μέσα σ' ἓνα δικό του χῶρο, κάθε ἔθνος μπορεῖ νὰ ἀναπτύξει καλύτερα τὶς ἀρετὲς καὶ τὰ χαρίσματά του καὶ νὰ προοδεύσει πνευματικά. Εἶναι ξεκάθαρη ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ στὴν ἔξοδο τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν πορεία τους πρὸς τὴν Παλαιστίνη. Ἐπρεπε, χωρὶς τὸν ἐπηρεασμὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀναπτύσσοντας τὴ δική τους θρησκεία, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά τους, νὰ ἐτοιμαστοῦν κατάλληλα, καὶ μέσω αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη, γιὰ νὰ δεχτοῦν τὸν Μεσσία.

Ἡ πατρίδα εἶναι ὅπως τὸ κειμήλιο. Ἐχει ἀξία ποὺ ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν ὑλικότητα τοῦ ἀντικειμένου. Θυμίζει, συγκινεῖ, ὑποβάλλει, δὲν ἐκφράζεται μὲ ὄρους ὑλικούς, παρακινεῖ σὲ θυσία ὑπέρ της, ἀκόμα καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ἰδιαιτέρως ἡ δική μας πατρίδα ἔχει εὐλογηθεῖ ὑπέρμετρα ἀπὸ τὸν Θεό. Οἱ δρόμοι της εἶναι ἀποστολοβάδιοι. Ἀπὸ τὴν Κύπρο πέρασαν τρεῖς ἀπόστολοι: ὁ Βαρνάβας, ὁ Παῦλος καὶ ὁ Μάρκος. Ἀπὸ τὴν κυρίως Ἑλλάδα ὁ Παῦλος, ὁ Ἀνδρέας, ὁ Λουκᾶς, ὁ Σίλας καὶ τόσοι ἄλλοι.

λοι. Η γῆ μας είναι ποτισμένη ἀπὸ τὸ αἷμα χιλιάδων μαρτύρων μας καὶ τὰ δάκρυα πολλαπλάσιων ὁσίων μας. Κάθε βουνοκορφὴ, κάθε λαγκάδι, κάθε πόλη καὶ χωριό μας εἶναι σφραγισμένα μὲ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, τοὺς ἀναρίθμητους ναοὺς καὶ τὰ σεβάσματά μας. Ὅλα αὐτὰ ὑποδεικνύουν καὶ διευκολύνουν τὸν δρόμο πρὸς τὴν οὐράνια πατρίδα.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει ὅτι «οὐδὲν πατρίδος γλυκύτερον». Μήπως κι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς δὲν δάκρυσε γιὰ τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν πρωτεύουσα τῆς ἐπίγειας πατρίδας του, προβλέποντας τὰ δεινά της; Γι' αὐτὸ κι ἡ Ἐκκλησία εὐχεται ὅπως ὁ Θεὸς ἐνισχύει τοῦ εὐσεβεῖς ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, «νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων» καὶ ὅπως «ἐπισκιάζει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου».

Εὐλογο, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ ἰθρησκευόμενοι ἄνθρωποι νὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐθνικὴ ἐλευθερία της. Μᾶς μίλησε ξεκάθαρα ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, ἀπόψε, γιὰ τὴ μέρμινα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ Του. Ὁ Ἀρχιστράτηγος Μιχαήλ, μὲ ὄψη ἐπίγειου στρατηγοῦ, ἐμφανίστηκε στὸν Ἰησοῦ του Ναυῆ ἐνισχύοντάς τον καὶ καθοδηγώντας τον γιὰ τὸ πῶς θὰ κυρίευε τὴν Ἱεριχώ, κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν Ἑβραίων στὴν Παλαιστίνη.

Μὰ καὶ στὸν Γεδεῶν, ὅπως ἀκούσαμε στὸ δεύτερο ἀνάγνωσμα, ὁ ἄγγελος Κυρίου, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, μετέφερε ὁδηγίες καὶ καθοδήγησε στὴν ἀπόκρουση τῶν Μαδιανιτῶν, προστατεύοντας τὸν λαό του καὶ τὴν

ἐθνικὴ κυριαρχία του.

Ὁ Θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει τὸν λαό του οὔτε στὴν αἰχμαλωσία τῆς Βαβυλώνας. Ὁ ἀρχιστράτηγος Μιχαήλ, καθοδηγεῖ καὶ ἐκεῖ καὶ ἐνισχύει τὸν Δαυὶδ, ἐτοιμάζοντας τὴν ἐπιστροφὴ στὴ γῆ τους.

Ἄν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶχε στραμμένο τὸ βλέμμα του στὸν Θεὸ καὶ τὴν πίστη του ἀκράδαντη πρὸς αὐτόν, δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἐπιβιώσει μέσα σὲ τόσες αἰχμαλωσίες καὶ τοὺς ἐξανδραποδισμούς. Ἐξάλλου εἶναι δογματικὴ πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸν φύλακα ἄγγελο ποὺ ἔχει ὁ καθένας μας. Πολλοὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μιλοῦν καὶ γιὰ ἀγγέλους προστάτες τῶν διαφόρων ἐθνῶν.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, ἀγωνιώντας ὡς ἄνθρωπος, στὸν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ, δέχτηκε τὴ βοήθεια ἀγγέλου. «Ὡφθη αὐτῷ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν» μας λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Κι ὁ Πέτρος δὲν ὁδηγήθηκε στὴ σωτηρία ἀπὸ τὴ φυλακὴ τῶν Ἑβραίων δι' ἀγγέλου, ὅταν «προ-

σευχή έκτενης» ἐγένετο γι' αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας;

Σὲ ὥρες, ἐπομένως, δυσκολιῶν καὶ ἀδιεξόδων, ὅταν στὴν προσωπικὴ ἢ τὴν ἐθνικὴ μας ζωὴ ὁμολογοῦμε κι ἐμεῖς ὅτι «στενὰ ἡμῖν πάντοθεν», ὑπάρχουν οἱ βοηθοί.

Ὁ Απόστολος Παῦλος θὰ μᾶς ὑπενθυμίσει αὐριο καὶ δύο προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐκζήτηση αὐτῆς τῆς βοήθειας.

Μᾶς λέει πρῶτα -πρὸς γνώση καὶ συμμόρφωση- ὅτι «ἀγγέλων ἀπειθησάντων οὐκ ἐφείσατο ὁ Θεός». Αναφέρεται στὴ μεγάλη ἀναταραχὴ ποὺ ἐγίνε κάποτε στοὺς οὐρανοὺς, ἀφορμὴ τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ γιορτὴ. Ἡ σύναξη-ἡ συγκέντρωση τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων στὸ κάλεσμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ γιὰ νὰ μείνουν πιστοὶ καὶ ἀμετακίνητοι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δικὴ μας σύναξη γιὰ νὰ τοὺς τιμήσουμε, ἀφοῦ ἀπὸ τότε παραμένουν ἄπτωτοι, πιστοὶ στὸ θέλημα καὶ τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ. Ἦταν τότε ποὺ ὁ Ἐωσφόρος καὶ τὸ τάγμα του ἐπαναστάτησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ κατελήφθησαν ἀπὸ ἐγωϊσμό. «Θήσομαι τὸν θρόνον μου ὑπεράνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ» εἶχε διανοηθεῖ τότε ὁ Ἐωσφόρος. Κι ἀμέσως ἐξέπεσε τοῦ ἀξιώματός του, ἐγίνε ὁ σατανᾶς καὶ τὸ τάγμα αὐτοῦ.

Ἄν, λοιπόν, οἱ ἄγγελοι ποὺ ἀμάρτησαν δὲν διέφυγαν τὴν τιμωρίαν καλοῦμαστε κι ἐμεῖς νὰ ἐπιδείξουμε κατάλληλη στάση. Ζωὴ θεάρεστος καὶ ὑπακοὴ στὸ θεῖο θέλημα θὰ φέρει τὴν εὐλογία καὶ τὴ λύτρωση ἀπὸ τὰ δεινά.

Τὸ δεύτερο πού, ὑπὸ τύπο ἐρωτήματος,

θέτει ὁ Παῦλος ἀναφέρεται στὴν ἀπιστία τοῦ Ζαχαρία, τοῦ πατέρα τοῦ Προδρόμου: Ρωτᾷ λοιπὸν ὁ Παῦλος: «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, ἣτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη»; Ἄν κάθε λόγος τοῦ Θεοῦ ποὺ διαμηνύθηκε μὲ ἀγγέλους, ἐπαληθεύτηκε στὸν καιρὸ του καὶ κάθε παρακοὴ καὶ ἀπιστία τιμωρήθηκε, (ὁ Ζαχαρίας ποὺ ἀπίστησε στὴν ἀγγελία τοῦ Γαβριὴλ ὅτι θὰ γεννήσει τὸν Πρόδρομο τιμωρήθηκε μὲ ἀφωνία), πῶς ἐμεῖς θὰ ἀποφύγουμε τὴν τιμωρία ὅταν δὲν εἶναι σὲ ἀγγέλους ποὺ παρακοῦμε, ἀλλὰ στὰ λόγια τῆς σωτηρίας μας ποὺ λέχθηκαν ἀπὸ τὸν ἴδιον Κύριο καὶ μετεδόθησαν σ' ἐμᾶς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τὰ ἄκουσαν, τοὺς ἀποστόλους δηλαδή;

Μεγαλύτερες, λοιπόν, καὶ περισσότερες οἱ ὑποχρεώσεις στὸν χρόνο τῆς Χάριτος. Δὲν ὑπηρετήσαν στὸ ἔργο τῆς σωτηρίας μας οὔτε καὶ μᾶς διαμήνυσαν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μόνο οἱ ἄγγελοι, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς καὶ οἱ «ἀπ' ἀρχῆς ἀύπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ Λόγου». Ἄς ἔχουμε αὐτὸ ὑπόψη μας ὅσοι ζητοῦμε τὸ ἔλεος καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Χρειάζεται πρότερος ἐντιμὸς βίος καὶ ἀψευγάδιαστη ζωὴ γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ λέμε μὲ δυνατότητα θετικῆς ἀπάντησης τὸ «Κύριε βοήθει ἡμῖν».

Ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν θὰ πρέπει νὰ ξεχνοῦμε καμιὰ φορὰ πῶς ὁ Θεὸς δὲν μᾶς

δημιούργησε ἄβουλα ὄντα. Μᾶς ἔδωσε καὶ λογικὴ καὶ ἐλευθερία ὥστε νὰ μὴν περιμένουμε τὰ πάντα ἀπὸ αὐτόν, χωρὶς τὴ δική μας προηγούμενη προσπάθεια. Κι εἶναι πίστη μας ὅτι ὁ Θεὸς ἐρχεται νὰ ἀναπληρώσει ὅσα ἡ προσπάθειά μας δὲν μπορεῖ νὰ κατορθώσει. Χρειάζεται, λοιπόν, ἡ δική μας ἐπαγρύπνηση καὶ ἡ δική μας φροντίδα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, καὶ στὸ ἐθνικὸ.

Ἡ ἐλευθερία, παρ' ὅλο ὅτι εἶναι δῶρο Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐν τούτοις μόνο μὲ ἀγῶνες σκληροὺς καὶ συνεχεῖς ἐξασφαλίζεται καὶ κατοχυρώνεται ἀπ' ὅσους τὴν ἐπιβουλεύονται.

Ὅλοι οἱ μελετητὲς μαρτυροῦν ὅτι ἡ Ἱστορία τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι συνώνυμη μὲ τὴ συνεχῆ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ συνό-

λου τῶν τμημάτων τοῦ ἔθνους ἀπὸ διάφορους ἀλλοφύλους. Γι' αὐτὸ καὶ ἦταν συνεχῆς καὶ ἡ προσπάθεια ἀπόκρουσης τῶν ἐχθρῶν ἢ, τὸ δυσκολότερο, ἡ ἐπιβίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ κάτω ἀπὸ τὴν ξένη κυριαρχία.

Ἡ διαρκὴς πάλη τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν κάθε λογῆς κατακτητὴ, ἡ ἐπίδοξος κατακτητὴς, τοὺς ἔδωσε νὰ καταλάβουν ὅτι ἡ ἐλευθερία ἀγοράζεται καὶ ζυγίζεται μὲ αἷμα καὶ εἶναι πάντα «ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη». Τοὺς δίδαξε, ἐπίσης, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια ἐπιτάσσει προάσπιση τῆς ἐλευθερίας μὲ κάθε θυσία, καὶ ὅταν ἀκόμα, ἡ συμβατικὴ λογικὴ φωνάζει πῶς ἡ ἀντίσταση σὲ ἐπίδοξους κατακτητὲς εἶναι ἄπελπις. Παραδείγματα ἐφαρμογῆς αὐτῆς τῆς πεποιθήσεως τους ὑπάρχουν πολλά: Τὸ «μολὼν λαβέ» τοῦ Λεωνίδα, ἀλλὰ καὶ τοῦ Αὐξεντίου, τὸ «ἐγὼ Γραικὸς γεννήθηκα, Γραικὸς θεὸς νὰ πεθάνω» τοῦ Ἀθανάσιου Διάκου, τὸ «οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιούμεθα ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς» τοῦ Κυριάκου Μάτση καὶ ἄλλα.

Ἐγκύπτοντας στὴν Ἱστορία μας συνειδητοποιοῦμε ὅτι τὴν ἐλευθερία δὲν μᾶς τὴν χάρισε ποτὲ κανένας ξένος. Τὴν πήραμε μόνοι μας μὲ τοὺς ἀγῶνες μας. Τὴν κέρδισαν γιὰ μᾶς οἱ πρόγονοί μας, μακρinoὶ καὶ κοντινοί, οἱ πατέρες μας, οἱ ἀδελφοί μας, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ θυσίες καὶ αἷμα. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ ἀντιλαμβανόμαστε τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ διατήρησή της.

Σήμερα, παρὰ τίς τόσες διακηρύξεις γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὸν σεβασμὸ τῶν συνόρων τῶν ἐθνῶν, ὁ ἑλληνισμὸς βάλλεται ἀπὸ παντοῦ. Καὶ

ὅπως πάντα, ἔθνος ἀνάδελφο ὅπως εἴμαστε, δὲν διαθέτουμε ἀξιόπιστους συμμάχους. Μόνο ἡ ἐθνικὴ ἀφύπνιση ποὺ ὀδηγεῖ σὲ ἐθνικὴ αὐτογνωσία καὶ ἡ ἐπιστροφή στὸν Θεὸ θὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωση. Στὰ βαριὰ πλήγματα τῶν ἀφελληνιστικῶν προσπαθειῶν τῶν κατὰ καιροὺς κατακτητῶν, ὁ Ἑλληνισμὸς, ἀφοῦ συνειδητοποιοῦσε τὸν κίνδυνο, προέβαλλε ὡς ἀσπίδα τὶς χριστιανικὲς τοῦ ἀξίες καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς του. Καὶ ἀποδύοταν στὸν ἐθνικὸ ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Ἐνωθε πάντα ὅτι κουβαλοῦσε στοὺς ὤμους του ὅλη τὴν κληρονομιά τῶν προγόνων καὶ τὸ χρέος νὰ τὴν προ-

φυλάξει καὶ νὰ τὴν συντηρήσει ἄθικτη.

Αὐτὴ τὴν εὐθύνη νιώθουμε καὶ ἐμεῖς σήμερα στὴν Κύπρο γιὰ διατήρηση τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν ἐσχατιὰ αὐτὴ τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου ὅπου διαβιοῖ ἐδῶ καὶ τρεισὴμισὶ χιλιάδες χρόνια.

*Εἶθε οἱ δικές μας προσπάθειες
νὰ εὐδοιωθοῦν κι ἅμαχη προστασία
τῶν Ἀρχιστρατήγων
Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ
καὶ ὄλων τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων
νὰ εἶναι πάντα μαζί μας.*

**ΠΡΟΣΦΘΗΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΝΑΟΝ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΖΙΑΡΧΩΝ ΣΕΡΡΩΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΝΕΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

 (Παρασκευή 8 Νοεμβρίου 2024)

Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Νέας Ιουστινιανής καί πάσης Κύπρου κ. κ. Γεώργιε, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σύρου κ. Δωρόθεε, Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θήρας κ. Αμφιλόχιε, Προσφιλέστατοι αδελφοί καί τίμιοι Έκπρόσωποι τής Ίερᾶς Συνόδου τής άγιωτάτης Έκκλησίας τής Ελλάδος καί του Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, Σεβασμιώτατοι καί θεοτίμητοι άγιοι άδελφοί, Έντιμότατοι κύριοι Βουλευτές, Αξιότιμε κ. Περιφερειάρχια Κεντρικῆς Μακεδονίας, Αξιότιμη κ. Δήμαρχε Σερραίων, Έντιμότατοι έκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, άρχῶν τῆς πόλεως καί του Νόμου μας, Λαέ του Κυρίου εὐλογημένη, Σήμερον κατ' αὐτήν τήν ιεράν καί πανευφρόσυνον ήμέραν, κατά τήν όποίαν έορτάζομεν πανδήμως τήν ιεράν μνήμην τῆς Συνάξεως τῶν Αγίων ένδόξων Αρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν έπουρανίων θείων Δυνάμεων Ασωμάτων, έφόρων καί άγρύπνων φρουρῶν τῆς ιστορικῆς πόλεως καί πρωτευούσης του Νομου Σερρών καί του εὐσεβοῦς λαου αὐτῆς, ή άγία μητέρα μας Όρθόδοξος Έκκλησία

χαίρει καί άγάλλεται καθορῶσα τά έαυτῆς τέκνα έν πλησμονή πνευματικῆς χαρᾶς συνηγμένα εις τόν οίκον Κυρίου.

Ζῶντες σήμερον μέσα εις τό θάμβος του ύπερφυοῦς μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας γινόμεθα όλοι μας, προεξαρχούσης μάλιστα τῆς πανσέπτου Μακαριότηός Σας, κοινωνοί του πληρώματος του άγιασμοῦ, τῆς χάριτος καί τῆς θείας εὐλογίας. Εις έκάστην εὐχαριστιακήν Σύναξιν εις τήν όποίαν καί διά τῆς όποίας συγκροτεΐται καί φανεροῦται «έν τόπω καί χρόνῳ» τό παμμυστήριον τῶν του Θεου μυστηρίων (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς), ή άγιωτάτη δηλαδή του Χριστου Έκκλησία, ή όποία καί «Σῶμα Χριστου» όνομάζεται υπό του θείου Παύλου καί «πλήρωμα του τά πάντα έν πᾶσι πληρουμένου» (Εφεσ. 1, 22-23), έμπειρικῶς καί άγιοπνευματικῶς, «έχομεν του θανάτου Αὐτου τήν μνήμην, όρῶμεν τῆς Αναστάσεως αὐτου τόν τύπον, πληρούμεθα τῆς άτελεότητου Του ζωῆς, άπολαμβάνομεν τῆς άκενώτου Του τρυφῆς» (Εὐχή Θείας Λειτουργίας Μ. Βασιλείου). Μεταλαμβάνοντες από τό έναν καί τόν αὐτόν

θεῖον Κρατήρα, τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ στερεούμεθα «εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονήν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, εἰς ἀπολογία ἐν πρόσδεκτον». Τό ἀγιώτατον τοῦτο μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ καί διὰ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπητικῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως οὐρανοῦ καί γῆς, ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, φυλῶν καί ἐθνῶν, ἱερουργεῖ ἀπαύστως εἰς τήν εὐχαριστιακὴν Σύναξιν καί ἐν παντί τόπῳ Δεσποτείας Κυρίου, κατὰ τήν ἐντολήν τοῦ θείου αὐτῆς Ἰδρυτοῦ, ἡ θεοπρεπεστάτη κιβωτός τῆς σωτηρίας μας, ἡ ἀγιωτάτη τοῦ Χριστοῦ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Μέσα ἀπό τήν ἐν φόβῳ Θεοῦ, πίστει, καί ἀγάπῃ συμμετοχὴν μας εἰς τό Κυριακόν Δεῖπνον ἀποκτῶμεν ἐμπειρικῶς συνειδησιν ὅτι «οἱ πολλοὶ ἐνούμεθα δι' αὐτῆς καί ἐν αὐτῇ εἰς ἓν, εἰς Σῶμα Χριστοῦ, καθιστάμενοι οὕτω οὐχί ἀπλῶς ἓν, ἀλλὰ Εἷς, αὐτός δηλαδή ὁ Ἀναστάς Κύριος», καθὼς «Εἷς ἄρτος, ἓν σῶ-

μα οἱ πολλοὶ ἐσμέν, οἱ γάρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν». Κατὰ δε τὸν θεῖον Συμεῶν Θεσσαλονίκης ἡ Κοινωνία ἐστὶ «ἔνωσις Θεοῦ μεθ' ἡμῶν, θέωσις ἡμῶν, ἀγιασμός, χάριτος πλήρωμα, ἔλλαμψις...».

Ἡ πανάμωμος αὕτη νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ μία καί μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἡ θεματοφύλακας, διδάσκαλος καί μυσταγωγός τῆς δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἡ ἀγία δηλονότι Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κηρύσσει, ἔργοις, λόγοις τὴν ἐνοποιὸν ἀγάπην, διὰ τὴν ὁποίαν τόσον συγκλονιστικῶς ἔγραψεν καί ὁμίλησεν ὁ μαθητῆς τῆς ἀγάπης, ὁ θεάδελφος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος. Αὕτη ἡ ἀγάπη ἀναδεικνύεται ἀσυγκρίτως δυνατοτέρα τοῦ μίσους, ὡς ἡ ζωὴ ἰσχυροτέρα τοῦ θανάτου, ἡ ἀλήθεια τοῦ ψεύδους, ἡ ἐνότης τῶν διαιρέσεων, ἡ ἐλπίς τῆς ἀπογνώσεως, ἡ μετάνοια τῆς ἀμαρτίας, ἡ πίστις τῆς ἀπιστίας, ἡ ὠραιότης τῆς εὐτελείας.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ποῦ παροικεῖ εἰς τὰ Σέρρας ἀπὸ τῆς ἐχθροσίνης ἡμέρας δοξάζει τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἐχάρισεν εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιαιτέραν εὐλογία νὰ Σᾶς ἔχωμεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, ὡς προεξάρχοντα τῶν λατρευτικῶν καί ἑορταστικῶν ἀκολουθιῶν ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Συνάξεως τῶν Παμμεγίστων Ταξιάρχων Μιχαὴλ καί Γαβριὴλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Ἡ κατὰ πάντα καί ἐν πᾶσι εὐλογητὴ παρουσία Σας πληροῖ τὰς ψυχὰς μας μέ ἀνεκκλάλητον χαράν. Ἡ εὐλογία Σας συνιστᾷ πολυτίμητον πνευματικόν θησαυρόν εἰς καιροὺς βαθείας ἠθικῆς κρί-

σεως καί πνευματικῆς σιτοδείας, τήν ὁποίαν ἐπιμελῶς θά ἀσφαλίσωμεν εἰς τό ἱερώτατον ἀρτοφόριον τῶν ψυχῶν μας, ὡς ἀκριβόν μαργαρίτην. Ὁ χριστοφόρος λαός τῆς ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας μας, ἰδιαίτερος μάλιστα αὐτῆς τῆς πόλεως μέ τήν τρισχιλιετῆ μαρτυρικὴν καί ἔνδοξον ἱστορίαν, ἰδιαίτερος χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερον. Τιμᾷ ὀλοθύμως τόν σεπτόν Προκαθήμενον τῆς παλαιφάτου, ἀγιωτάτης καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καί Σᾶς προσφέρει πηγαίως τόν προσήκοντα σεβασμόν, τήν τιμὴν καί τήν ἀγάπην. Οἱ φίλεργοι καί φιλόπονοι ἄρχοντες τοῦ τόπου μας μετά τῶν ὁποίων, ἐν πνεύματι ἀγάπης καί διακρίσεως, πάντοτε συνεργαζόμεθα ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ λαοῦ μας, ἀναμένουν τήν εὐχὴν Σας, εἰς αὐτάς τὰς δυσκόλους στιγμὰς πού ἀπαιτοῦν ἀπό ὅλους μας πνεῦμα ἐνότητος καί συνεργασίας. Ὁ εὐγενὴς λαός τοῦ Θεοῦ ἀναμένει ἀπὸ Ὑμᾶς εὐαγγελικόν λόγον ἀληθείας, ἐλπίδος, ζωῆς.

Καί ἡμεῖς, τιμιώτατε Δέσποτα, ἀπαξάπαντες συναγωνιζόμεθα μαζί Σας ἐν ταῖς προσευχαῖς, διὰ τήν κατά Χριστόν ἀσφαλῆ πηδαλιουχίαν τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῆς κατὰ Κύπρον ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, εὐχόμενοι ἐκ μέσης καρδίας εἰς τόν Ἅγιον Θεόν, τόν καλέσαντα ὑμᾶς εἰς χρόνους ὑψηλῆς ἱστορικῆς εὐθύνης καί διὰ τήν μαρτυρικὴν Κύπρον καί διὰ τήν ἀποστολοῖδροντον Ἐκκλησίαν Του εἰς τόν ὑψηλόν καί ἀγιασμένον Ἀποστολικόν θρόνον τοῦ πανευκλεοῦς Ἀποστόλου Βαρνάβα, νά Σᾶς χαρίζῃ δαψιλῶς καί ἐν πλησμονῇ, τήν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, τήν σοφίαν τοῦ Σολομώντος, τὰ ἔτη τοῦ Μαθουσάλα, τήν ὑπομονήν τοῦ Ἰώβ,

τήν ὁμολογίαν τοῦ Πέτρου, τήν ἀγάπην τοῦ Ἰωάννου, τό φρόνημα τοῦ Παύλου, τήν εὐτολμίαν τοῦ Χρυσοστόμου, τήν πολυμέρειαν τοῦ Βασιλείου, τήν θεολογίαν τοῦ Γρηγορίου. Συμμεριζόμεθα ὡσαύτως ἀπολύτως τήν ἀγωνίαν Σας, πού εἶναι καί ἰδική μας ἀγωνία διὰ τήν παρά πᾶσαν ἔννοιαν δικαίου, θλιβεράν κατοχήν ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων μεγάλου τμήματος τῆς μιᾶς καί ἐνιαίας Κύπρου. Συνεπληρώθησαν 50 ἔτη ἀπὸ τοῦ φρικτοῦ ἐκείνου θέρους τοῦ 1974 ὅτε, ἡ μονίμως ταραχοποιός καί ἀπρόβλεπτος γείτων χώρα, ἡ Τουρκία, εἰσέβαλεν, ἐκμεταλενομένη λάθη, ἀτελείας, διαιρέσεις, ἀσυννενοησίας πού διαχρονικῶς ταλανίζουν καί ἀδικοῦν τό Γένος μας, ὅλως παρανόμως εἰς τήν Κύπρον, παραβιάζουσα τοὺς κανόνες τοῦ διεθνοῦς δικαίου καί τῆς νομιμότητος καί ὅλας τὰς ἀρχάς καί ἀξίας τοῦ πεπολιτισμένου καί εὐνομουμένου κόσμου. Ἡ Τουρκία ἔθεσεν ὑπὸ παράνομον στρατιωτικὴν κατοχήν πέραν τοῦ 37% τῶν ἐδαφῶν τῆς Κυπριακῆς Δημο-

κρατίας, τὰ ὅποια καὶ κατέχει δυστυχῶς ἕως τῆς σήμερον. Ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως ἢ πλεον τραγικῆ συνέπεια τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Κύπρον τὸν Ἰούλιον καὶ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1974 εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ἀγνοουμένων ἀθῶων πολιτῶν της. Ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ δικαία λύσις εἰς τὴν Κυπριακὴν τραγωδίαν, πού ἀποτελεῖ διὰ τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμόν ὑψιστον ἐθνικόν θέμα διὰ νὰ εἶναι βιώσιμος, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπολύτως συμβατὴ μὲ τὴν δικαιοσύνην, τὰς ἀρχὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τὰς Συνθήκας διὰ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ ΟΗΕ. Ἰερὸν καὶ ἐθνικὸν χρέος τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅπου γῆς καὶ ἀδιαπραγμάτευτος στόχος του εἶναι ἡ ἀπελευθέρωσις, ἡ ἄμεσος καὶ ἄνευ ὄρων ἀποχώρησις τῶν τουρκικῶν κατοικικῶν στρατευμάτων καὶ ἡ ἐπανενωσις τῆς Κύπρου εἰς ἓν ἀνεξάρτητον, ἐνιαῖον κράτος, μὲ μίαν κυριαρχίαν καὶ ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα. Αὕτη ἡ ἐπανενωσις θὰ διασφαλίζει τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν της καὶ θὰ ἀποτελεῖ πυλῶνα σταθερότητας, εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας εἰς ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον. Εἰς τοὺς δυσκόλους καὶ πικροὺς αὐτοὺς καιροὺς πού διανύωμεν παγκοσμίως, εἶναι ἀνάγκη σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ παραμείνει ἐνωμένος, ἀμετακινήτως προσανατολισμένος εἰς μίαν δικαίαν λύσιν πού θὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὰς ἀξίας, τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν ἡρώων μας, πού ἔδωσαν τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κύπρου. Εὐχόμεθα ὁ Παντοκράτωρ Κύριος νὰ φωτίζει τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ ἡγήτορας, ὥστε νὰ ἀναδεικνύονται ἀ-

ντάξιοι τῶν περιστάσεων, συνεχιστὲς τοῦ ἔργου τῶν πατέρων μας, ἐνωμένοι, σύμφυχοι, ἀποφασισμένοι δι' ἀγῶνας μεγάλους διὰ τὸ ἐθνικόν μας θέμα, καθὼς τὰ χρονίζοντα ζητήματά μας μὲ τὴν ἀπρόβλεπτον καὶ ἰδιότροπον γειτονικὴν μας χώρα, οὔτε ἀρχίζουν οὔτε καὶ τελειώνουν εἰς τὴν Κύπρον!

Μακαριώτατε,

Ὡς ἔκφρασιν τῶν ὑποκαρδίων αἰσθημάτων βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ πηγαίας τιμῆς πρὸς τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον, παρακαλοῦμεν θερμῶς καὶ πάνυ εὐλαβῶς νὰ θελήσετε νὰ ἀποδεχθῆτε ὡς ταπεινὸν ἀντίδωρον διὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν εὐλογητὴν λειτουργικὴν παρουσίαν Σας, τὸν χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ ἐν Σέρραις μαρτυρικῶς ἀθλήσαντος ὡς καὶ ἀντίγραφον τοῦ ἱερωτάτου ἐκτυπώματος τῆς Θεοτόκου τῆς Πονολυτρίας, περιπύστου καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνης τῶν Σερρῶν τοῦ 11ου αἰῶνος. Δεχθῆτε ἐπίσης, Μακαριώτατε Πάτερ, καὶ τὰς ὀλοθύμους εὐχὰς τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, τῶν μοναχῶν, τῶν ἀρχόντων, τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς, ὑπὲρ ὑγείας ἀδιαπτώτου καὶ εὐκλεοῦς μακροημερεύσεως τῆς σεπτῆς Πρωθιεραρχικῆς διακονίας Σας, ἐν πάσῃ εὐθηνίᾳ δωρεῶν, πλησμονῇ σοφίας, συνέσεως, δυνάμεως, ἀγάπης, ἵνα πηδαλιουχῆτε ἀσφαλῶς καὶ θεοφιλῶς τὴν ἐν Κύπρῳ παρὰ τοῦ Κυρίου ἐμπεπιστευμένην Ὑμῖν καὶ τοῖς περὶ Ὑμᾶς ἁγίοις Ἐπισκόποις, ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν Του. Ἀμήν.

†Ο Σ. Ν.Θ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ ΤΗΣ 8ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Σεβασμιώτατε,

Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν θερμὰ τόσο γιὰ τὴν πρόσκλησή σας νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν ἔνδοξη πόλη σας τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Καθεδρικοῦ σας ναοῦ, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς λόγους τῆς ἀγάπης σας. Μὲ συγκινεῖ ιδιαίτερα καὶ ὁ λόγος τῆς πρόσκλησής σας, νὰ μετάσχῳ, δηλαδή, στὶς ἐκδηλώσεις πού διοργανώνετε γιὰ τὴ θλιβερὴ ἐπέτειο τῶν 50 χρόνων τῆς εἰσβολῆς τῆς Τουρκίας στὴν Κύπρο καὶ τῆς συνεχιζόμενης κατοχῆς τῆς ιδιαίτερης Πατρίδας μου.

Ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ νοτιοανατολικότερο ἀλύτρωτο ἑλληνικὸ μέρος, προσπαθῶ ἀπὸ χθὲς νὰ τιθασσεύσω τὶς αἰσθήσεις μου, Νιώθω ὅτι θέλω νὰ «πετάσω τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις» πρὸς τὸν οὐρανό, κατὰ τὴν ὕμνολογία μας. Νὰ νιώσω μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο κύτταρο τῆς ὑπαρξῆς μου τὴ δική σας χαρὰ, τὴ χαρὰ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων. Θέλω νὰ ἀφεθῶ στὴν ὄνειροπόληση. Γιατί, δὲν σᾶς τὸ κρύβω, πολλές φορές, ἀφήνοντας πίσω τὴν τραγικὴ πραγματικότητα, προγραμματίζομαι γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀπελευθέρωσης. Ἴσως εἶναι τοῦτο καὶ ψυχολογικὴ ἀναγκαιότητα πού ἐπιτάσ-

σει ὅτι θὰ πρέπει νὰ κρατηθοῦμε μέχρι τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ὥρα, ἢ νὰ μπορέσουμε νὰ μεταδώσουμε τὴν ἐλπίδα καὶ τὸν πόθο αὐτὸ στὴν ἐπόμενη γενιά. Νιώθω νὰ πορεύομαι στὰ κοιμητήρια, νὰ παίρνω τὸ μήνυμα σὲ γενεές πολλές πού πέθαναν μὲ αὐτὴ τὴν προσδοκία. Νὰ πηγαίνω στὶς συλημένες ἐκκλησίες μας, στὰ ἐρειπωμένα χωριά καὶ στὶς πόλεις μας, στὰ βουνὰ καὶ στοὺς λόγγους μας καὶ νὰ ἀναγγέλλω ὅτι « θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε». Γρηγόρα, ὅμως, προσγειώνομαι ἀπὸ τὴ θλιβερὴ πραγματικότητα. Τὴν πατρίδα μου «κυκλούσικύνεςπολλοί». Νιώθω ὅτι «μακρὰ ἀφ' ἡμῶν ἡ ὁδὸς» ἀκόμα. Γι' αὐτὸ καὶ συμμετέχοντας, μαζί μὲ ὅλους τοὺς συμπατριῶτες μου, στὴ δική σας χαρὰ, προσεύχομαι νὰ μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεὸς «πρὶν εἰς γηνεπιστρέψαι», νὰ δοῦμε αὐτὴ τὴν ἡμέρα καὶ γιὰ τὴν Κύπρο.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἔχουσα τὸ Αὐτοκέφαλό της ἀπὸ τὴν Τρίτη Οἰκουμένη Σύνοδο τὸ 431 καὶ κατοχυρωμένη μὲ βασιλικά προνόμια ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ 5ου μ.Χ. αἰῶνα, ταυτίστηκε μὲ τὶς τύχες τοῦ λαοῦ της. Πορεύθηκε μαζί του σὲ

καιρούς εύκολους και σέ χρόνους δύσκολους.

Δέν είναι ανεξήγητη αὐτή ἡ στάση τῆς Ἐκκλησίας. Βασική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν ὁποία ἐξηγεῖται καί ἡ ἀγάπη πρὸς τήν πατρίδα, εἶναι πῶς ὁ Χριστός μέ τήν ἐναθρόπησή του «ἀνέλαβε» τὸν ὅλον ἄνθρωπο καί τις ὅλες ἀνάγκες του, ὑλικές, κοινωνικές, πνευματικές. Κατὰ παρόμοιο τρόπο κάθε κληρικός ἀναδεικνύεται ἡγέτης τῆς κοινότητος, ἡ ἐνορίας του, φροντίζοντας γιά τις ὑλικές, τις κοινωνικές καί τις ἄλλες ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Παρατηρεῖται δηλ. μιὰ συμπόρευση καί συνύφανση τοῦ βίου τῶν πιστῶν μέ τήν Ἐκκλησία.

Σέ λαοὺς πού δέν γνώρισαν ἐθνικούς κινδύνους, ἡ ὑποδούλωση σέ ξένα ἔθνη, αὐτή ἡ συμπόρευση ἀναφέρεται κυρίως στὸν κοινωνικό, τὸν ἠθικό-παιδευτικό καί παρόμοιους τομεῖς. Γιά τὸν λαό μας, τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμό ἀλλὰ καί ὅλο τὸν Ἑλληνισμό, ὅμως, πού ζεῖ ἀγωνιζόμενος ἀδιάκοπα γιά τὴ διατήρηση ἢ τὴν ἀνάκτηση τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας του, ἦταν φυσικὸ αὐτή ἡ συμπόρευση νὰ ἐπεκταθεῖ καί στὸν ἐθνικὸ τομέα. Ίεραρχώντας μάλιστα τις προτεραιότητες, καί μέ δεδομένη τὴν κλίμακα τῶν ἀξιῶν στὸν Ἑλληνισμό, αὐτή ἡ συμπόρευση γινόταν κυρίως στὸν ἐθνικὸ τομέα.

Σέ καιροὺς δύσκολους, ὅταν τὸ Ἔθνος ὑπέκυπτε σέ ἄλλους λαοὺς καί ἡ κρατική του ὑπόσταση χανόταν, ἡ Ἐκκλησία ὡς ὁ μόνος ὀργανωμένος θεσμὸς ἀναλάμβανε τὴν διάσωση ἀλλὰ καί τὴν ἐκπροσώπηση τοῦ Ἔθνους. Καί ὅταν ἀκόμα ἡ ἐκδίκηση τῶν τυράννων ἐρχόταν ἀμείλικτη, ἡ ἐθναρχοῦσα Ἐκκλησία

δροῦσε ὡς ἀλεξικέραυνο. Δεχόταν ἐκείνη τοὺς κεραυνούς, πρόσφερε τοὺς προκαθημένους καί τοὺς ἀρχιερεῖς της ὡς «ἀγνὰ καί ἄμωμα ἱερεῖα» στὸν βωμὸ τῆς πατρίδος ἀλλὰ προστάτευε τὸν λαό.

Σέ μέρη πού ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν τους, ἡ Ἐκκλησία μπόρεσε καί ἀπέθεσε μέρος τῶν εὐθυνῶν της γιά τὴν ἐθνικὴ καθοδήγηση τοῦ λαοῦ, τὴν καλλιέργεια τῆς ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας του καί τὴ διατήρηση τῆς γλώσσας καί τῶν παραδόσεών του, στίς πολιτικές ἀρχές, τὴ νόμιμα ἐκλελεγμένη κυβέρνηση τοῦ τόπου, ὅπως συμβαίνει σήμερα καί μέ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί τὸ Ἑλληνικὸ κράτος. Δέν μπορεῖ, δυστυχῶς, νὰ κάμει τὸ ἴδιο καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὅταν ἓνα μεγάλο μέρος τῆς νήσου βρίσκεται ὑπὸ κατοχὴ καί τὸ ὑπόλοιπο κινδυνεύει. Γι' αὐτὸ καί θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ πάρω λίγο ἀπὸ τὸν χρόνο σας προκειμένου νὰ σᾶς ἐνημερώσω γιά τὴ σημερινὴ θέση τοῦ ἐθνικοῦ προβλήματος τῆς Κύπρου καί γιά νὰ ζητήσω τὴ συμπαράταξή σας στὸν ἀγῶνα πού διεξάγουμε.

Συμπληρώθηκαν φέτος 50 χρόνια ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς Τουρκίας στὴν Κύπρο, τῆς κατάκτησης τοῦ 37% τοῦ ἐδάφους τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καί τοῦ ἐκτοπισμοῦ τοῦ 1/3 τοῦ πληθυσμοῦ των Ἑλληνοκυπρίων ἀπὸ τις πατρογονικές τους ἐστίες. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἡ κατοχικὴ δύναμη κουβάλησε ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐποίκους ἀπὸ τὴν Ἀνατολία καί ἔχει ἐπιδοθεῖ σ' ἓναν ἀγῶνα ἐξαφάνισης τῶν ἑλληνικῶν καί χριστιανικῶν ἰχνῶν ἀπὸ τὴν κατεχόμενη γῆ μας. Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῆς δυστυχίας τῶν προσφύ-

γων και τῆς τύχης τῶν ἀγνοουμένων τῆς εισβολῆς, δεχτήκαμε νὰ συνομιλήσουμε γιὰ ἐξεύρεση ὄχι μιᾶς δίκαιης, ἀλλὰ μιᾶς ὑποφερτᾶ λειτουργικῆς λύσης τοῦ προβλήματος, πὸν νὰ ἐξασφάλιζε τὴν παραμονὴ τῶν Ἑλλήνων στὴ γῆ τῶν πατέρων μας, ὅπου ζοῦμε ἐδῶ καὶ 35 αἰῶνες. Κάθε ὑποχώρησή μας, ὅμως, εἶχε ὡς συνέπεια τὴν προβολὴ ἄλλης μεγαλύτερης τουρκικῆς ἀξίωσης. Κι ἡ Τουρκία δὲν ἀποκρῦβει σήμερα τὸν τελικὸ στόχο τῆς πὸν εἶναι ἡ κατάκτηση καὶ τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου.

Μπορεῖ οἱ συγκυρίες νὰ τοὺς ἐπιβάλλουν κάποιους ἐλιγμούς, μπορεῖ νὰ ἀποκρῦβουν ἀπὸ τὸν διεθνή παράγοντα τὶς στοχεύσεις τους, ὅμως ὁ τελικὸς στόχος μένει ἀμετακίνητος: Ἀνάκτηση

τῆς Κύπρου, δηλ. κατάληψη καὶ τουρκοποίηση ὁλόκληρης τῆς Κύπρου. Ἐνδεικτικὸ παράδειγμα εἶναι ἐκεῖνο πὸν ἀναφέρει στὸ βιβλίο τοῦ «Ἡ Ἑλλάδα σὲ κίνδυνο», ὁ Περικλῆς Νεάρχου, πρῶην πρέσβης τῆς Κύπρου στὸ Παρίσι.

Γράφει, λοιπὸν, ὁ Περικλῆς Νεάρχου πὸς λίγους μῆνες μετὰ τὴν Τουρκικὴ εισβολή, τὴν ἀνοιξὴ τοῦ 1975, ἀντιπροσωπεῖα ἐπιφανῶν Τουρκοκυπρίων ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸ τῆς εισβολῆς Ἐτζεβίτ, καὶ τοῦ ζήτησε νὰ ἀνακηρύξει ἐπισημῶς τὴ διχοτόμηση, ὅπως ἦταν ὁ Τουρκικὸς στόχος μέχρι τότε. Ὁ Ἐτζεβίτ τοὺς ἀπάντησε ὅτι μετὰ τὴν εισβολή, πὸν εἶχε κάνει πράξη τὴ διχοτόμηση, δὲν συνέφερε πλέον στὴν Τουρκικὴ πλευρὰ ἡ διχοτόμηση. Τοὺς εἶπε ὅτι μιὰ λύση χωριστοῦ κράτους καὶ συνομοσπονδίας, ὑπὸ τὴν ἐγγύηση τῆς Τουρκίας, θὰ ἐξασφάλιζε καλύτερα τὰ Τουρκικὰ συμφέροντα, ἐφόσον ἡ Τουρκικὴ πλευρὰ θὰ εἶχε «ἴσο» λόγο πάνω σὲ ὁλόκληρη τὴν Κύπρο καὶ ταυτόχρονα θὰ ἐπιτυγχάνονταν γεωπολιτικὴ ἐξωση τῆς Ἑλλάδας ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Συμπλήρωνε ἐπὶ πλέον: «Μιὰ τέτοια λύση ἀφήνει ἀνοικτὴ τὴν προοπτικὴ γιὰ τὸν ἔλεγχο στὸ μέλλον ὁλόκληρης τῆς Κύπρου ἀπὸ τὴν Τουρκία».

Ὁ ἀείμνηστος Νεοκλῆς Σαρρῆς, στὸ βιβλίο τοῦ «Ἡ ἄλλη πλευρὰ» σημειώνει: «... Ἡ στοχοθεσία τῆς Τουρκίας προχωρεῖ πολὺ πέραν τῆς διχοτόμησης. Περιλαμβάνει τὸ σύνολο τῆς Κύπρου...»

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ δήλωση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας στὴν «Ἐλευθεροτυπία» Ἀθηνῶν στὶς 11 Σεπτεμβρίου 1976, ὅτι ἡ διχοτόμηση εἶ-

ναι γι'αυτούς καθαρή παραφροσύνη, γιατί θέτει σέ κίνδυνο τήν ασφάλεια τής Κεντρικῆς καί Ανατολικῆς Μ. Ασίας.

Από τήν ἄλλη, εἶναι γνωστό πῶς καί ὁ πρόην πρωθυπουργός τής Τουρκίας, ὁ Ἀχμέτ Νταβούτογλου ξεκάθαρα εἶπε, καί τὸ ἀναλύει στὸ βιβλίό του, πῶς καί ἔνας Τούρκος νὰ μὴν ὑπῆρχε στὴν Κύπρο, τὸ ἐνδιαφέρον τής Τουρκίας γιὰ τὴ νῆσο θὰ ἦταν δεδομένο.

Τὸ πόσο ἐμεῖς ὑπνώττουμε, ἢ ἐθελουφλοῦμε, ἐνῶ τὰ σχέδια τής Τουρκίας εἶναι ξεκάθαρα, ἀκόμα καί γιὰ τοὺς ξένους, φαίνεται ἀπὸ τὸ ἐξῆς περιστατικό, πού ὄσες φορές κι ἂν τὸ ἀφηγηθῶ, ἀνατριχιάζω στὴν ἀφήγησή του: Ὁ προηγούμενος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὁ μ. Ἰγνάτιος, λόγω τῶν πολλῶν δυσκολιῶν πού ἀντιμετώπιζε τὸ ποιμνιό του στὴ Συρία, πρὶν ἀκόμα ξεσπάσει ἐκεῖ ἡ σημερινή κρίση, σκεφτόταν ὅτι κάποτε θὰ ἀναγκαζόταν νὰ φύγει ἀπὸ τὴ Δαμασκό, ἔδρα τοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἐλεγε, λοιπόν, πρὶν ἀπὸ 25 περίπου χρόνια, στὸν τότε Μητροπολίτη Πάφου, καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο τὸν Β', στὴν παρουσία μου, ὅτι σκέψη του, παλαιότερα, ἦταν νὰ μεταφέρει τὴν ἔδρα του στὴν Κύπρο. Τώρα, ὁμως, ἔλεγε, φοβοῦμαι ὅτι θὰ σᾶς διώξουν πρὶν ἀπὸ μᾶς. Ἐκεῖνος ἔβλεπε ἀπὸ τότε, πρὶν 25 χρόνια, καί τοὺς σχεδιασμοὺς καί τὴν πολιτικὴ τῶν Τούρκων. Ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νὰ ὑπνώττουμε.

Ἡ Κύπρος βρίσκεται, χωρὶς ἀμφιβολία, ὅπως ἀνέφερα καί ἐψές, αὐτὴ τὴ στιγμή στὴν κρισιμότερη φάση τής ἐθνικῆς της

ζωῆς. Ὁ Ἑλληνισμὸς τής Κύπρου βρίσκεται, σήμερα, σὲ τροχιὰν ἀφανισμοῦ ἀπὸ τὸν τόπο στὸν ὁποῖο ζεῖ ἐδῶ καί 35 αἰῶνες.

Γνωστοὶ καί θανάσιμοι οἱ σχεδιασμοὶ τῶν Τούρκων. Θὰ ὀδηγηθοῦμε, ὁμως, στὴν ἀπόγνωση; Ἐχουμε ὑποχρέωση νὰ ἀντισταθοῦμε στὴν ὑλοποίηση τῶν Τουρκικῶν στόχων καί νὰ τοὺς ματαιώσουμε.

Πῶς θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ δράσουμε; Θὰ πρέπει, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ τολμήσουμε ἀλλαγὴ πορείας στὴν ἐπιδίωξη λύσης τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος. Πενῆντα χρόνια ἀκαρπῶν συνομιλιῶν ἔδειξαν πῶς οἱ συνομιλίες δὲν ὀδηγοῦν παρὰ στὴν τουρκοποίηση τοῦ τόπου μας. Ἦταν ἡ μέθοδος τής Τουρκίας γιὰ νὰ ξεχασθεῖ ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμο ἢ φύση τοῦ προβλήματός μας καί νὰ ἐπέλθει κούραση στὸν λαό μας. Θὰ πρέπει, ὅσο δύσκολο κι ἂν εἶναι αὐτὸ λόγω διαρροῦσαντος μεγάλου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τὴν εἰσβολή, νὰ θέσουμε, χωρὶς διάθεση ὑποχώρησης τὸ θέμα μας στὶς ὀρθές του διαστάσεις: Τὸ πρόβλημα τής Κύπρου εἶναι πρόβλημα εἰσβολῆς καί κατοχῆς. Εἰσβολῆς μιᾶς ξένης χώρας καί- κατάκτησης τῶν ἐδαφῶν της. Καί νὰ ζητήσουμε ἄμεση ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τής Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καί γιὰ τὸν λαό μας.

Θὰ πρέπει, ὕστερα, οἱ ἡγεσίες Κύπρου καί Ἑλλάδας νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι τὸ κυπριακὸ εἶναι πρόβλημα πανεθνικό. Εἰδικά, ἡ Ἑλληνικὴ ἡγεσία ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ Κυπριακὸ ὡς ζωτικὸ

έθνικὸ θέμα, ὄχι ἀπλῶς μὲ τὴν ἔννοια τῆς συμπαράστασης ἢ συμπαράταξης πρὸς τοὺς «ἀδελφοὺς Κυπρίους», ὅπως συνηθίζει νὰ λέει, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἔννοια ὅτι τὸ Κυπριακὸ ἀφορᾷ εὐθέως τὴν ἀσφάλεια τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Τὸ Κυπριακὸ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένο πρῶτα μὲ τὸ θέμα τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου καὶ ὕστερα μὲ τὶς βλέψεις τῆς Τουρκίας στὴ Θράκη. Ἡ ἀσφάλεια τῆς Κύπρου εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μὲ τὴν ἀσφάλεια τῆς Ἑλλάδας καὶ ἀντίστροφα. Οἱ τουρκικὲς ἀπειλές, τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὸ Αἰγαῖο, ἔχουν παλιὰ ἱστορία καὶ δὲν εἶναι ἓνα πρόσφατο ξέσπασμα ἑνὸς νοσηροῦ μεγαλοϊδεατισμοῦ τοῦ Ἑρντογάν. Ὁ Γκιουνές, ποῦ ἦταν ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κατὰ τὴν εἰσβολή, δήλωσε ἀπερίφραστα: «Ἡ Κύπρος εἶναι τόσο πολύτιμη, ὅπως τὸ δεξιὸ χέρι μιᾶς χώρας ποῦ νοιάζεται γιὰ τὴν ἀμυνα τῆς ἢ γιὰ τοὺς ἐπεκτατικούς της στόχους, ἂν ἔχει...». Ἀρκετὰ ἀποκαλυπτικὸς εἶναι καὶ ὁ Ἀχμέτ Νταβότουγλου στὸ βιβλίον του «Τὸ Στρατηγικὸ Βάθος, ἢ διεθνὴς θέση τῆς Τουρκίας»: «Μιὰ Τουρκία ποῦ ἔχει ἀποκλειστεῖ ἀπὸ τὸ Αἰγαῖο κι ἔχει περικυκλωθεῖ στὰ νότια ἀπὸ τὴ Ρωμαϊκὴ Διοίκηση τῆς νότιας Κύπρου σημαίνει ὅτι τὰ περιθώριά της νὰ κάνει ἓνα ἄνοιγμα στὸν κόσμον ἔχουν περιοριστεῖ σημαντικὰ» (σὲλ 267).

Θὰ πρέπει νὰ συναισθανθοῦμε καὶ νὰ πιστέψουμε στὶς δυνάμεις μας. Εἴμαστε, Ἑλλάδα καὶ Κύπρος, δυὸ κράτη μέλη τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης. Συντονιζόμενοι μπο-

ροῦμε νὰ πετύχουμε πολλά. Ἐχομε ἓνα τεράστιο τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ σκορπισμένο σ' ὅλη τὴν ὑφήλιο, τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ὀργανωθεῖ καὶ νὰ προωθήσει τὰ ἔθνικά μας δίκαια. Ἡ γεωγραφικὴ μας θέση δὲν εἶναι κατώτερη, ἀπὸ γεωστρατηγικῆς πλευρᾶς, ἀπὸ τὴ θέση τῆς Τουρκίας. Μποροῦμε νὰ τὴ χρησιμοποιήσουμε στὸ ἔπακρο γιὰ προστασία τῶν ἔθνικῶν μας συμφερόντων.

Κάθε φορὰ ποῦ μιλῶ στὴν Ἑλλάδα, σὲ ἑλληνικὸ ἀκροατήριον, ἐκφράζω καὶ τὶς πολλὰς εὐχαριστίες τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ συνεχῆ στήριξη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στοὺς διαχρονικοὺς ἀγῶνες του. Τὸ ἴδιο καὶ στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅλες τὶς Μητροπόλεις καὶ τὶς Ἱερὰς Μονές. Δὲν μπορῶ, δυστυχῶς, νὰ πῶ τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς Ἑλληνικὲς κυβερνήσεις. Ἐκτὸς ἐλαχίστων περιπτώσεων, ἡ στάση τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων ἦταν γιὰ μᾶς στάση ἐγκατάλειψης, ἀδιαφορίας, ἀπόρριψης. Ζήσαμε τὴ θλίψη αὐτῆ· κι ἐμεῖς καὶ οἱ πατέρες μας· ὅταν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μας ἀγῶνα ἐγκαταλειφθήκαμε ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς μητέρας πατρίδας μας καὶ ἐξαναγκαστήκαμε νὰ δεχθοῦμε τὶς συμφωνίες Ζυρίχης- Λονδίνου, ποῦ εἶναι αἰτία καὶ γιὰ τὰ σημερινὰ μας δεινά.

Ζήσαμε ἀναβαθμισμένη τὴ θλίψη καὶ τὸ 1974, ὅταν ἡ Χούντα τῶν Ἀθηνῶν, διενεργῶντας τὸ πραξικόπημα, μᾶς παρέδιδε στὰ χέρια τῆς Τουρκίας· κι ὅταν, ἐν μέσῳ τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, μᾶς διαμηνυόταν ὅτι εἴμαστε μακριὰ

καὶ δὲν θὰ πρεπε νὰ περιμέναμε βοήθεια. Καὶ σήμερα προγευόμαστε μιὰν τρίτη συμφορὰ. Φαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλάδα πίστεψε στὶς διαβεβαιώσεις τῆς Τουρκίας περὶ «καλῆς γειτονίας» καὶ ἐξαιρεῖ τὸ Κυπριακὸ ἀπὸ τὶς συζητήσεις γιὰ τὰ ἄλλα θέματα μαζί της. Αὐτὸ μας δημιουργεῖ καὶ πάλιν ἔντονες ἀνησυχίες. Μόνους θὰ μᾶς ἀποτελειώσει γρήγορα ἡ Τουρκία. Δὲν θὰ ἀρκεστεῖ, ὅμως, σ' ἐμᾶς. Θὰ ἔρθει στὴ συνέχεια καὶ σειρὰ ἄλλων Ἑλληνικῶν ἐδαφῶν.

Μιλῶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο καὶ μὲ κάθε εἰλικρίνεια, ἐκ μέρους ὄλων τῶν Κυπρίων, ἔχοντας ἀπαιτήσεις, γιατί δὲν θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ξένους. Δὲν ἀπευθυνόμαστε πρὸς φίλους, ἢ συμμάχους, ἢ μακρινοὺς συγγενεῖς. Ἄν αὐτὴ ἦταν ἡ σχέση μας θὰ παρακαλοῦσαμε μὲ συστολὴ καὶ λεπτότητα. Εἴμαστε Ἕλληνες, ὅμως, πού μετροῦμε στὸν τόπο μας τόσα χρόνια ἑλληνικῆς παρουσίας ὅσα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι στὴν Ἀττικὴ, οἱ Σπαρτιαῖτες στὴν Πελοπόννησο καὶ σεῖς στὴ Μακεδονία. Κι ἔχουμε τὸ δικαίωμα

νὰ ἀπαιτοῦμε ἔντονα. Γιατί πρόκειται γιὰ κοινούς κινδύνους.

Τονίζω καὶ σήμερα, ὅπως κάθε φορὰ πού βρίσκομαι στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο, ὅτι τὰ αἰτήματά μας δὲν ἀναφέρονται σὲ οικονομικὴ στήριξη, ὅπως κάνουν οἱ Ἕλληνες τῆς διασπορᾶς, γιὰ νὰ κρατήσουμε τὴ γλῶσσα, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά μας. Αὐτὰ τὰ κρατήσαμε μὲ θυσίες καὶ ποταμοὺς αἱμάτων, μέσα στοὺς αἰῶνες, ἀντιμετωπίζοντας ποικίλους κατακτητές. Ζητοῦμε τὴν ἀπὸ κοινού ἀντιμετώπιση τῶν κινδύνων γιὰ νὰ κρατηθοῦμε στὶς ρίζες μας, νὰ κρατήσουμε τὸν τόπο μας Ἑλληνικό. Γιατί, ἀλλοίμονο! Ἄν πέσει ἡ Κύπρος θὰ ἀρχίσει ἡ ἀποδόμηση τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἔλθει ἡ σειρὰ τῆς Θράκης, τοῦ Αἰγαίου, τῆς Μακεδονίας.

Θὰ πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι δὲν βρισκόμαστε στὸ παραπέντε ἢ στὸ παραένα. Τὸ φάσμα τῆς καταστροφῆς πλανᾶται παντοῦ.

*Οἱ καιροὶ εἶναι κρίσιμοι,
ἡ πατρίδα σὲ κίνδυνο,
τὸ χρέος, κοινό, δικό μας.*

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΕΤΕΙΑΚΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ FIBRAN

Αξιότιμοι εκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καί τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ γίνεσθαι,

Ἐκλεκτή ὁμήγουρις,

Μέ αισθήματα βαθείας τιμῆς καί συγκινήσεως εὐρίσκομαι σήμερον κοντά σας, ἀνταποκρινόμενος μέ χαρά στήν πρόφρονα πρόσκληση τῆς ἀγαπητῆς Προέδρου καί Διευθυνούσης Συμβούλου τῆς ἐταιρείας FIBRAN, Μαρίας Ἀναστασιάδη, μέ ἀφορμή τήν συμπλήρωση πενήντα ἐτῶν ἐπιτυχούς λειτουργίας καί πολυσήμαντης προσφορᾶς τῆς ἐταιρείας μονωτικῶν καί δομικῶν ὑλικῶν FIBRAN. Μαζί μέ τίς δικές μου ταπεινές εὐχές καί προσρήσεις, θά ἤθελα νά μεταφέρω ἐπίσης τίς ἐγκάρδιες εὐχές καί εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου, γιά ἀκόμη μεγαλύτερη πρόοδο καί ἐπιτυχία στά ἐπιχειρηματικά της προγράμματα.

Ἀγαπητή οἰκογένεια Ἀναστασιάδη,

Εἴμεθα σήμερα ὅλοι ἐδῶ, ὁ πολιτικός καί ἐπιχειρηματικός κόσμος τῆς πατρίδος καί μάλιστα στήν ἀνώτατη ἐκπροσώπησή του, οἱ συντοπίτες σας Σερραῖοι, ὁ Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν, καί διακεκριμένοι προσκεκλημένοι, γιά νά σᾶς σφίξουμε τό χέρι, νά σᾶς συγχαροῦμε καί νά εὐχηθοῦμε

μία λαμπρή συνέχεια στήν ἐπιχειρηματική σας πορεία. Λεῖπει βεβαίως, σωματικῶς ὅμως μόνον, ὁ ἐμπνευστής, ὁ ὄραματιστής, ὁ πρωταγωνιστής τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς ἐπιχειρήσεως, πού ἐκτός ὅλων τῶν ἄλλων σπουδαίων καί μεγάλων, χαρακτηρίζεται καί ἀπό ἕνα ἰσχυρῶς φιλόπρωτο καί κοινωνικό ἀποτύπωμα στή ζωή τοῦ τόπου μας. Ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Ἀναστασιάδης ὑπῆρξε ὁ νοῦς καί ἡ ψυχή τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐπιχειρηματικῆς προσπάθειας, μέ διεθνή ἀκτινοβολία καί πατριωτικό καί κοινωνικό πρόσημο. Ἐκτίσε μέ πολύ κόπο, θυσίες, ἀγωνίες, ἐργασία, τόν ἐπιχειρηματικό αὐτό κολοσσό, πού περιποιεῖ τιμή γιά τήν γενέτειρα γῆ του, τήν ἀκριτική περιοχὴ τῶν Σερρῶν ἀλλά καί γιά τήν Ἑλλάδα γενικότερα. Νοῦς δημιουργικός, εὐστροφος, διορατικός, ὀξυδερκής, μπροστά ἀπό τήν ἐποχή του, ὀραματίσθηκε καί δημιούργησε ἕνα ἔργο μεγάλο, τό ὅποιο τό ἐστόλισε μέ τήν σεμνότητα, τό φιλόπρωτο ἦθος, τήν πηγαία καλοσύνη, τήν ἐνσυναίσθηση καί τήν προσήνεια τοῦ χαρακτήρος του. Ἐνσυνειδήτως ἐπέλεξε τήν Τερπνή Σερρῶν, τό μικρό αὐτό χωριό τῆς Ἑλλάδος, ὡς κέντρον τῶν ἐπιχειρηματικῶν του δράσεων, γιά νά τιμήσει τήν γῆ ὅπου προταντίκρουσε τό φῶς, νά δώσει ἐργασία σέ πάνω ἀπό τριακόσιες οἰκογένειες συγχωριανῶν του, νά ἀναστήσει τίς

ἐλπίδες σέ μιά ἐπαρχία πού βασανίζεται ἀπό πληθώρα προβλημάτων, νά στολίσει μέ πληθος ἔργων κοινωνικῆς εὐαισθησίας καί προσφορᾶς τόν τόπο του, νά πιστοποιήσει τήν ποιότητα τῆς χριστιανικῆς του πίστεως μέ ἔργα εὐποιΐας καί εὐλαβείας, ὅπως ἡ περίφημη καί πρότυπη κατά πάντα μονάδα φροντίδος ἡλικιωμένων προσώπων «ΑΛΚ-ΜΗΝΗ», ὁ περικαλλής ναός τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Τερπνῆς, νά στηρίξει ἀθορυβῶς οἰκονομικῶς ἀδυνάτους μαθητές καί σπουδαστές νά ἀκολουθήσουν τά ὄνειρά τους, νά ἐνισχύσει οἰκονομικῶς ἀδύνατες οἰκογένειες, νά χαρίσει ἀνάσες ἐλπίδος καί ἀνθρωπιᾶς σέ μία περιοχή πού ταλανίζεται ἀπό πολλά καί μεγάλα προβλήματα. Ἐπιλείψει μέ ὁ χρόνος διηγούμενον τά ἔργα καί τήν προσφορά τοῦ ἀείμνηστου Δημητρίου Ἀναστασιάδη. Σταματῶ ἐδῶ γιά νά μην κουράσω, καί κυρίως νά μην βρεθῶ ἀνακόλουθος μέ τήν διά βίου ἰσχυρά ἐπιθυμία του τά ἔργα του νά τά ἀσφαλίζει μέ τήν σεμνότητα καί τήν ταπεινότητα.

Αγαπητή Μαρία,
Πολλά καί θαυμαστά τά ἔργα τοῦ ἀείμνηστου πατέρα σου. Τό μεγαλύτερο ὁμῶς ἀπό αὐτά ἦταν ὅτι μαζί μέ τήν καλή σας μητέρα δημιούργησαν μία σπουδαία οἰκογένεια, ἐσένα καί τά ἀδελφία σου, στήν ὁποία ἐνεφύσησαν ὑψηλά ἰδανικά, ζωογόνες ἀξίες καί κυρίως τήν διάθεση νά συνεχίσετε τό ὄραμα καί τούς κόπους του. Στά στοιβαρά σου χέρια, πού καταλλήλως προετοιμάσθηκαν ἀπό τήν προβλεπτικότητα καί ἀγχίνοια τοῦ πατέρα σου, ἀλλά καί σ'αὐτά ὅλης τῆς οἰκογένειάς σας, εὐρίσκεται πλέον τό τιμόνι τῆς ἐταιρείας FIBRAN. Μιάς ἐταιρείας πρότυπο καί στολίδι γιά τό ἐπιχειρεῖν τῆς πατρίδος μας. Εὐχομαι καλή ἐπιτυχία καί εὐλογημένη συνέχεια στό ταξίδι γιά πολλές πενηκονταετίες ἀκόμη. Γιά τόν πατέρα, τήν οἰκογένεια, τίς Σέρρες καί τήν πατρίδα μας. Γνωρίζεις καλῶς ὅτι ἔχεις πρὸς τοῦτο τήν ὀλόθυμη εὐχή μου καί τήν ἐγκάρδια προσευχή μου. Ὁ Θεός μαζί σας!

«Έρανος Ἀγάπης» στήν Ἐκκλησία τῶν Σερρών

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας πραγματοποιήθηκε καί ἐφέτος, τό Σάββατο 14, τήν Κυριακή 15 καί τήν Δευτέρα 16 Δεκεμβρίου 2024, ἀπό τίς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ὁ καθιερωμένος «Έρανος Ἀγάπης». Αἰξίζει νά σημειωθεῖ, καί τοῦτο πρός δόξα Θεοῦ καί ἔπαινο τοῦ φιλότιμου λαοῦ μας, ὅτι, παρά τίς ἐξωτερικές δυσμενεῖς συνθήκες λόγω κυρίως τῆς συνεχιζομένης οικονομικῆς κρίσεως καί τοῦ κλίματος ἀβεβαιότητος πού ὑπάρχει, ὁ ἐφετεινός Έρανος, πού διενεργήθηκε ἀπό τίς ἐνορίες τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, κινήθηκε σέ ἱκανοποιητικά ἐπίπεδα, ξεπερνώντας τό ποσόν ὄλων τῶν προηγούμενων χρόνων, γεγονός ἰδιαίτερος παρήγορο καί ἐλπιδοφόρο. Ἀπό τίς 114 ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καί τῆς Νιγρίτης, 100 παρουσίασαν ἀνοδο, 9 παρουσίασαν μείωση καί 5 κινήθηκαν στά ἴδια ἐπίπεδα, σέ σχέση μέ τόν Έρανο τοῦ 2023.

Ὁ φιλόχριστος καί φιλότιμος λαός μας, παρά τίς πολλές οικονομικές δυσκολίες καί τό κλίμα ἀνασφάλειας, πού ἐπικρατεῖ, ἀνταποκρίθηκε κατά τρόπο ἰδιαίτερος συγκινητικό καί κυρίως μέ πολύ εὐγένεια καί καλωσύνη στό προσκλητήριο ἀγάπης τῆς κατά Σέρρας καί Νιγρίτα Ἐκκλησίας, στηρίζοντας καί ἐνισχύοντας οὐσιαστικά τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς. Ἡ Ἐκκλησία μας συνεχίζει καί ἐπαυξάνει περαιτέρω τήν φιλανθρωπική καί κοινωνική τῆς δραστηριότητα. Αὐτές τίς ἅγιες ἡμέρες ἤδη χορηγοῦνται ἄμεσα, τόσο ἀπό τό Γενικό Φιλόπτωχο Ταμεῖο, ὅσο καί τά Ἐνοριακά Φιλόπτωχα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καί Νιγρίτης, ἕκτακτα οικονομικά βοηθήματα σέ περισσότερες ἀπό 1.200 οἰκογένειες ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας, ὅπως αὐτές κατεγράφησαν ἀπό τούς ὑπευθύνους ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν τους. Ἐπίσης, κατά τόν πανηγυρικό Ἀρχιερατικό Ἐσπερινό, πού θά τελεσθεῖ, τήν Κυριακή 31 Δεκεμβρίου ἐ.ἔ., στόν ἱερό Ναό Ἁγ. Βασιλείου Κ. Λευκῶνος, θά ἐπιδιοθοῦν ὑποτροφίες-φοιτητικά ἐπιδόματα σέ 40 συνολικῶς φοιτητές καί φοιτή-

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ

Ὅ,τι μοιράζεται...
ἀγιάζεται!

ΕΡΑΝΟΣ

ΑΓΑΠΗΣ

14-15-16
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

τριες τῆς περιοχῆς, πού διακρίνονται γιά τήν πρόοδο στίς σπουδές, τό ἦθος τους καί ἀντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσκολίες, ὡς προσφορά τῆς Ἐκκλησίας πρός τήν σπουδάζουσα νεολαία τοῦ τόπου. Τό ὑπόλοιπο μέρος τοῦ «Έράνου Ἀγάπης» θά διατεθεῖ μέσα στό νέο ἔτος 2025 γιά τήν μηνιαία τακτική καί ἕκτακτη οικονομική ἐνίσχυση ἐμπεριστάτων οἰκογενειῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Θεολόγος εὐχαριστεῖ ὀλοψύχως τούς κληρικούς καί λαϊκοὺς ἀφοσιωμένους ἐργάτες τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πού μέ ζήλο, αὐταπάρνηση καί πραγματική ἀγάπη διενήργησαν καί τόν ἐφετεινό Έρανο τῆς Ἐκκλησίας μας καί κυρίως τόν φιλόχριστο, φιλότιμο καί εὐαίσθητο στόν ἀνθρώπινο πόνο, λαό μας, γιά τήν ἰδιαίτερος συγκινητική καί ἐντυπωσιακή ἀνταπόκρισή του, παρά τίς ἰδιαίτερος δύσκολες οικονομικές συνθήκες, εὐχόμενος σέ ὅλους εὐλογημένα καί ἅγια Χριστούγεννα.

«Τὰ μοναστήρια μας
εἶναι πνευματικές ὁάσεις
ζωῆς καὶ παρακλήσεως στὴν
ἐρημία τῆς σύγχρονης ζωῆς».

Στὴν παλαιάβατη βυζαντινὴ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Σερρών, πού ὠραϊζεται μὲ αὐτοκρατορικές καὶ πατριαρχικές προνομίες, ἱερούργησε στὶς 8 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος μὲ ἀφορμὴ καὶ τὸν ἐγκαινισμό τοῦ μοναστηριακοῦ ξενῶνος «Τὸ Χάνι», ἕνα ἐξωμοναστηριακὸ κτίσμα τοῦ 17ου αἰῶνα, πού ἀποτελεῖ δεῖγμα τυπικῆς μακεδονίτικης ἀρχιτεκτονικῆς. Κατὰ τοὺς αἰῶνες αὐτοὺς τὸ ἐξῶθεν τοῦ ἱεροῦ περιβόλου αὐτὸ κτίσμα λειτούργησε ὡς χῶρος γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὴ διανυκτέρευση προσκυνητῶν καὶ ταξιδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐξοχικὴ κατοικία τοῦ Σερραίου ἥρωος καὶ ἀρχιστρατήγου τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, Ἐμμανουὴλ Παπά.

Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος ἀνεφέρθηκε μὲ λόγους εὐγνωμοσύνης στὸν φιλογενέστατο καὶ εὐπατριδὴ μεγάλο εὐεργέτη συνολικῶς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, κ. Ἀθ. Μαρτίνο, ὁ ὁποῖος μαζί μὲ τὴν εὐγενεστάτη σύζυγό του κ. Μαρίνα Μαρτίνο συνέδραμαν ἀρχοντικῶς γιὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως, ἀποκαταστάσεως καὶ ἀναδείξεως τοῦ περίφημου κτίσματος τῆς παλαιάβατου Ἱερᾶς Μονῆς ἀλλὰ καὶ ἱστορικῶν ναῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας τῶν Σερρών. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, εὐχαρίστησε ὅπως ἰδιαίτερος καὶ

τὴν Ὑπουργὸ Πολιτισμοῦ κ. Στυλιανὴ (Λίνα) Μενδῶνη γιὰ τὴν πολύτιμη προσωπικὴ τῆς συμβολὴ ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ στὰ ἔργα πολιτισμοῦ πού ὑλοποιοῦνται συνολικῶς στὴν Ἐκκλησία τῶν Σερρών, ἰδιαίτερος μάλιστα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Σερρών, ἀλλὰ καὶ στὸν ἱστορικὸ ναὸ Ἀγίου Νικολάου Ἐλαιῶνος Σερρών (12ος αἰῶνας), ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐντάχθηκε σὲ πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως τοῦ ΕΣΠΑ Κεντρικῆς Μακεδονίας, προγραμματίζεται ἡ ἄμεσος ὑλοποίηση τοῦ ἔργου στὶς ἀρχές τοῦ 2025 ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ. Ἀκολούθως τὸ μεσημέρι, ὁ κ. Ἀθ. Μαρτίνος μαζί μὲ τὴν σύζυγό του συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἐπισκέφθηκαν τὸ Κειμηλιαρχεῖο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως «ΨΥΧΗΣ ΑΚΟΣ», στὸ ὁποῖο ξεναγήθηκαν καὶ θαύμασαν τὰ ἱερὰ κειμήλια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κατόπιν προσκύνησαν μὲ εὐλάβεια στὸν ἱερό

μεταβυζαντινὸ Ναὸ Ἀγίων Ἀντωνίου καὶ Μαρίνης Σερρών, ὅπου φυλάσσεται ἡ ἄφθορος καὶ θαυματουργὸς δεξιὰ χεὶρ τῆς μεγαλομάρτυρος ἁγίας Μαρίνης. Τέλος προσκύνησαν στὸν παλαίφατο καὶ ἱστορικώτατο Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀγίων Θεοδώρων Σερρών (6ος αἰών.) ὅπου φυλάσσονται τὸ χαριτόβρυτο ἀνάγλυφο εἰκόνισμα (11ος μ.Χ. αἰών) τῆς Παναγίας «Πονολυτριάς», ἀντίγραφο τῆς ὁποίας ἔλαβαν ὡς εὐλογία τῆς ἐπισκέψεώς τους ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, καὶ ἡ μυροβόλος κέρα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

«Ὅ,τι μοιράζεται, ἀγιάζεται!»

Στὴν ἀνδρῶα ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Παρασκευῆς Σερρών, χοροστάτησε τὴν Κυριακὴ 1 Δεκεμβρίου 2024, ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τῆς ἐορτῆς τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, προστάτου καὶ ἐφόρου τῶν

ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν εὐλόγηση τῆς ἐορτίας ἀρτοκλασίας, ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης «Παναγία ἡ Πονολύτριά», αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἡλίας Βλάχος, ἀναφέρθηκε μὲ γλαφυρὸ, δυνατὸ καὶ τεκμηριωμένο λόγο στὸν θαυμαστὸ βίον τοῦ τιμωμένου ὁσίου Φιλαρέτου, καθὼς καὶ στὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, ποὺ πραγματοποιεῖται στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς ἀνακούφιση τῶν ἐμπεριστάτων ἀδελφῶν μας. Ὁμίλησε δὲ μὲ «στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς» γιὰ τὶς δράσεις φιλανθρωπικοῦ χαρακτῆρος, ποὺ συνολικῶς ἀγγίζουν τὶς 782.244,00€ γιὰ τὸ ἔτος 2024.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος στοὺς ὑπευθύνους κληρικούς καὶ τὰ μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, ποὺ ἐθελοντικῶς διακονοῦν στὸ Κοινωνικὸ Συσσίτιο, Ἱατρεῖο, Φαρμακεῖο καὶ Παντοπωλεῖο, ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως τὸν θεῖο λόγο, σημειώνοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Καθὼς εὐρισκόμεθα στὰ προοίμια τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὑπενθυμίζει σὲ ὅλους μας, μὲ ἕνα συγκλονιστικὸ τρόπο τὸ χρέος τῆς ἀγάπης, ποὺ προβάλλει ἐνώπιόν μας, ὄχι ὡς ἕνα εἶδος κοινωνικοῦ ἀκτιβισμοῦ, ἀλλὰ ὡς ἡ ἀπάντηση τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλη-

σίας μας δηλαδή, στήν ἠθική, πνευματική καί οικονομική φτώχεια τοῦ σύγχρονου κόσμου.

Ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας, ὡς τὸ μυστήριο τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου στήν ζωὴ μας, δίδει πάντοτε, ἰδιαίτερος ὁμως αὐτὲς τὶς ἅγιες ἡμέρες, τὴν εὐκαιρία νὰ καλλιεργήσουμε τὰ στοιχεῖα τῆς εὐγένειας τῆς ψυχῆς μας. Καλεῖ ὅλους μας νὰ προσφέρουμε ἀγάπη, αὐτὴ ποὺ ἐδίδαξε καὶ ἔκανε πράξη ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας, αὐτὴ ποὺ οἰκοδομεῖται ἐπάνω στὸ θεμέλιο τῆς πίστεώς μας στὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν σεσαρκωμένη αὐτοαγάπη. Συμπαριστάμεθα στὸν ἀναγκεμένο ἀδελφό μας διότι στὸ πρόσωπό του ἀναγνωρίζουμε τὸ πρόσωπο τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ. Δὲν εἶναι οὔτε ὁ οἶκτος, στὸν ὁποῖο ὑπάρχει, πολλὲς φορές, ἓνας ἐπιμελῶς κρυμμένος ἐγωϊσμός, οὔτε ἡ ἐπιθυμία γιὰ ἐπίδειξη, ποὺ χαρακτηρίζει τὶς προθέσεις καὶ τὶς διαθέσεις κοσμικῶν συμπεριφορῶν, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ θυσιαστική, ἡ δοτική, ἡ ἔμπρακτη, ἡ διακριτική, ἡ εὐγενική. Καρδία ἐλεήμων, κατὰ τὸν ὅσιο Ἰσαάκ τον Σῦρο, ἐστὶ καῦσις, ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως.

Τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο, ποὺ "ἱερούργεῖται" μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει χάριν Θεοῦ, εὐλογία, εὐγένεια, ἀποτελεσματικότητα, συνέχεια, προοπτική. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποσκοπεῖ στήν εὐαισθητοποίηση ὅλων μας στὸν τομέα τῆς φιλανθρωπίας, μὲ ἀπώτερο καὶ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια τῆς θεοδιδάκτου

ἀρετῆς τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ἔμπρακτη στήριξη τῶν ἀναξιοπαθούντων ἀδελφῶν μας, ὥστε νὰ μὴν χαθεῖ ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀνθρωπιά ἀπὸ τὸν κόσμο».

«Ἐφέτος καὶ πάλι, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὁ Σεβασμιώτατος, θὰ πραγματοποιηθεῖ κατὰ τὸ τριήμερο 14, 15 καὶ 16 Δεκεμβρίου ὁ Ἔρανος τῆς Ἀγάπης ἀπὸ τὶς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Μεγάλῃ ἡ εὐλογία! Ὑψηλῇ, ὁμως, καὶ ἡ ἰδική μας εὐθύνη! Οἱ δυσμενεῖς ἐξωτερικὲς συνθήκες δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποτρέψουν ἀπὸ τὸ ἱερὸ καθήκον τῆς ἀγάπης ποὺ εἶναι προϋπόθεση ζωῆς καὶ δηλωτικὴ τῆς ταυτότητός μας. Ἄς κρατήσουμε, μὲ πίστη, φιλότιμο καὶ ἀρχοντικὴ καρδιά, τὴν φλόγα στὸ καντήλι τῆς ἀγάπης, θαλερῇ καὶ δυνατῇ. Ὅτι μοιράζεται, ἀγιάζεται!».

**«Ἡ ἅγια ὀρθόδοξος Ἐκκλησία
διαχρονικῶς εἶναι μητέρα,
τροφός καὶ σώτειρα τοῦ
ἔθνους μας»**

Στὸν ἱστορικὸ ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Ἀθανασίου τῆς ὁμωνύμου, ἡρωστόκου γενετείρας τοῦ Σερραίου Ἀρχιστρατήγου τῆς ἐθνικῆς μᾶς παλιγγενεσίας τοῦ 1821, Ἐμμ. Παπαῖ, ἱερούργησε, τὴν Κυριακὴ 1 Δεκεμβρίου 2024, ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 203 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ μεγάλου Ἑλληνοσὺν ἔθνευέρτου (+05-12-1821)

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας, στὸν μνημειώδη αὐτὸν Ναό, μὲ τὸ περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο τοῦ 1805, τὸ ὁποῖο συντηρήθηκε τελευταίως χάρις καὶ στὸ φιλόκαλο ἐνδιαφέρον τοῦ Σέβ. κ. Θεολόγου καὶ τὴν συγκινητικὴ οικονομικὴ χορηγία τῆς Ἀντιπεριφέρειας Σερρών, τελέσθηκε ἱερὸ μνημόσυνο, ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐνδόξου Ἀρχιστρατήγου.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ἀναφέρθηκε μὲ ἐθνικοθρησκευτικὸ παλμὸ στὴν σπουδαία μορφή τοῦ μεγάλου Σερραίου Ἀρχιστρατήγου, Ἐμμ. Παπά, ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Ἐμμ. Παπᾶς, ὁ ἀγνότερος τῶν γενναίων καὶ ἥρωικῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ὑπῆρξε γόνος ἱερατικῆς οἰκογενείας, μέσα στὴν ὁποία ἐδιδάχθη καὶ ἐκαλλιέργησε τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν μητέρα ὀρθόδοξο Ἐκκλησία καὶ τὴν ποθεινοτάτη Πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπίστευαν ἀκραδάντως ὅτι μόνον ὑπὸ τὴν σκέπη τοῦ ἁγίου Θεοῦ καὶ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν τῆς φυλῆς μας, ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας. Ἐμφοροῦμενοι ἀπὸ τὴν μοναδικὴ εὐγένεια τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, τὶς ἱστορικὲς καταβολές καὶ κυρίως τὴν πίστη τους στὸν ἀληθινὸ Θεό, πολέμησαν νικηφόρα ἀπέναντι, στὸν πάνοπλο, σκληρότατο, ἀλλοεθνὴ καὶ ἀλλόθρησκο τύραννο, τὸν ὀθωμανὸ Τούρκο.

Στοὺς δυσκόλους, λοιπὸν καὶ πικροὺς αὐτοὺς καιροὺς, ποὺ διανύουμε, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμπνευσθοῦμε καὶ νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὶς ἀξίες, τὶς ἀρχές καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἡρώων μας, ποὺ μᾶς χάρισαν μὲ πολλὲς θυσίες καὶ ποταμοὺς αἱμάτων μία ἐλεύθερη καὶ ἀξιοπρεπῆ Πατρίδα.

Ἀκολούθως, τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας λόγο ἐξεφώνησε ὁ ἐκπαιδευτικὸς-συγγραφέας κ. Χρ. Φυλαχτός, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε μὲ ἐθνικὸ παλμὸ καὶ ἱστορικὴ τεκμηρίωση στὸν ἐνδοξο ἀγῶνα τοῦ Ἀρχιστρατήγου Ἐμμανουὴλ Παπά, ἀλλὰ καὶ στὴν πολυτίμητη ἔννοια τῆς ἐλευθερίας.

Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τὸ ὄφρικο τοῦ Σταύρ. Οἰκονόμου στὸν πολὺ φιλότιμο καὶ ἐργατικὸ ἐφημέριο τῆς ἐνορίας Ἀγ. Ἀθανασίου Ἐμμ. Παπά, π. Μύρωνα Μποστανίδη σὲ ἐπιβράβευση τῶν κόπων του, ἀλλὰ καὶ παρότρυνση γιὰ ἀκόμη μεγαλύτερη πνευματικὴ ἐργασία, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας μας.

«Ἡ ἱερωσύνη εἶναι θυσία,
ἀποστολή, μαρτυρία»

Στόν ἱερό Ναό Τίμ. Σταυροῦ Σερρών, ἱερούργησε τήν Κυριακή 24 Νοεμβρίου 2024, ὁ Σέβ. Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος. Κατά τήν διάρκεια τῆς θ. Μυσταγωγίας, τελέσθηκε τὸ μυστήριον τῆς εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας τοῦ εὐλαβεστάτου διακόνου π. Ἀποστόλου Κουκούτη, ὁ ὁποῖος, πρὸ ἔννεαμήνου ἐνετάχθη ὀργανικῶς, ὡς ἔγγαμος κληρικός στό ἔμψυχο δυναμικὸ τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καί τῆς Νιγρίτης κ. Θεολόγος, στόν λόγο του πρὸς τὸ νεοχειροτονηθέντα πρεσβύτερο, ἐτόνισε πατρικῶς, μεταξύ ἄλλων καί τὰ ἑξῆς: «Σήμερον, ἀγαπητέ μου διάκονε π. Ἀπόστολε, προσέρχεσαι, τρέμων καί χαίρων, νὰ λάβεις τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς ἀγίας ἱερωσύνης, ἔτσι ὥστε νὰ ὑπηρετήσεις ὡς πιστὸς οἰκονόμος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγία Ἐκκλησία Του. Κάθε χειροτονία εἶναι μία φοβερὰ ὑπόμνηση τοῦ χρέους μας, τῶν φρικτῶν ὄρκων, πού δώσαμε ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, νὰ Τὸν ὑπηρετήσουμε μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ὑπάρξεώς μας, παρὰ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καί ἀτέλειά μας, ἀλλὰ μὲ τὸ τεκμήριον τῆς καρδιακῆς ἀγάπης μας πρὸς Ἐκεῖνον.

Ἡ ἀποστολή τῶν κληρικῶν, παιδί μου, προϋποθέτει περίσσια θερμουργοῦ ἀγάπης, χωρὶς ὄρους καί ὄρια. Μίας ἀ-

γάπης, πού σημαίνει θυσία, ἐγκατάλειψη τῆς ἴδιας μᾶς τῆς ζωῆς, ἔξοδο ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον ἐγωϊσμό καί τὰ "θέλω" μας. Τότε καί μόνο τότε, ἡ ἀγάπη εἶναι γνησία, αὐθεντική, σωτήρια καί λυτρωτική. Ὅταν ἔχει τὸ στοιχεῖο τῆς θυσίας, τῆς ἀνιδιοτέλειας, τῆς διακρίσεως, τῆς εὐγενείας.

Ὅπως θεοπνεύστως λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος, ἐμεῖς οἱ κληρικοί ὀφείλουμε νὰ ἀναζωπυρῶνουμε συνεχῶς τὸ χάρισμα τῆς ἀγίας ἱερωσύνης, μὲ πολὺ προσοχή, ταπείνωση, προσευχή, ἀγάπη, καθημερινὸ προσωπικὸ πνευματικὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν κάθαρση, τὸν φωτισμὸ καί τὸ ἁγιασμὸ μας. Πρόσεχε, λοιπὸν τὸν ἑαυτό σου. Ποτὲ νὰ μὴν τοῦ ἐπιτρέψεις νὰ συμπλεύσει μὲ τὴν ραθυμία, τὴν κακία, τὴν εὐτέλεια, τὸ ψέμα, τὸ ὠμὸ συμφέρον.

Σ' αὐτὸν τὸν ἀποστολικό, θυσιαστικό, εὐλογημένο καί ἅγιο δρόμο τοῦ Χριστοῦ νὰ βαδίζεις μὲ βήματα ταπεινά, ἀλλὰ καί ἀποφασιστικά. Νὰ ζεῖς, νὰ ὑπάρχεις, νὰ ἀναπνέεις γι' Αὐτόν. Νὰ βαδίζεις πάντοτε μετὰ φόβου Θεοῦ, μὲ τὸν

ἴδιο δηλαδή σεβασμό καί ἱερό φόβο, πού ἔχεις σήμερα. Νά ἀξιοποιήσεις θεοφιλῶς τὸ ἅγιο τάλαντο τῆς ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο σοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Δεσπότης Χριστός. Νά φυλάξεις ἀξίως τὴν παναγία παρακαταθήκη, πού διὰ τῶν ταπεινῶν μου χειρῶν σου ἐμπιστεύεται σήμερα ὁ μέγας καί μόνος Ἀρχιερέας Ἰησοῦς Χριστός καί νά ἀξιοθεῖς νά τὴν παραδόσεις ἀκεραία στὰ δικά Του πανάχραντα χέρια. Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερο δῶρο ἀπὸ τὸ Θεὸ στὸν κόσμο, ἀπὸ τὴν χάρη τῆς ἱερωσύνης, ἡ ὁποία ξεπερνᾷ σὲ ἀξία ὅλα τὰ ἀνθρώπινα μέτρα. Διὰ τῆς ἁγίας ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, θεραπεύεται, φωτίζεται, ἀγιάζεται καί σώζεται ὁ κόσμος ὁλόκληρος. Ὁ ἱερεὺς λαμβάνει ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ τὸ προνόμιο, ἀλλὰ καί τὴν εὐθύνη νά διαποιμαίνει τὸ δικό Του ποῖμνιο, νά διαχειρίζεται τὰ οὐράνια, νά κλείνει καί νά ἀνοίγει τοὺς οὐρανοὺς. Ὅσα δὲν ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς στὶς ἐπουράνιες δυνάμεις, τὰ ἐμπιστεύθηκε, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος καί τὶς ἀνεξιχνίαστες βουλές Του, στοὺς ταπεινοὺς Τοῦ ἱερεῖς.

Εὐχομαι πατρικῶς, παιδί μου, νά εἶσαι πιστὸς καί ταπεινὸς ὑπηρέτης τοῦ μυστηρίου τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, νά ἐκδαπανᾷσαι, ἡμέρα καί νύκτα, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά ἀξιοθεῖς τῆς μερίδος τῶν σωζομένων. Ποτὲ νά μὴν κάνεις συμβιβασμοὺς σὲ θέματα πίστεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ταπεινώσεώς σου νά ἐλκύεις τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ. Νά εἶσαι προσηγής πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ταπεινὸς στὸ φρόνημα,

εἰλικρινῆς καί ἀληθινὸς στὴν συμπεριφορά. Νά ἀφιερωθεῖς ὁλόψυχα καί νά ἀγαπήσεις ὁλοκληρωτικὰ τὸν Κύριο καί Θεὸ μας, ὄχι μὲ ἀγάπη συναισθηματική, ἀλλὰ μὲ ἀγάπη δυνατὴ, θυσιαστική, δοτική, ἀρχοντική.

Ἰσχυε καί θάρσει, λοιπόν, παιδί μου Ἀπόστολε! Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε νά ἀγιάζει, ἐνδυναμώνει, ἐμπνέει, χαριτώνει καί πλαταίνει τὴν ἱερωσύνη σου στὴν Ἐκκλησία. Εἰσελθε, χαίρων καί τρέμων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου μας! Χαίρων γιὰ τὴν τιμὴ καί τρέμων γιὰ τὴν εὐθύνη. Ἡ χάρις Του, διὰ πρεσβειῶν πάντων τῶν ἁγίων, ἔξαιρέτως δὲ τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, πάντοτε νά κατευθύνει τὴν ζωὴ σου καί νά σοῦ χαρίζει οὐράνιες χαρὲς καί παρακλήσεις».

«Οἱ ἑορτές τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν κυρίως πνευματικὸ καί σωτηριολογικὸ πρόσημο»

Στὸν ἐορτάζοντα ἱερό Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Σερρών ἱερούργησε, σήμερα, Πέμπτη 21 Νοεμβρίου 2024, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καί Νιγρίτης κ. Θεολόγος, μὲ ἀφορμὴ τὴν Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καί τὸν ἐορτασμὸ τῆς ἡμέρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Στὸν ὡς εἰρηται ἱερό Ναὸ φυλάσσεται, ὡς πολυτίμητος πνευματικὸς θησαυρὸς, τὸ πανίερο καί θαυματουργὸ εἰκόνημα τῆς Παναγίας «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον», τὸ ὁποῖο μετέφεραν στὶς Σέρρες, τὸ ἔτος 1922, εὐλαβεῖς χρι-

στιανοὶ πρόσφυγες, ἀπὸ τὴν εὐρύτερη περιοχή της Προύσας τῆς Μ. Ασίας.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, στὸ πάντοτε ἐπίκαιρο καὶ ἐποικοδομητικὸ κήρυγμά του, ἐσημείωσε, μετὰ ξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: «Μᾶς ἀξίωσε, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὸ ἔλεος τοῦ ἁγίου Θεοῦ, νὰ συναχθοῦμε καὶ πάλιν στὸν Οἶκον Του, τιμῶντες τὴν ἱερὰ μνήμη τῶν Εἰσοδίων τῆς θεόπαιδος Μαρίας, προκειμένου νὰ συγκροτήσουμε τὴν πνευματικὴ μας οἰκογένεια, νὰ λάβουμε χάριν καὶ εὐλογίαν, γινόμενοι μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου, διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν θείων Μυστηρίων.

Οἱ ἑορτὲς τῆς Ἐκκλησίας μας, συνδεδεμένες πάντοτε μὲ τὴν τέλεση τῆς θ. Λατρείας, ὡς λιμάνια ἀχείμαστα μέσα στὸν κόσμον, λειτουργοῦν καὶ ὡς ἀφορμὲς πνευματικῆς διδαχῆς, ἁγιασμοῦ, παρακλήσεως, ἐνισχύσεως, ἐμπνεύσεως, ἔχουν πάντοτε πνευματικὸ καὶ σωτηριολογικὸ πρόσημο, μᾶς καλοῦν ὅλους, νὰ ἀξιοποιήσουμε τὰ πολυτίμη-

τα δῶρα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία μας».

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας, τελέσθηκε ἡ ἐπίσημος Δοξολογία, στὸ τέλος τῆς ὁποίας, ὁμίλησε γιὰ τὸ νόημα τῆς μεγάλης, διπλῆς ἑορτῆς, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν Στρατοῦ Ν. Σερρών, Τχῆς ε.α., κ. Ἐλ. Καραγιαννίδης. Παρέστησαν ἐπίσης, συμπροσευχητικῶς, ὁ Ὑφυπουργὸς Προστασίας τοῦ Πολίτη κ. Ἀν. Νικολακόπουλος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, οἱ Βουλευτὲς τοῦ Ν. Σερρών κ. κ. Ἀν. Χατζηβασιλείου καὶ Θ. Λεονταρίδης, ὁ Ἀντιπεριφερειάρχης Σερρών κ. Π. Σπυρόπουλος, ἡ Δήμαρχος Σερραίων κ. Β. Μητλιάγκα, ὁ Διοικητὴς τοῦ 10ου Συντάγματος ΠΖ κ. Μ. Θεοδωρίδης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Σερρών κ. Εὐάγγ. Τσιώτας, ἐκπρόσωποι τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Σερρών, ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, ἀντιπροσωπεία τοῦ Συλλόγου Μακεδονομάχων καὶ Ἀπογόνων Ν. Σερρών, μὲ τὶς παραδοσιακὲς ἐνδυμασίες καὶ τὸ λάβαρά του καθὼς καὶ πλῆθος λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐτήσια συνεστίαση τῆς μεγάλης οἰκογενείας τοῦ «Μαξιμείου» Ἰδρύματος

Στιγμὲς εὐφρόσυνες, μέσα σὲ κλίμα οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς, χαρᾶς καὶ ἀπλότητος, εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουν οἱ 600 καὶ πλέον φίλοι καὶ συνεργάτες, καθηγητὲς καὶ μαθητὲς τοῦ

Ἐκκλησιαστικές Σιδήσεις καὶ Χρονικά

«Μαξιμείου» Πνευματικῶ καὶ Πολιτιστικῶ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς 10 Νοεμβρίου 2024, στὴν μεγάλη αἴθουσα κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ξενοδοχείου «Elpida Resort» τῆς πόλεως τῶν Σερρών, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐτήσια συνεστίασή του· ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε καὶ ἐφέτος μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία γιὰ 19η χρονιά ἀπὸ τοῦ ἔτους 2003. Μετὰ τὴν γενομένη προσευχὴ τῆς τραπεζῆς, ἀπὸ τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης κ. Θεολόγο, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ «Μαξιμείου», αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰορδάνης Θεμελίδης, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐφετεινὴ συμπλήρωση 26 ἐτῶν (1998-2024) ἀγλαοκάρπου λειτουργίας τοῦ ἀκτινοβόλου αὐτοῦ φάρου τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀναφέρθηκε στὴν λαμπρὰ πορεία τοῦ Ἰδρύματος, πὺν ἀποτελεῖ καρπὸ τῆς ἀνυστάκτου καὶ φιλοκάλου ποιμαντικῆς φροντίδος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κυροῦ Μαξίμου, ἐγκαινισθέντος τὴν 7η Νοεμβρίου 1998, ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Χριστοδοῦλου.

Ἀκολουθῶς, ὁ Σεβασμιώτατος, ἀφοῦ ἐπέδωσε τὰ διπλώματα στοὺς πτυχιούχους τῶν Σχολῶν βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ ἀγιογραφίας τοῦ «Μαξιμείου», ἐπικαλέσθηκε σὲ ὄλους δαψιλή τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ ἀγίου Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ τὰ τίμια ἔργα τους, εὐχόμενος καλὴ σταδιοδρομία, προκοπὴ καὶ πλούσια καρποφορία στὶς δραστηριότητές τους. Τέλος, τὰ ταλαντοῦχα μέλη τῆς παραδοσιακῆς ὀρχήστρας-χορωδίας τοῦ «Μαξιμείου», ἀπέδωσαν ἀριστοτεχνικῶς τραγούδια τῆς πλούσιας παράδοσῆς μας, δίδοντας ἕνα ἰδιαίτερο χαρακτηριστὴρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης στὴν ἐκδήλωση, πὺν ὄλοι οἱ παριστάμενοι χάρηκαν, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων μὲ ζωντάνια καὶ παλμὸ ἔσυραν τὸν χορὸ.

«Ἡ πληγωμένη καὶ πονεμένη Κύπρος, πολυτίμητο κομμάτι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παραμένει πάντοτε ζωντανὴ στὴ ψυχὴ καὶ τὴ μνήμη μας»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, θέλουσα νὰ συμβάλει στὴν ἐνδυνάμωση τῆς ἱστορικῆς μνήμης, μὲ ἀφορμὴ

Ἐκκλησιαστικές Ἰδιότητες καὶ Χρονικά

τὴν πικρὴ ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως 50 ἐτῶν (1974-2024), ἀπὸ τῆς βαρβάρου εἰσβολῆς τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς στὴν μαρτυρικὴ μεγαλόνησο, διοργάνωσε ἐπετειακὴ ἐκδήλωση λόγου καὶ μέλους, τὴν Παρασκευὴ 8 Νοεμβρίου 2024, στὶς 8:00 τὸ βράδυ, στὴν αἴθουσα «ΑΣΤΕΡΙΑ» τοῦ ΔΗ.Π.Ε.Θ. Σερρῶν, μὲ κεντρικὸ ὁμιλητὴ τὸν Μακ. Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Γεώργιο, μὲ θέμα: «1974-2024! ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!».

Ἡ ὡς εἴρηται λαμπρὰ ἐκδήλωση, τὴν ὁποία παρουσίασε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Γαβριὴλ Παλιούρας, ἐντάχθηκε στὴν σειρὰ λατρευτικῶν ἀκολουθιῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἐπετειακοῦ καὶ διδακτικοῦ χαρακτήρος, πού ἡ Ἐκκλησία τῶν Σερρῶν πραγματοποίησε, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐφετεινὴ φωτοφόρο ἱερὰ μνήμη τῆς Συνάξεως τῶν Αρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, προστατῶν καὶ ἐφόρων τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, τὴν ὁποία ἐλάμπρυνε, μὲ τὴν ἀγία καὶ χαριτοφόρο παρουσία του ὁ Μακ. Προκαθήμενος τῆς Αποστολικῆς καὶ παλαιφάτου, Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Αρχιεπίσκοπος Ν. Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Γεώργιος.

Παρόντες στὴν ἐκδήλωση ἦταν μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωρόθεος, σεπτὸς Ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου Β' καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σι-

δηροκάστρου κ. Μακάριος, Ἱερισσοῦ, Ἀγ. Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Θεόκλητος, Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Γεώργιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀλμωπίας κ. Στέφανος, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἀρμόδιος γιὰ θέματα Μακεδονίας - Θράκης κ. Κ. Γκιουλέκας, ὁ Εὐρωβουλευτὴς κ. Φ. Μπελέρης, ὁ Βουλευτὴς Ν. Σερρῶν κ. Ἀν. Χατζηβασιλείου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴν Θεσσαλονίκη κ. Κ. Πολυκάρπου, ἡ Δήμαρχος Σερραίων κ. Β. Μητλιάγκα, καθὼς καὶ μέγα πλῆθος Σερραίων, πού ὑπερπλήρωσαν τὸ μεγάλο ἀμφιθέατρο τοῦ κινηματοθεάτρου, γιὰ νὰ ἀπολαύσουν ἓνα «ταξίδι» νοσταλγικὸ καὶ διδακτικὸ σὲ δρόμους φωτεινῶν τιμῆς, διδαχῆς, γόνιμου ἀναστοχασμοῦ καὶ ἀναζωπυρώσεως τῆς ἐθνικῆς μνήμης.

Τὴν ἐκδήλωση διήνθισαν μελωδικῶς ἡ γνωστὴ καλλιτέχνης Ἀρ. Κετιμὲ καὶ ἡ παραδοσιακὴ ὀρχήστρα «Μουσικὲς ρίζες» τοῦ Σερραίου μουσικοῦ κ. Ν. Μπούσιου, μὲ ἔντεχνα τραγούδια καὶ ἀναφο-

ρὲς μνήμης, ἀπὸ τὴν πολύτιμη Ἑλληνο-Κυπριακὴ μουσικὴ παράδοση.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίταν Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὸν Μακ. Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, γιὰ τὴν εὐγενικὴ ἀνταπόκρισή του στὴν πρόσκληση τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κατὰ πάντα ἄρτια, γλαφυρὴ καὶ πλήρως ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία του, συνεχάρη τὴν ἐκλεκτὴ καλλιτέχνη Αἰ. Κετιμὲ καὶ τὰ ταλαντοῦχα μέλη τῆς παραδοσιακῆς ὀρχήστρας τοῦ κ. Ν. Μπούσιου καὶ ὄλους ἐκεῖνους, πὺ ἐκοπίασαν, συμβάλλοντας στὴν διοργάνωση τῆς ἐκδηλώσεως, πὺ γοήτευσε τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στὴν πικρὴ ἐπέτειο τῶν 50 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν βάρβαρη εἰσβολὴ στὴν μεγαλόνησο, εὐχήθηκε δύναμη καὶ κουράγιο στοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους, ὥστε συντόμως νὰ ἐπιστρέψουν στὶς πατρογονικὲς τους ἐστίες, οἱ ὅποιες, παρὰ πᾶσαν ἔννοιαν

δικαίου, παραμένουν ἀκόμη σκλαβωμένες σ' ἓναν σκληρότατο κατακτητὴ.

«Ἀφουγκρασθήκαμε, ἀπόψε, τὸν παλμὸ τὴν πονεμένης καὶ πληγωμένης Ρωμιοσύνης, ὅπως αὐτὴ ὑποστασιάζεται μέσα ἀπὸ τὴν τραγωδία τῆς Κύπρου, εἶπε χαρακτηριστικῶς ὁ Σεβασμιώτατος.

Ἡ πικρὴ αὐτὴ ἐπέτειος μᾶς δίδει τὴν ἀφορμὴ νὰ ἐμβαθύνουμε μὲ γόνιμο τρόπο στὰ γεγονότα, νὰ διδαχθοῦμε ἀπ' αὐτά, διορθώνοντας τὰ λάθη μας, τὰ πολλὰ λάθη ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, πὺ ὀδήγησαν στὴν τραγωδία τῆς Κύπρου καὶ αὐξάνοντας τὶς ἐθνικὲς μας ἀρετές, μὲ πρωτίστες τὴν ὀρθόδοξη πίστη μας καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ὁμοψυχία καὶ ἐνότητα.

Ἀδελφοὶ συνέλληνες, ἄς παραμείνουμε ἐνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι μὲ ἀντοχὲς καὶ ὑπομονὲς στὶς ἐπάλλξεις τοῦ χρέους στὶς δυσκολίες τοῦ ἐθνικοῦ μας βίου. Ὅταν ὁ λαὸς μας πορεύεται μὲ πίστη στὸν Θεό, ἀγάπη στὴν Πατρίδα, ἐνωμένος καὶ σύμφυχος, τότε πράγματι μεγαλουργεῖ!

Ἡ πληγωμένη καὶ πονεμένη Κύπρος, πολυτίμητο κομμάτι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, παραμένει πάντοτε ζωντανὴ στὴ ψυχὴ καὶ τὴ μνήμη μας. Ἡ Ρωμιοσύνη εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Κοινὴ μητέρα ὄλων μᾶς εἶναι ἡ Πατρίδα μας, ἡ ὁμορφότερη γιὰ ἐμᾶς Πατρίδα τοῦ κόσμου, ἡ Ἑλλάδα μας, ἡ γῆ ἁγίων καὶ ἡρώων, τὴν ὁποία ὀφείλουμε νὰ ἀγαποῦμε, νὰ σεβόμεθα, ἀλλὰ καὶ νὰ θυσιαζόμεθα γι' αὐτήν, ὅποτε κι ἂν οἱ καιροὶ τὸ ἀπαιτήσουν!».

Κύπρου Γεώργιος
ἀπὸ τὶς Σέρρες:
«Ζητοῦμε τὴν προσευχὴ
καὶ τὴν συμπαράστασίν
σᾶς στὸν δίκαιο ἀγῶνα
γιὰ τὴν ἐλευθερία»

Μὲ τὴν δέουσα λαμπρότητα, πνευματικὴ κατάνυξη, προσήκουσα ἱεροπρεπῆ σεμνότητα καὶ παλλαϊκὴ συμμετοχὴ τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ἐορτάσθηκε καὶ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερρών καὶ Νιγρίτης, ἡ πανευφρόσυνος ἱερὰ μνήμη τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων θείων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἐφόρων καὶ ἀγρύπνων φρουρῶν τῆς ἱστορικῆς πόλεως καὶ πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ Σερρών καὶ τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ αὐτῆς.

Τὴν Παρασκευὴ 8 Νοεμβρίου 2024, ἅγιόνυμος ἡμέρα τῆς μεγάλης ἀρχαγγελικῆς φωτοφόρου ἐορτῆς, τελέσθηκε, στὸν ἐορτάζοντα, περιώνυμο ἱερὸ Μη-

τροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Σερρῶν, πανηγυρικὸ, Ἀρχιεπισκοπικὸ καὶ πολυαρχιερατικὸ συλλεΐτουργο, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ν. Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Γεωργίου, συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας, Μήλου, Δήλου καὶ Μυκόνου κ. Δωροθέου καὶ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου, σεπτῶν Ἐκπροσώπων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερωνύμου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, στὴν ἐμπνευσμένη προσφώνησή του, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο κ. Γεώργιο, γιὰ τὴν τόσο τιμητικὴ ἀνταπόκρισή του στὴν πρόσκληση τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἀπένειμε, διὰ ἐπισήμου Ἀρχιερατικοῦ Πιπτακίου, τὴν ἀνωτέρα διάκριση τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χρυσὸ δηλαδὴ Σταυρὸ τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Νικήτα Α' τάξεως μετὰ Ἀστέρος, δι' ὅσα, ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἁγιωτάτης Αὐτοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καθ' ἡμέραν, φιλοθέως καὶ εὐαγγελικῶς πράττει.

Ἀντιφωνώντας ὁ σεπτὸς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως καὶ θερμῶς τὸν Σεβ. κ. Θεολόγο, γιὰ τὴν εὐγενεστάτη πρόσκλησή του στὴν ἐφετείνῃ πανήγυ-

ρη τῶν ἐπουρανίων θείων δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἀναφέρθηκε, στὸ μείζον γιὰ τὸν ἀπανταχοῦ Ἑλληνισμό ζήτημα τῆς Κύπρου, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐφετεινὴ συμπλήρωση 50 χρόνων (1974-2024), ἀπὸ τὴν βάρβαρη εἰσβολὴ καὶ παράνομη κατοχὴ μεγάλου μέρους τῆς μεγαλονήσου, ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα κατοχῆς.

Ἀκολουθῶς, πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῶν ἱερῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης» καὶ τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν καὶ ἡ εὐλόγηση τῆς ἐόρτιας ἀρτοκλασίας στὴν κεντρικὴ πλατεία «Ἐλευθερίας» τῆς πόλεως τῶν Σερρών. Στὴ συνέχεια, στὴν πλατεία «Μητροπολίτου Μαξίμου» τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος κ. Γεώργιος, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως, ἀπεκάλυψε μαρμάρينو λίθο, φέροντα λελαξευμένη τὴν μαρτυρικὴ μεγαλόνησο καὶ τοὺς στίχους τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Β. Μιχαηλίδη: «Ἡ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΕΝ ΦΥΛΗ ΣΥΝΟΤΖΙΑΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ... ΓΙΑΤΙ ΣΙΕΠΕΙ ΤΗΝ ΠΟΥ ΤΑ ΨΗ Ὁ ΘΕΟΣ ΜΟΥ! Ἡ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ ΕΝ ΝΑ ΧΑΘΗ ΟΝΤΑΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΛΕΙΨΗ!», μετὰ τῆς σχετικῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς: «ΚΥΠΡΟΣ 1974-2024. ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ! 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024».

Ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἐπικαλέσθηκε πατρικῶς τὴν κραταιὰ προστασία καὶ σκέπη τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τῶν Παμμ. Ταξιαρχῶν, σὲ ὄλους, ὅσοι ἠργάσθησαν φιλοτίμως γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς ἐφετεινῆς πανηγύρεως τῆς πρώτης ἐνορίας τῆς πόλεως τῶν Σερρών.

Στις 12:00 τὸ μεσημέρι, στὸ ἱστορικὸ Διοικητήριο τῆς Ἀντιπεριφέρειας Σερρών, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημη τελετὴ ἀναγορεύσεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Γεωργίου, σὲ ἐπίτιμο Δημότη Σερρών, ἀπὸ τὴν Δήμαρχο Σερραίων κ. Β. Μητλιάγκα, δυνάμει τῆς 306/2024 ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Σερρών.

Τέλος, παρετέθη ἐκ τοῦ Δήμου Σερραίων, ἐπίσημο γεῦμα στὸ ξενοδοχεῖο «Elpida Resort» τῆς πόλεως τῶν Σερρών, ὅπου, μετὰξὺ ἄλλων παρακάθησε καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ν. Δένδιας. Ἐκεῖ, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, στὸν σύντομο χαιρετισμὸ του, εὐχαρίστησε, τόσο τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο κ. Γεώργιο, ὅσο καὶ τοὺς λοιποὺς, ὑψηλοὺς συνδαιτημόνες, γιὰ τὴν ἰδιαίτερος συγκινητικὴ συμμετοχὴ τους στὴν μεγάλη ἀρχαγγελικὴ πανήγυρη.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριώτατου κ. Γεωργίου στὴν Ἐκκλησία τῶν Σερρών περιελάμβανε, ἐπίσης, τὴν τέλεση τῆς ἀκολουθίας τῶν ἐγκαινίων

τοῦ Μουσείου τοῦ Συνδέσμου Ἐφένδρων Ἀξιωματικῶν Ν. Σερρών, μὲ τὴν εὐκαιρία συμπληρώσεως 100 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ὡς εἴρηται Συνδέσμου (1924-2024) καὶ ἐπίσκεψή στὴν ἱερὰ Μονὴ Τιμ. Προδρόμου Σερρών.

**Σερρῶν Θεολόγος
πρὸς Μακ. Ἀρχιεπίσκοπο
Κύπρου κ. Γεώργιο:
«Ἡ Κύπρος εἶναι πάντοτε
στὸ κέντρο τῆς καρδιάς μας»**

Μὲ λειτουργικὴ λαμπρότητα καὶ σεμνοπρεπὴ ἱεροπρέπεια ἐορτάσε ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας, τὴν ἱερὰ μνήμη τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων, ἐνδόξων Ἀρχιστράτηγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων θείων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς ἀρχαίους ἐφόρους καὶ προστάτες τῆς ἱστορικῆς πόλεως καὶ Μητροπόλεως τῶν Σερρών.

Στὸ πλαίσιο τοῦ ὡς εἴρηται πανηγυρι-

κοῦ ἐορτασμοῦ, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, φιλοξένησε, ἀπὸ τὴν Τετάρτη 6 Νοεμβρίου 2024, στὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Σερρών, τὸ χαριτοφόρο ἐκτύπωμα τῆς Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης», προερχόμενο ἐκ τῆς παλαιάτου, ὁμωνύμου Μονῆς τῆς Ἀμοργοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων.

Τὴν Πέμπτη 7 Νοεμβρίου, παραμονὴ τῆς ἐορτῆς, στὶς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ν. Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Γεωργίου, στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ ἐορτάζοντος ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Παμμ. Ταξιαρχῶν Σερρών καὶ ἀκολούθως τελέσθηκε ὁ μέγας πανηγυρικός, Ἀρχιεπισκοπικός καὶ πολυαρχιερατικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σύρου, Τήνου κ. Δωροθέου καὶ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου, σεπτῶν Ἐκπροσώπων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β' καὶ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἱερωνύμου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Μετά τὴν εὐλόγηση τῆς ἐορτίας ἀρτοκλασίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ἀπευθυνόμενος στὸν ὑψηλὸ ἐπισκέπτη τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας,

Μακαριώτατο κ. Γεώργιο, τὸν καλωσόρισε ἐγκαρδίως στὴν ἀγγελοφρούρητη καὶ ἠρωσότοκο πόλη τῶν Σερρών, εὐχαριστώντας τον γιὰ τὴν τόσο τιμητικὴ ἀνταπόκρισή του στὴν πρόσκληση τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας.

Ἀντιφωνώντας ὁ Μακ. Προκαθήμενος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας κ. Γεώργιος, εὐχαρίστησε μὲ θερμούς καὶ ἐγκαρδίους λόγους τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών γιὰ τὴν εὐγενεστάτη πρόσκλησή του νὰ προστῆ Πρωθιεραρχικῶς τῆς ἐόρτιας συνάξεως τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, γεγονός τὸ ὁποῖο πολὺ τὸν συγκίνησε καὶ τὸν ἀνέπαυσε πνευματικῶς.

Ἵποδοχὴ τῆς ἱερᾶς εἰκόνας Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης» στὶς Σέρρες

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρών καὶ Νιγρίτης, μὲ τιμὴ, σεβασμὸ, ἀλλὰ καὶ χαρὰ πνευματικὴ ὑποδέχθηκε, τὴν Τετάρτη 6 Νοεμβρίου 2024, στὶς 5:30 τὸ ἀπόγευμα, τὴν ἱερὰ, σεβασμία καὶ θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης», ἀπὸ τὴν ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀμοργοῦ, στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Πάμμ. Ταξιαρχῶν Σερρών, πρὸς κοινὸ συνεορτασμὸ μετὰ τῆς ἱερᾶς συνάξεως τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, προστατῶν καὶ ἐφόρων τῆς πόλεως τῶν Σερρών.

Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης» ἐφθασε τὴν ἐποχὴ τῆς Εἰκονομαχίας, τὸν 8ο καὶ 9ο δηλαδὴ μετὰ Χριστὸν αἰῶνα, διὰ θα-

λάσσης, ἀπὸ τὴν ὁμώνυμη καὶ παλαιόφατη ἱερὰ Μονὴ Χοζεβὰ τῆς Ἱεριχοῦς τῆς Παλαιστίνης, στὴν ἀπόκρημνη καὶ ἀλίμενη ἀκτὴ τῆς Ἀγ. Ἄννης στὴν Ἀμοργό. Ἡ προσωνομία «Χοζοβιώτισσα» δημιουργήθηκε, ἀπὸ παραφθορὰ τοῦ «Χοζιβίτισσα», ἀπὸ τὸ τοπωνύμιο Χοζεβὰ στὸς Ἀγ. Τόπους. Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς «Χοζοβιωτίσσης» στὴν Ἀμοργὸ ἀνεγέρθηκε τὸν 9ο αἰῶνα, κατὰ τοὺς χρόνους ἀφίξεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνας, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Ἀλέξιο Α' τὸν Κομνηνὸ.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ χαριτοφόρου, ἀρχαίου θεομητορικοῦ ἐκτυπώματος, τὸ ὁποῖο ἐκόμισε στὴν πόλη τῶν Σερρών ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἀμφιλόχιος, μετὰ τῆς τιμίας συνοδείας του, πραγματοποιήθηκε μέσα σὲ κλίμα βαθιᾶς συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο, μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, καθὼς καὶ πλήθους εὐσεβῶν

χριστιανῶν, ποὺ προσήλθαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ λάβουν τὴν χάρη καὶ τὴν εὐλογία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν πάνδημη ὑποδοχὴ τοῦ ἀγιωτάτου εἰκονίσματος τῆς Θεομήτορος, τελέσθηκε Δοξολογία, στὸ τέλος τῆς ὁποίας, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε διὰ θερμῶν λόγων τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θήρας κ. Ἀμφιλόχιο, γιὰ τὴν μεταφορὰ στὴν πόλη τῶν Σερρῶν τῆς θαυματοβρύτου εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ὁμίλησε πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα γιὰ τὴν φιλόστοργη παρουσία καὶ σκέπη τῆς Παναγίας στὴν ζωὴ καὶ τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα, τονίζοντας μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Σεβασμιώτατε, ἅγιε ἀδελφέ κ. Ἀμφιλόχιε, μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως καὶ χαρᾶς, σᾶς ὑποδεχόμεθα σήμερον στὴν ἑορτάζουσα πόλη καὶ Μητρόπολή μας, κομίζοντα τὴν μεγίστη αὐτὴν εὐλογία, τὸ ἀγιώτατο ἱεροθεομητορικὸ ἐκτύπωμα τῆς Παναγίας "Χοζοβιωτίσσης", ποὺ διασώζει τὴν παναγία μορφή τῆς Βασίλισσας τῶν οὐρανῶν, τῆς Κυρίας ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποὺ ἀπὸ αἰῶνων πολλῶν φυλάσσεται, ὡς πολυτίμητος θησαυρὸς στὴν νῆσο τῆς Ἀμοργοῦ τῆς παναγιοσκεπάστου Μητροπολιτικῆς παροικίας. Αὐτὸ τὸ τιμαλφέστατο θεομητορικὸ κειμήλιο, φιλαδέλφως ἠγαθύνθητε νὰ μεταφέρετε στὴν ἀκριτικὴ μας ἐπαρχία καὶ διὰ τοῦτο ἐγκαρδίως σᾶς εὐγνωμονοῦμε.

Ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς "Χοζοβιωτίσσης", ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ εἰκονίσματα τῆς Θεομήτορος "ὁμιλοῦν" μ' ἓναν ἰδιαίτερο καρδιακὸ τρόπο στὶς ψυχὰς τῶν πιστῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα τῶν πονεμένων, τὶς ὁποῖες συνεγείρουν εἰς γονιμότητα τῶν θείων ἀρετῶν, ἐνῶ, γιὰ λόγους, ποὺ μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει, ὀρισμένα ἀπ' αὐτὰ τὰ ἱερὰ εἰκονίσματά Της, ἔχουν μίαν ὅλως ἰδιαίτερα μυστικὴ, θαυματουργικὴ χάρη καὶ εὐλογία. Οἱ ἱερὲς εἰκόνες εἶναι ἄξιες μεγάλης τιμῆς, διότι προσφέρουν στὸν ἄνθρωπο μεγάλη παρηγορία, πνευματικὴ δύναμη καὶ ἔμπνευση, ἀποτελοῦν σημεῖο πνευματικῆς ἐπαφῆς καὶ κοινωνίας τοῦ ἀκτίστου μὲ τὸ κτιστό, μίαν ὀλόφωτη θύρα πρὸς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἓνα ἀχείμαστο λιμάνι θείας παρακλήσεως, συγκλονιστικὲς φανερώσεις τῆς θείας φιλανθρωπίας, ἀγάπης, παντοδυναμίας καὶ προνοίας, ἀλλὰ καὶ τῆς θερμουργοῦ ἀνθρωπίνης πίστεως.

Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβ. Θήρας κ. Ἀμφιλόχιος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως τὸν φιλοπάρθενο λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν σεπτὸ Ποιμενάρχην τῆς κατὰ Σέρρας Ἐκκλησίας κ. Θεολόγο, γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀναφέρθηκε στὴν θεομητορικὴ παρουσία καὶ τὴν εὐλογία τῆς Παναγίας «Χοζοβιωτίσσης» στὴν ἱστορικὴ Μονὴ τῆς Ἀμοργοῦ.

«Τιμὴ καὶ δόξα
στοὺς ἀθάνατους ἥρωες
τῆς ἐποποιίας τοῦ 1940!»

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου εἶναι μία ἡμερομηνία ὀρόσημο γιὰ τὴν Πατρίδα μας, ἡ ὁποία ἐορτάζει μία ἀπὸ τὶς ἐνδοξότερες σελίδες τῆς σύγχρονης ἱστορίας της. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα, ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἐπίσης, τιμᾷ τὴν φωτοφόρο Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποὺ ὡς Ὑπερμαχος Στρατηγὸς ἐνδυνάμωνε τοὺς προγόνους μας στὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὥστε νὰ ἐπιτελέσουν μὲ συναίσθηση εὐθύνης καὶ ἀπαράμιλλο ἥρωισμό τὸ καθῆκον τους πρὸς τὴν Πατρίδα. Ἰδιαίτερος, ὁμως, ἡ Ἐκκλησία τῶν Σερρῶν

ἐορτάζει λαμπρῶς τὴν Σύναξη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς «Πονολυτρίας», τῆς ὁποίας τὸ χαριτόβρυτο καὶ θαυματουργό, ἀνάγλυφο εἰκόνισμα (11ος μ.Χ. αἰών) φυλάσσεται στὸν ἱερὸ Καθεδρικό καὶ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἀγ. Θεοδώρων Σερρῶν.

Ἀφ' ἐσπέρας τῆς ἐορτῆς, Κυριακὴ 27

Ὀκτωβρίου 2024, τελέσθηκε στὸν ὡς εἴρηται, ἐορτάζοντα ἱερὸ Καθεδρικό Ναό, ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου. Ἡ διακονία τοῦ θείου λόγου ἀνετέθη στὸν πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀνδρέα Γκουζούνη, Ἱεροκήρυκα τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν Δευτέρα 28 Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος ἱερούργησε στὴν πανηγυρικὴ θ. Λειτουργία, ποὺ τελέσθηκε στὸν ἐορτάζοντα ἱερὸ Καθεδρικό καὶ Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἀγ. Θεοδώρων Σερρῶν. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στοὺς ἐνδόξους ἀγῶνες, ποὺ ἔδωσαν οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὸ ἔπος τοῦ 1940, μὲ ἐφόδιο τὴν ἐγκάρδια πίστη τους στὸν Θεὸ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη στὴν κραταιὰ Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, τὴν ὁποία ὀφθαλμοφανῶς ἔβλεπαν στὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὡς φιλόστοργη μητέρα, νὰ τοὺς ἐνδυναμώνει, νὰ τοὺς προστατεύει καὶ νὰ χαρίζει τὴν νίκη στὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα, στὸν φαινομενικῶς ἄνισο, ἀλλὰ δίκαιο ἀγῶνα τους κατὰ τῶν ἰταμῶν ἐπιδρομέων. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε ἐπίσης καὶ στὰ μηνύματα τῆς ἀθάνατης ἐποποιίας τοῦ 1940, ποὺ ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐσημείωσε, εἶναι ἰδιαίτερος χρήσιμα γιὰ τὶς παρούσες κρίσιμες ἱστορικές συγκυρίες, ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἱερὴ συγκίνηση καὶ αἰσθήματα δοξολογικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ὑπερ-

ύμνητον Ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοῦ συνέχουν τίς ψυχές μας, καθὼς ἐορτάζουμε σήμερον, τοῦτο μὲν τὴν Θεομητορικὴν ἐορτὴν τῆς Ἀγ. Σκέπης, τοῦτο δὲ μία μεγάλη ἐθνικὴ ἐπέτειο, ἓνα φωτεινὸ ὄροσημο τῆς ἱστορίας μας, τὸ μεγάλο καὶ δοξασμένο "ΟΧΙ", πού δείχνει τὴν πίστη, τὸ θάρρος, τὴν δύναμη καὶ τὴν φιλοπατρία τοῦ λαοῦ μας.

Κάθε χρόνο ἐτούτῃ τὴν μεγάλη ἡμέρα, ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία ὄρισε νὰ τιμᾶται μὲ τὴν ἀρμόζουσα πρὸς τὸ πανίερο πρόσωπο τῆς Κυρίας Θεοτόκου λαμπρότητα καὶ πνευματικὴ ἀνάταση ἢ ἱερὰ μνήμη τῆς Παναγίας τῆς "Πονολυτρίας", τῆς φιλοστόργου προστάτιδος τῆς πόλεώς μας, μὲ ἐπίκεντρο τὸν ἱερὸ Καθεδρικὸ καὶ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τῶν Ἀγ. Θεοδώρων Σερρών, ὅπου ἔχει ἐνθρονισθεῖ τὸ σεπτὸ καὶ χαριτόβρυτο ἀνάγλυφο, ἀρχαῖο εἰκόνισμά Της, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὸ ὄρατὸν σημεῖον λυτρωτικῆς συναντήσεως τῆς θείας ἀγάπης μὲ τὸν πολυώνυμο ἀνθρώπινο πόνο καὶ τὴν λαχτάρα γιὰ σωτηρία καὶ λύτρωση. Ἡ ἐνδοξη πόλις μᾶς κατ' ἐκεῖνες τίς μεγάλες στιγμὲς τοῦ ἄφθαστου μεγαλείου καὶ τῆς ὀδύνης κατέφυγε στὸ πανθαύμαστο παλλάδιό Της, τὸ ἱερὸ εἰκόνισμα τῆς Θεοτόκου τῆς "Πονολυτρίας", ἀποζητοῦσα τὴν προστασία Της γιὰ τὰ ἥρωικά "παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος", πού πολεμοῦσαν πάνω στὴν χιονισμένη Πίνδο γιὰ τὴν μητέρα Πατρίδα.

Δὲν ὑπάρχει δοκιμασία τοῦ ἔθνους μας στὴν μακραίωνη ἱστορία του, πού νὰ μὴν ἔσπευσε προστατευτικῶς ἢ ὕ-

πέρμαχος Στρατηγός, Κυρία Θεοτόκος, νὰ ἐνισχύση τὸν μεγαλειώδη ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, ἐμπνέοντας καὶ τονώνοντας τὸ γενναῖο τους φρόνημα γιὰ τὴν ἐλευθερία. Ἡ ὑπερευλογημένη Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας στάθηκε πάντοτε ὀλοφάνερα στὸ πλευρὸ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ στὸ ἔπος τῆς Ἀλβανίας, στηρίζοντας τὸν δίκαιο κατὰ τῶν εἰσβολέων ἀγῶνα τους. Ὁ εὐσεβὴς Ἑλληνικὸς λαός, ἢ ἅγια κληροχία τῆς Θεοτόκου, μέσα στὴν φιλόστοργη ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας καὶ τροφοῦ του, τῆς ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μπόρεσε μὲ τὴν χάρη τῆς Παναγίας μας νὰ ἀντιμετώπιση μὲ πίστη καὶ δύναμη ψυχῆς νικηφόρως τὴν πρόκληση τοῦ ἐχθροῦ τῆς Πατρίδος».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς θ. Ἱερουργίας, στίς 11:00 τὸ πρωί, τελέσθηκε ἡ ἐπίσημη Δοξολογία γιὰ τὸ ἥρωικὸ ἔπος τοῦ 1940, στὸν ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Παμμ. Ταξιαρχῶν Σερρών, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Θεολόγου καὶ τὴν συμμετοχὴ τοῦ εὐαγοῦς κλήρου τῆς πόλεως τῶν Σερρών. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας λόγο ἐξεφώνησε ἐπιτυχῶς ἡ ἐκπαιδευτικὸς κ. Ἰσ. Μάλαμα, καθηγήτρια Φιλολογίας τοῦ 3ου Γεν. Λυκείου Σερρών.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας, ὁ Σεβασμιώτατος, μαζὶ μὲ τὸν ἱερὸ κληρὸ, τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου καὶ τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, μετέβησαν ἐν πομπῇ, στὸν χῶρο τῆς πλατείας «Ἐλευθερίας» τῆς πόλεως τῶν Σερρών. Ἐκεῖ, ἐνώπιον τοῦ ἀνδριάντα τοῦ Σερραίου ἥρωος τῆς

Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ 1821, Ἐμμ. Παπαῦ, ἐψάλη ἐπιμνημόσυνη δέηση, κατετέθησαν στέφανοι, τηρήθηκε ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ στὴ μνήμη ὄλων ὅσων θυσιάσθηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Πατρίδος καὶ ἐψάλη ὁ Ἐθνικός μας Ὕμνος.

Τέλος, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη παρέλαση με ἀντιπροσωπεῖες σχολικῶν τμημάτων τῆς πόλεως, πολιτιστικῶν συλλόγων καὶ τμημάτων τοῦ Στρατοῦ.

Πάνδημος ἑορτασμός τοῦ Ἁγ. Ἰγνατίου (Ἀγαλιανοῦ) στὴν ἱερὰ Μονὴ Λειμῶνος

Στὴν ἀγιοτόκο νῆσο Λέσβο, μετέβη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, κατόπιν εὐγενεοῦς προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσσοστόμου, με ἀφορμὴ τὴν ἱερὰ μνήμη τοῦ Ἁγ. Ἰγνατίου (Ἀγαλιανοῦ), Ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης, Κτίτορος τῆς ἱερᾶς Μονῆς Λειμῶνος.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 13 Ὀκτωβρίου 2024, στὴν παλαίφατη, ὡς εἴρηται, ἱερὰ καὶ σεβασμία, ἀνδρώα Μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ Λειμῶνος, τελέσθηκε ὁ μέγας, πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστάτουντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσσοστόμου, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου καὶ τοῦ ἀειθαλοῦς καὶ εὐγενεστάτου, οἰκείου Ποιμενάρχου Μηθύμνης κ. Χρυσσοστόμου.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας, πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῆς περιτύστου εἰκόνας καὶ τῆς θαυματοβρύτου κάρας τοῦ προστάτου καὶ ἐφόρου τῆς ἀρχαγγελικῆς μάνδρας, Ἁγ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους εὐλαβῶν πιστῶν, τῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου, τῆς Στρατιωτικῆς ἡγεσίας καὶ ἐκπροσώπων τῶν Σωμάτων ἀσφαλείας.

Τὴν Δευτέρα 14 Ὀκτωβρίου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ συλλεῖτουργο, στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονή, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσσοστόμου καὶ Μηθύμνης κ. Χρυσσοστόμου.

Τὸν θεῖο λόγο ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίταν Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος προσέφερε στὸ πυκνότατο ἐκκλη-

σίασμα σκέψεις δυνατές, ωφέλιμες καὶ πνευματικῶς ἐπιστηρικτικές. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη λιτάνευση πέριξ τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως, μὲ λόγους πατρικῆς ἀγάπης τοὺς Σεβ. Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐντίμους Ἀρχοντες καὶ τὸν φιλάγιο λαό, γιὰ τὴν συγκλονιστικὴ συμμετοχὴ τους καὶ στὴν ἐφετερινὴ πανήγυρη, ἐπικαλούμενος τὴν κραταιὰ μεσιτεία τοῦ Ἁγ. Ἰγνατίου στοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς, τὸν εὐαγῆ ἱερό κληρο, τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητές, τοὺς Ἀρχοντες καὶ τὴν Πατρίδα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ Σέβ. κ. Θεολόγος ἀνεχώρησε γιὰ τὴν πόλη τῆς Ἐδέσσης, προκειμένου νὰ συνιερουργήσει, μετὰ πλειάδος Ἀρχιερέων, στὴν θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε τὴν Τρίτη 15 Ὀκτωβρίου, στὸν ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγ. Σκέπης Ἐδέσσης, μὲ ἀφορμὴ τὴν χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Ἐπισκόπου Ἀλμωπίας κ. Στεφάνου.

**«Νέες τεχνολογίες:
Πρόκληση καὶ πρόσκληση
γιὰ τὸ ποιμαντικὸ μας ἔργο!»**

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ἁγίου Θεοῦ, τὶς εὐχὲς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου καὶ τὴν ἔμπονη προσπάθεια τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἔλαβε χώρα ἡ πρώτη ἐφετερινὴ Σύναξη ἱερέων ὑπευθύνων νεότητος, κατηχητῶν καὶ κατηχη-

τριῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών καὶ τῆς Νιγρίτης, συνολικῶς 120 προσώπων, τὸ Σάββατο 12 Ὀκτωβρίου 2024, στὸν ἱερό Ναὸ Ἁγ. Βασιλείου Κ. Λευκῶνος Σερρών, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου ἱεραποστολικοῦ καὶ κατηχητικοῦ ἔτους 2024-2025.

Τὸ πρῶτ, τελέσθηκε ἡ θ. Λειτουργία, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας τελέσθηκε ὑπὸ τοῦ Σεβ. κ. Θεολόγου ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ γιὰ τὰ στελέχη τῶν κατηχητικῶν δράσεων. Ἀκολουθῶς, ὁ ὑπεύθυνος συντονισμοῦ τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτῆς π. Νικήτας Χαλέμης, προλόγισε καταλλήλως τὴν κατηχητικὴ ἡμερίδα, παρουσιάζοντας στοὺς παρευρισκομένους τὸν προσκεκλημένο ὁμιλητὴ, πανοσιολ. Ἀρχιμανδριτῆ π. Δωρόθεο Ζέρβα, Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγ. Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε εἰσήγησιν μὲ θέμα: «Ἡ χρῆση τοῦ διαδικτύου στὴν ποιμαντικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας».

Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν π. Δωρόθεο, ἀνέφερε τὰ ἑξῆς: «Τὸ κατηχητικὸ ἔργο, ὡς ἔκφραση καὶ μαρτυρία τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης, διακονίας καὶ ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποτελεῖ πρῶτιστο καὶ ἱερό χρέος Τῆς, κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου μας. Τὴν σημασία καὶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἔργου τῆς κατηχήσεως τῆς νεολαίας ὑπαγορεύουν τὸ χρέος ποιμαντικῆς μας

εὐθύνης, οἱ ἀνάγκες τῶν καιρῶν καὶ οἱ πολλές καὶ ποικίλες προκλήσεις.

Ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς μητέρα φιλόστοργη τοῦ λαοῦ Της, ὀφείλει νὰ ἀναδείξει διδακτικῶς τὶς θετικές δυνατότητες τοῦ διαδικτύου, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑποδείξει καὶ τοὺς κινδύνους, ποὺ ἐλλοχεύουν καὶ μποροῦν νὰ βλάψουν τὸν ἄνθρωπο, εἰδικῶς δὲ τὸν ἔφηβο χρήστη του.

Ἡ ἁγία Ἐκκλησία μας, καλεῖται νὰ παρᾶσχει τὰ πνευματικὰ ἐκεῖνα ἀντισώματα, ποὺ θὰ προφυλάξουν τοὺς νέους μας καὶ ὄχι μόνον, ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν νέων τεχνολογιῶν, ποὺ συνεχῶς ἀναπτύσσονται καὶ ἐξελίσσονται, χωρὶς νὰ ὑπάρχει πάντοτε τὸ ἀνάλογο ἀξιακὸ καὶ ἠθικὸ ὑπόβαθρο καὶ ἀντίβαρο.

Ἡ Ἐκκλησία, σήμερα κιόλας, ἔχει χρέος, νὰ δημιουργήσῃ τὶς πνευματικὲς ἐκεῖνες προϋποθέσεις, γιὰ τὸν σχεδιασμὸ καὶ τὴν ἀνάπτυξη μίας νέας ποιμαντικῆς, ποὺ θὰ λειτουργήσῃ ὡς ἀνάχωμα στὴν μεγάλη πρόκληση, τῆς ἀνε-

ξέλεγκτης, δηλαδή, ἀνάπτυξης τῆς τεχνολογίας καὶ τῆς πληροφορικῆς, ποὺ πολὺ σύντομα θὰ ἀντιμετωπίσει ὁ κόσμος ὁλόκληρος.

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ὁμιλιῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τὰ διοριστήρια ἔγγραφα στοὺς κατήχητὲς καὶ τὶς κατηγήτριες, καθὼς καὶ μία εὐλογία ἰδιαίτερη, ἓνα πόνημα ἀφιερωμένο στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ὑπὸ τὸν τίτλο: «Ω ΠΑΝΥΜΝΗΤΕ ΜΗΤΕΡ», εὐχόμενος σὲ ὅλους, πλούσια τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ καρποφόρο ἀμητὸ στὴ διακονία τους.

**Σεπτέμβριος: Μῆνας
εὐγνώμονος εὐχαριστίας
γιὰ τὴν μεγάλη οἰκογένεια
τῆς κατασκηνώσεως
«Γαλιλαία» τῶν Σερρῶν**

Μὲ τὴν χάρη τοῦ ἁγίου Θεοῦ, τὶς εὐχὲς τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου Σερρῶν καὶ Νι-

γρίτης κ. Θεολόγου καί τήν ἔμπωνη μέριμνα τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πραγματοποιήθηκε, τὸ Σάββατο 28 καί τὴν Κυριακὴ 29 Σεπτεμβρίου 2024, μετακατασκηνωτικὸ διήμερο, στὴν ἐκκλησιαστικὴ Κατασκηνώση «Γαλιλαία», στὴν καταπράσινη περιοχή τῆς Χρυσοπηγῆς Σερρών, μὲ ἀφορμὴ τὸν ἑορτασμό, κατ' αὐτάς, τῆς ἱεραῆς μνήμης τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου, κατὰ τὸν ὅποιο, ἱεροπρεπῶς πανηγυρίζει τὸ ὁμώνυμο Παρεκκλήσιο τῆς Κατασκηνώσεως.

Τὸ Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου, στὶς 9:30 τὸ βράδυ, τελέσθηκε ἱερὰ ἀγρυπνία, στὸ ὡς εἶρηται ἱερὸ Παρεκκλήσιο, μὲ τὴν πληθωρικὴ συμμετοχὴ τῶν συνεργατῶν τῆς Κατασκηνώσεως, ἀλλὰ καί πλήθους μαθητριῶν καί μαθητῶν, πού προσῆλθαν γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν θ. Τερουργία καί νὰ μεταλάβουν ἀπὸ τὸ Ποτήριον τῆς Ζωῆς.

Τὴν Κυριακὴ 29 Σεπτεμβρίου, στὶς 11:00 τὸ πρωί, στὸν χῶρο τῆς Κατασκηνώσεως, ἔλαβε χώρα Σύναξη ἀπολογισμοῦ καί εὐγνώμονος εὐχαριστίας, γιὰ τὰ στελέχη, κληρικούς καί λαϊκούς (ἀρχηγούς, ὑπαρχηγούς, ὁμαδάρχισσες καί ὁμαδάρχες, διακόνησες καί διακονητὲς ἀγάπης, ἐθελόντριες καί ἐθελοντὲς), μὲ ἀφορμὴ τὴν λήξη των ἐφετεινῶν, τεσσάρων κατασκηνωτικῶν περιόδων, γιὰ μαθήτριες καί μαθητὲς Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καί Λυκείου.

Τὴν Σύναξη προλόγισε ὁ ὑπεύθυνος λειτουργίας τῆς Κατασκηνώσεως, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Νικήτας Χα-

λέμης, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὑϊκῶς τὸν ἀπουσιάζοντα στὴν Ἀθήνα, λόγῳ τῶν Συνοδικῶν του ὑποχρεώσεων, Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγο, γιὰ τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον καί τὴν πατρικὴ του μέριμνα, γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Κατασκηνώσεως, καλωσόρισε τοὺς 90 καί πλέον ἐκλεκτοὺς συνδαιτημόνες, διαβιβάζοντας καθηκόντως τὶς Ἀρχιερατικὲς εὐχὲς καί προσρήσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Τὸν λόγο στὴ συνέχεια ἔλαβαν οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν δύο περιόδων Κοριτσιῶν Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου – Λυκείου κ. κ. Στυλιανὴ Γιαννοπούλου καί Πρεσβυτέρα Χρυσάνθη Κόρμπου, καθὼς καί τὸ στέλεχος τῆς περιόδου Ἀγοριῶν Δημοτικοῦ κ. Ἰάκωβος Καρασάββας, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ εὐχαρίστησαν ὀφειλετικῶς τὸν Σεβ. κ. Θεολόγο, γιὰ τὴν πατρικὴ φροντίδα, τὸ συνεχὲς ἐνδιαφέρον καί τὴν ἔμπρακτη, πνευματικὴ μέριμνά του, γιὰ τὴν πρόοδο καί προκοπὴ τῆς νεανικῆς αὐτῆς κυψέλης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, ὁμίλησαν γιὰ τὸ κατασκηνωτικὸ ἔτος, πού μὲ τὴν χάρη τοῦ ἁγίου

Θεοῦ, πραγματοποιήθηκε, γιὰ μία ἀκόμη χρονιά, κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὐγουστο, μὲ τὴν συγκινητικὴ συμμετοχὴ 250 καὶ πλέον μαθητῶν καὶ μαθητῶν, ποὺ ὑπερπλήρωσαν καὶ ἐφέτος τὶς τέσσερις κατασκηνωτικὲς περιόδους, σύμφωνα μὲ τὶς ὑπάρχουσες δυνατότητες φιλοξενίας.

Τέλος, σὲ εὐφρόσυνο κλίμα χαρᾶς, οἰκογενειακῆς ἀπλότητος καὶ ἐγκαρδιότητος, παρετέθη «ἀβραμιαῖο» γεῦμα, ἐνῶ ὅλοι τραγούδησαν, μὲ ζωντάνια καὶ παλμὸ νεανικά, χριστιανικά τραγούδια, ἐπιτυχάνοντας ἔτσι, νὰ μεταδώσουν μία γεύση τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς.

«Ἡ ἀγιοτόκος
καὶ ἥρωτόκος Κρήτη,
πολύτιμο πετράδι
στοῦ ἔνδοξο διάδημα
τῆς Ἑλλάδος μας!»

Τὴν ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, ἐπισκέφθηκε, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ὁ ὁποῖος πραγματοποίησε ἱερὸ προσκύνημα στὴν ἀγιοτόκο καὶ ἥρωτόκο νῆσο, ἐπὶ κεφαλῆς 85 Σερραίων προσκυνητῶν, κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα, ἀπὸ 16 ἕως 20 Σεπτεμβρίου 2024.

Πρῶτος σταθμὸς τῆς ὡς εἴρηται ἱερᾶς ἀποδημίας, τὴν Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου, ὑπῆρξε ὁ περίφημος ἱερὸς Μητροπολιτικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ στοῦ Ἡράκλειο, ὅπου, ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, ἀφοῦ ὑποδέχθηκε ἐγκαρδίως καὶ δεξιώθηκε ἀβραμιαίως τὸν Σεβ. κ.

Θεολόγο καὶ τοὺς Σερραίους προσκυνητῆς, εὐχήθηκε σὲ ὅλους, εὐλογημένο καὶ καρποφόρο προσκύνημα στὴν ἀποστολοβάδιστο καὶ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης.

Ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στὴν σπουδαία συμβολὴ τῶν Κρητῶν στὸν ἔνδοξο ἀγῶνα, ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Μακεδονίας, κατὰ τὰ ἔτη 1904 ἕως 1908. Ἡ παρουσία καὶ συμμετοχὴ τῶν Κρητῶν, στοῦ τεράστιο αὐτὸ κεφάλαιο τῆς νεώτερης ἐλληνικῆς ἱστορίας, εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὁ Σεβ. κ. Εὐγένιος, ὑπῆρξε ὄχι μόνον, ἡ πολυανθρωπότερη, ἀλλὰ καὶ ἡ οὐσιαστικότερη, ἐξ ἐπόψεως ἐμπειροπόλεμων ἀγωνιστῶν καὶ ἐπομένως ἀποφασιστικῆς σημασίας στὴν ἐπιτυχημένη ἐκβαση αὐτοῦ τοῦ τεράστιου ἐθνικῆς σημασίας γιὰ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνος. «Ἡ Μακεδονία ἀποτελοῦσε, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, τὴ ραχοκοκαλιὰ τῶν ἐλληνικῶν περιοχῶν, καθὼς καὶ τῆς νεώτερης Ἑλλάδος, ὅπως τὴν ὀραματίστηκε ὁ μέγας ἐθνάρχης, Ἐλευθέριος Βενιζέλος»,

ἐτόνισε χαρακτηριστικῶς ὁ Σεβ. Αρχιεπίσκοπος τῆς ἡμιαυτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

Ακολουθῶς, ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, διερμηνεύοντας καὶ τὰ συναισθήματα ὄλων τῶν παρευρισκομένων Σερραίων προσκυνητῶν, εὐχαρίστησε μὲ βαθύτατη συγκίνηση τὸν Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κ. Εὐγένιο, γιὰ τὴν κατὰ πάντα ἀρχοντική του ἀγάπη, φιλοστοργία καὶ φιλοξενία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἐπιστηρικτοὺς λόγους σοφίας καὶ πνευματικῆς οἰκοδομῆς, ποὺ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Σερραίους προσκυνητές. Ὁ Σεβ. κ. Θεολόγος, ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων ὅτι, οἱ Κρητες δὲν ὑπῆρξαν μόνον, οἱ πιὸ ἐμπειροπόλεμοι ἀγωνιστές, ἀλλὰ διεκρίνοντο πάντοτε, γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἐθνικὸ τους φρόνημα, τὴ φιλοθεΐα καὶ τὴ φιλοπατρία τους, ιδεώδη, ποὺ ἔχουν σφυρηλατηθεῖ, κατὰ τοὺς πολύχρονους ἀγῶνες, ὑπὲρ τῆς πίστεως, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τους καὶ ἔχουν ἐδραιωθεῖ στὴ συνείδηση καὶ τὴ ζωὴ τους. Τέλος, ἀντηλλάγησαν δῶρα, σὲ ἀγαθὴ ἐνθύμηση τῆς ἐπισκέψεως.

Ακολουθῶς, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Αρχιεπίσκοπο Κρήτης ἐπισκέφθηκε, μὲ βαθειὰ συγκίνηση καὶ ἔλαβε τὴν εὐχή, ἀπὸ τὸν πολὺ καὶ ἅγιο Γέροντα Αρχιεπίσκοπο πρῶην Κρήτης κ. Εἰρηναῖο.

Στὴ συνέχεια, τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ἐπίσκεψη στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς Αγ. Αἰκατερίνης, ὅπου λειτουργεῖ, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐπικοινωνι-

ακοῦ καὶ Μορφωτικοῦ Τμήματος τῆς Ἱερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ἐκθεση ἀντιπροσωπευτικῶν ἔργων βυζαντινῆς καὶ μεταβυζαντινῆς τέχνης. Μεταξὺ αὐτῶν, ἐξέχουσα θέση κατέχουν οἱ ἱερὲς εἰκόνες, ποὺ ἀποδίδονται στὸν ζωγράφο Ἄγγελο, ἕναν ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἀγιογράφους τοῦ 15ου μ.Χ. αἰῶνος, ἡ στὸν κύκλο του, καθὼς ἐπίσης, τὸ σύνολο τῶν ἑξὶ θαυμασίων εἰκόνων τοῦ περιφήμου ἀγιογράφου Μιχαὴλ Δαμασκηνοῦ, ποὺ συγκαταλέγονται ἀνάμεσα στὰ πλέον σημαντικὰ ἔργα τῆς Κρητικῆς Σχολῆς ἀγιογραφίας τοῦ 16ου μ.Χ. αἰῶνος.

Ακολουθῶς, οἱ Σερραῖοι ἐκδρομεῖς ἐπισκέφθηκαν τὸν παλαιὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τοῦ Αγ. Μηνᾶ, καθὼς καὶ τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Αγ. Αποστόλου Τίτου, ὅπου προσκύνησαν τὴν τιμία κάρα καὶ ἔλαβαν τὴν χάρη τοῦ μεγάλου Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἡ σερραϊκὴ ἀποστολὴ ἐπισκέφθηκε τὴν Κνωσό, τὸ σημαντικότερο κέντρο τοῦ Μινωικοῦ πολιτισμοῦ, τὸ μεγαλύτερο καὶ πιὸ χαρακτηριστικὸ ἀρχαιολογικὸ χῶρο, ποὺ ἀνακαλύφθηκε ποτὲ στὴν Κρήτη.

Ἐπόμενοι σταθμοὶ τῆς ἱεραποδημίας τῶν Σερραίων ἐκδρομῶν, τὴν Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου, ἦταν ἡ ἱερὰ Πατριαρχική, γυναικεῖα Μονὴ Χρυσοπηγῆς, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε στὰ μέσα τοῦ 16ου μ.Χ. αἰῶνος καὶ εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Παναγία, τὴν ἐπονομαζομένη Ζωοδόχο Πηγὴ, καθὼς καὶ ἡ γραφικὴ πόλη τῶν Χανίων, ὅπου ἔτυχαν λαμπρᾶς καὶ ἐ-

γκάρδιας φιλοξενίας, ἀπό τόν πάντα φιλόξενο Θεοφ. Ἐπίσκοπο Δορυλαίου κ. Δαμασκηνό.

Στή συνέχεια, πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στήν ἱστορική Μονή Ἀρκαδίου, πλησίον τῆς πόλεως τοῦ Ρεθύμνου, τόν φωτεινὸ αὐτὸ φάρο πίστεως, πνευματικότητας, φιλοπατρίας, θυσίας καί ἡρωισμού, ὅπου συνετελέσθη, στίς 9 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1866, ἀπό τοὺς ὀθωμανοὺς Τούρκους, τὸ πρωτοφανές, σὲ ἀγριότητα ὀλοκαύτωμα. Ἐκεῖ, πραγματοποιήθηκε συνάντηση μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Πρόδρομο, ἐκλεκτὸ Ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, ὁ ὁποῖος ὁμίλησε, μὲ γλαφυρὸ, ἁγιοπνευματικὸ καί ἐπιστηρικτικὸ λόγο στοὺς προσκυνητές, γιὰ τὴν ἔνδοξο ἱστορία τῆς Μονῆς – Σύμβολο τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καί μεγαλείου καί συνομίλησε μαζί τους. Τὴν ἴδια ἡμέρα, οἱ Σερραῖοι προσκυνητές ἐπισκέφθηκαν τὸν μετοχιακὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Γεδεῶν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλλου Ἁγ. Ὁρους, στὸ γραφικὸ χωριὸ Μαργαρίτες, ὅπου ἔτυχαν τῆς παραδοσιακῆς κρητικῆς φιλοξενίας.

Τὴν Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου, οἱ Σερραῖοι ἐκδρομεῖς εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθοῦν προσκυνηματικῶς τὴν περίφημη καί λαμπροτάτη ἀνδρῶα ἱερὰ Μονὴ Ἁγ. Γεωργίου Ἐπανωσήφη, μὲ τὴν μεγάλη πνευματικὴ καί φιλανθρωπικὴ προσφορά, ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἕως καὶ σήμερον, ὅπου φυλάσσεται, ὡς πολῦτιμος θησαυρὸς καί ἀείροος ποταμὸς θαυμάτων, ἢ χαριτό-

βρυτος εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἐπόμενη στάση, ὑπῆρξε ἡ ἱερὰ Μονὴ Κοίμ. Θεοτόκου Ἀγκαράθου, κτισμένη μὲ φρουριακὴ ἀρχιτεκτονικὴ, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ὀφείλεται στὸ φυτὸ ἀγκαραθιά, ὅπου κατὰ τὴν ἱερὰ παράδοση, εὐρέθη ἡ θαυματουργὸς εἰκόνα τῆς Παναγίας, στὸ σημεῖο ὅπου κτίσθηκε τὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς. Ἀκολούθως, πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στὰ γραφικὰ Ἀνώγεια, τὸ πανέμορφο, παραδοσιακὸ χωριό, μὲ τὴν πλούσια ἱστορία.

Τελευταία ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεως στήν νῆσο Κρήτη, Παρασκευή 20 Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος καὶ οἱ Σερραῖοι προσκυνητές, ἔφθασαν στήν πρωτεύουσα τοῦ Λασιθίου, τὸν Ἁγ. Νικόλαο, μὲ τὴν μοναδική, φυσικὴ ὁμορφιά, τὴν περίφημη λίμνη, τὸ πετρόκτιστο μονοπάτι καὶ τὸ πευκόφυτο πάρκο. Ὁ Σεβασμιώτατος καὶ ἡ σερραϊκὴ προσκυνηματικὴ ἀποστολή, κατάφορτοι ἀπὸ ἱερὲς ἀναμνήσεις, ἀνεχώρησαν, τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας, ἀπὸ τὸν ἀερολιμένα «Ν. Καζαντζάκης» Ἡρακλείου, γιὰ τὴν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀκολούθως τὶς Σέρρες.

«Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου
μεταβάλλει τὴν πικρὴ φύση
τῶν ἀνθρωπίνων θλίψεων
σὲ δρόμους ἁγιασμοῦ
καὶ σωτηρίας»

Στὸν πανηγυρίζοντα, ἱερὸ Ναὸ Τίμ. Σταυροῦ Σερρῶν, ὅπου ἀπὸ τῆς Τετάρ-

της 11 Σεπτεμβρίου, εὑρίσκονται ἀποτμήματα τοῦ Ζωομυρίστου Ἐύλου καὶ τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ἱερά, Σταυροπηγιακὴ καὶ Πατριαρχικὴ Μονὴ Παντοκράτορος Ἀγ. Ὁρους, πρὸς κοινὸ συνέορτασμό μετὰ τῆς μεγαλωνύμου Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τελέσθηκε τὸ Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου 2024, πανηγυρικὸ, Ἀρχιερατικὸ συλλεϊτουργο, συνιερουργούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Μεσαορίας κ. Γρηγορίου, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Δορυλαίου κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Μπουκόμπας καὶ Δυτικῆς Τανζανίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Συλλεϊτουργικῶς ἐπίσης συμμετεῖχαν οἱ Καθηγούμενοι τῶν Σταυροπηγιακῶν καὶ Πατριαρχικῶν Μονῶν, ὀσίου Ξενοφῶντος καὶ Παντοκράτορος Ἀγ. Ὁρους, πανοσιολ. Ἀρχιμανδριῆτες π. Ἀλέξιος καὶ π. Γαβριήλ, ἱερομόναχοι ἕξ Ἀγ. Ὁρους καὶ κληρικοὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών. Μεταξὺ τοῦ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος, τὸ ὁποῖο, κυριολεκτικῶς κατέκλισε τὸν ἱερὸ Ναό, ἦταν καὶ οἱ Βουλευτὲς Σερρών κ. κ. Ἀν. Χατζηβασιλείου, Φ. Αραμπατζῆ καὶ Θ. Λεονταρίδης.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λήμνου κ. Ἱερόθεος, ἐκήρυξε ἐπικαίρως τὸν θ. λόγο, ἀναφερόμενος, μὲ θεολογικὸ καὶ γλαφυρὸ τρόπο στὴν ἀγιαστικὴ καὶ σωστικὴ παρουσία τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ

Σταυροῦ στὴ ζωὴ καὶ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τῶν πιστῶν.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς θ. Μυσταγωγίας τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀπὸ τὸν Καθηγούμενο τῆς Μονῆς Ξενοφῶντος, π. Ἀλέξιο.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρών καὶ Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς συλλεϊτουργήσαντες πατέρες γιὰ τὴν φιλάδελφη συμμετοχὴ τους στὸν ἑφετεινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παρότρυνε τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς νὰ ἀγαπήσουν τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, καθὼς ὁ θεῖος Ἐσταυρωμένος μεταβάλλει τὴν πικρὴ φύση τῶν ἀνθρωπίνων πειρασμῶν καὶ θλίψεων, σὲ εὐλογία, φωτισμὸ, κούφισμὸ, θεραπεία, χαρὰ καὶ σωτηρία.

«Ἄς κρατήσουμε δυνατὰ, ἀδελφοί, εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, στὴν καρδιά μας, τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, μὴ καμπτόμενοι ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῆς ζωῆς, διότι, αὐτοὶ μποροῦν νὰ ἀποτελέσουν δρόμους καὶ ἀφορμὲς σωτηρίας. Ἐκεῖνος, ποὺ ἐ-

πιτρέπει παιδαγωγικῶς τὴν δοκιμασία, Ἐκεῖνος δίδει καὶ τὴν δύναμη! Καύχημα καὶ δύναμή μας, ἅς εἶναι πάντοτε ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ μας. Χρόνια πολλὰ κί εὐλογημένα, ἀδελφοί, κάτω ἀπὸ τὴν ζεῖδωρη σκιά τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας. Ἀμήν!».

Ὁ Σεβασμιώτατος προέκρινε τὴν μεγάλη καὶ ἀγία αὐτὴ ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Τίμ. Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας, ὡς κατάλληλη εὐκαιρία, γιὰ νὰ ἀποδώσει τὸν δίκαιο ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας, στὸν Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Τίμ. Σταυροῦ Σερρῶν, αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμᾶ Τσιάγγα, γιὰ τὴν ὑπερπεντηκονταετῆ καρποβριθῆ, σεμνοπρεπῆ καὶ θεοφιλῆ πνευματικῆ, λειτουργικῆ καὶ φιλανθρωπικῆ του διακονία καὶ προσφορά στὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐδώρισε, στὸν ἐκ τῶν ἀμεσοτέρων συνεργατῶν του στὴν διακονία τῆς διοικήσεως τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, π. Θωμᾶ, μὲ τὴν «θαλερὴ καρδιά», ὅπως χαρακτηρίστικῶς ἐσημείωσε, ἕναν ἐπιστήθιο σταυρὸ, τονίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Τιμοῦμε ἀξιοχρέως σήμερον, ἕναν ταπεινὸν λευίτη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν, ὁ ὁποῖος, ἐδῶ καὶ μισὸν αἰῶνα καὶ πλέον, σηκώνει μὲ εὐχαριστιακὸ φρόνημα καὶ ἦθος τὸν εὐλογημένο Σταυρὸ τῆς ἱερατικῆς διακονίας του, ὑπηρετῶν εὐόρκως τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀξίζει διπλῆς τιμῆς, ἵνα κατὰ τὸν Ἀπόστολο

Παῦλο εἴπωμεν, γι' αὐτὴν του τὴν διακονία, τὸ ἦθος καὶ τὴν προσφορά του».

Σερρῶν Θεολόγος πρὸς
Γέροντα Ἀλέξιο Ξενοφωντινό:
«Ἡ γενέτειρα πόλις τῶν Σερρῶν
σεμνύνεται καὶ χαίρει γιὰ τὴν
εὐλογημένη καὶ καρποφόρο
διακονία σας στὴν Ἐκκλησία»

Μὲ μεγαλοπρέπεια καὶ μέσα σὲ κλίμα θρησκευτικῆς εὐφροσύνης, τελέσθηκε λειτουργικῶς ἡ ἑορτὴ τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, μὲ ἐπίκεντρο τὸν πανηγυρίζοντα, ὁμώνυμο ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως τῶν Σερρῶν, ὅπου, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 11 Σεπτεμβρίου, εὐρίσκονται πρὸς κοινὸ συνεορτασμὸ μετὰ τῆς μεγαλωνύμου Δεσποτικῆς ἑορτῆς, ἀποτμήματα τοῦ Ζωομυρίστου Σταυροῦ καὶ τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ἱερά, Σταυροπηγιακὴ καὶ Πατριαρχικὴ Μονὴ Παντοκράτορος Ἀγ. Ὄρους.

Ἀφ' ἑσπέρας τῆς μεγάλης ἑορτῆς, τὴν Παρασκευὴ 13 Σεπτεμβρίου 2024, στίς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, τελέσθηκε ὁ μέγας, πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, στὸν ὡς εἴρηται ἑορτάζοντα ἱερὸ Ναὸ, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεσαορίας κ. Γρηγορίου, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, συγχοροστατούντων τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λήμνου καὶ Ἀγ. Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Δο-

ρουλαίου κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Μπουκόμπας καὶ Δυτικῆς Τανζανίας κ. Χρυσόστομου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου.

Μετά την εὐλόγηση τῆς ἐόρτιας ἀρτοκλασίας, τὸν θ. λόγο ἐκήρυξε ὁ χοροστατῶν Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε μὲ θεολογικὸ καὶ γλαφυρὸ τρόπο στὴν ἀγιαστικὴ καὶ σωστικὴ παρουσία τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ στὴ ζωὴ καὶ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τῶν πιστῶν.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, στὸν σύντομο χαιρετισμὸ του, εὐχαρίστησε θερμῶς τοὺς ἀγίους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ἀρχόντες τοῦ τόπου καὶ τὸν φιλάγιο λαὸ τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν ὅλως συγκινητικὴ καὶ τιμητικὴ συμμετοχὴ τους στὶς ἐφετερινὲς ἐορταστικὲς ἀκολουθίες τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ Σεβασμιώτατος, εὐχαρίστησε ἐπίσης

μετ' εὐγνωμοσύνης, τὸν τε πανοσιολ. Ἡγούμενο, Γέροντα Γαβριὴλ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱερά Ἀδελφότητα τῆς παλαιφάτου Μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, γιὰ τὴν πολῦτιμη εὐλογία τῶν Κυριακῶν, σεπτῶν προσκυνημάτων, ποὺ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἡ πόλις τῶν Σερρῶν ἀγιαστικῶς ἀπολαμβάνει.

Ἀπευθυνόμενος ὁ Σεβασμιώτατος στὸν πολιοῦ Γέροντα Ἀλέξιο, ἅγιο Καθηγούμενο τῆς Ξενοφωντινῆς μάνδρας τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους, τὸν καλωσόρισε στὴν ἀγιοτόκο πόλη τῶν Σερρῶν, σημειώνοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς:

«Ἡ ἀποψινὴ ἐόρτιος λατρευτικὴ συναξὴ ἔχει καὶ μίαν ἀκόμη ἰδιαιτέραν σημειολογίαν. Ἀσφαλῶς, κατὰ πρῶτον, συναχθήκαμε τὸ Κυριακὸν Σῶμα, γιὰ νὰ ὑμνήσουμε τὸν Τρισάγιον Θεόν. Ἐκεῖνον προσκυνούμεν, Ἐκεῖνον δοξάζομεν καὶ Ἐκεῖνον λατρεύομεν, ἀπὸ μέσης καρδίας, σήμερον καὶ πάντοτε, διὰ τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν “τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων”.

Χαίρει ὁμως καὶ συγχαίρει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ποὺ παροικεῖ στὶς Σέρρες, σήμερον καὶ γιὰ τὸ ἅγιο καὶ ἐκλεκτὸν τῆς ἀνάστημα, τὸν Γέροντα Ἀλέξιο, τὸν πολιοῦ καὶ πολυσέβαστο Ἡγούμενο τῆς ἐν Ἀθῶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος. Ἡ μαρτυρικὴ πόλις καὶ Μητρόπολις τῶν Σερρῶν σεμνύνεται ἐν Κυρίῳ, ὡς ἡ γεννήσασα καὶ ἐκθρεψαμένη αὐτὸν πνευματικῶς.

Ἡ ἅγια ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ἀγα-

πητοί μου ἀδελφοί, εἶναι μεταξύ ἄλλων καὶ διδασκαλεῖον τῶν θείων ἀρετῶν καὶ τοῦ εὐχαριστιακοῦ ἡθους καὶ μάλιστα, σὲ μία ἐποχὴ ἀνευχαρίστητη, ἀγνώμονα καὶ στενόκαρδη, πὺν ἔχει ξεχάσει νὰ λέει τό "εὐχαριστῶ".

Πολυσέβαστε καὶ πολιτίμητε Γέρον Ἀλέξιε, ἡ πόλις σας, αἱ κλειναὶ Σέρραι καὶ ἡ τοπικὴ μᾶς Ἐκκλησία καυχῶνται δικαίως. Καυχῶνται καὶ σεμνύονται γιὰ τὴν ἀγίαν, λαμπρὰν, σέμνοπρεπὴ καὶ καρποβριθῆ ἐκκλησιαστικὴν διαδρομὴν σας.

Ἡ ἐν ὥραις αἰσῖαις συμπλήρωσις ἐξηκονταετοῦς, θεοφιλοῦς ἱερατικῆς διακονίας καὶ μοναχικῆς μαρτυρίας, ὑπὲρ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς παλαιφάτου μάνδρας τοῦ ὀσίου Ξενοφῶντος, στὸ Ἀγιώνυμον Ὄρος, τὴν πνευματικὴν πηδαλιουχίαν τῆς ὁποίας ἡ πρόνοια τοῦ ἀγίου Θεοῦ σας ἔχει ἐμπιστευθεῖ καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας, κυριολεκτικῶς ἔχετε ἀναλωθεῖ, ὡς λαμπὰς καιομένη καὶ φωτίζουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάλογη λαμπρὰ διακονία σας στὰ ἅγια Μετέωρα τὸ πρότερον, προσφέρει σήμερον, μίαν ἀρίστην καὶ πρόσφορον ἀφορμὴν σὲ ὅλους μας, γιὰ νὰ σᾶς ἐκφράσουμε ἐγκάρδιες, συγχαρητήριες εὐχὲς καὶ προσήσεις, δεόμενοι ἐκτενῶς τοῦ Παναγίου τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος, νὰ σᾶς χαρίζη ἔτη πολλὰ καὶ παρὰ Θεοῦ, δαψιλῶς εὐλογημένα ἐπὶ μήκιστον, πεπληρωμένα οὐρανίων γλυκασμῶν καὶ χαρίτων, πλησμονὴ πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων, πρὸς θεάρεστον συνέχισιν τοῦ μοναχικοῦ δολίχου

καὶ ἀγιοπνευματικὸν στηριγμὸν τῆς τιμίας, μοναχικῆς σας συνοδείας, ἐν τῷ Ἀγιώνυμῳ Ὄρει καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Πατρίδος».

Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος, ἐτίμησε τὸν ἅγιο Καθηγούμενο, μὲ τὴν ἀνωτέρα διάκριση τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χρυσό, δηλαδὴ, Σταυρὸ τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Νικήτα καὶ διὰ ἐπισημὸν Ἀρχιερατικοῦ Πιπτακίου, γιὰ ὅσα φιλοθέως καὶ φιλοπόνως, ἐπὶ μακρὰ σειρὰ ἐτῶν προσφέρει, στὴ διακονία καὶ μαρτυρία τοῦ μοναχικοῦ καὶ ἱερατικοῦ λειτουργήματος.

Ἀντιφωνώντας ὁ πανοσιολ. π. Ἀλέξιος, εὐχαρίστησε μὲ θερμούς καὶ ἐγκαρδίους λόγους τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν γιὰ τὴν εὐγενεστάτη πρόσκλησή του νὰ συμμετάσχη συμπροσευχητικῶς στὴν ἐόρτια σύναξη τῆς Σερραϊκῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προσγινομένη, μεγάλη τιμὴ στὸ πρόσωπό του, γεγονὸς τὸ ὁποῖο πολὺ τὸν ἐσυγκίνησε καὶ τὸν ἀνέπαυσε πνευματικῶς.

Ἀρχικῶς, μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως, ὁ π. Ἀλέξιος, ἔκαμε μίαν σύντομη, νοσταλγικὴ ἀναδρομὴ στὰ παιδικὰ του χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα γαλουχήθηκε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, ἀπὸ τοὺς εὐλαβεῖς γονεῖς του, τοὺς σεβάσιμους ἐφημερίους τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Τίμ. Σταυροῦ Σερρῶν καὶ ὅλους ἐκείνους, πὺν συνήργησαν στὴν κατὰ Θεὸν προκοπή του, ἀλλὰ καὶ στὰ μετέπειτα τῆς μοναχικῆς ἀφιερώσεως καὶ ἱερατικῆς, ἕως σήμερον, πορείας του.

«Καὶ τὰ νῦν, Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, συμπλήρωσε ὁ ἅγιος Καθηγούμενος, ἄγων ἤδη τὸ 85ο ἔτος τῆς ἡλικίας μου, εὐρίσκομαι ἐνώπιόν Σας, βαθεῖα συγκινημένος, εὐγνωμονῶν τὴν φιλόστοργον πατρικὴν καὶ ἀρχοντικὴν, Ἀρχιερατικὴν καρδίαν Σας, διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποῖαν περιποιεῖτε στὴν ταπεινότητά μου, μὲ τὴν ἀφορμὴ τῆς προσγυνομένης στὴν ἐλαχιστότητά μου, ὑψίστης διακρίσεως τῆς κατὰ Σέρρας καὶ Νιγρίταν συνεκλεκτῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν πολυτίμων Ἀρχιερατικῶν εὐχῶν Σας.

Εὐγνωμόνως, κλίνω τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Ἁγίε Δέσποτα, σ' Ἐσᾶς, τὸν κατὰ πάντα ἄξιον καὶ σοφὸν πηδαλιούχον τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Μητροπόλεως τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος, λαμβάνοντας ἐκ τῶν τιμίων χειρῶν Σας τὴν μεγίστη αὐτὴν εὐλογία καὶ διάκριση.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας, προσκυνῶ τὴν Ἀρχιερωσύνη Σας, εὐχόμενος νῆκως, πολλὰ τὰ ἔτη Σας, πολυφίλητε ἅγιε Δέσποτα, πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ εὐκλειαν τῆς ἁγίας Του Ἐκκλησίας!».

Τέλος, ὁ πολυσέβαστος Καθηγούμενος τῆς μεγαλωνύμου, ἀγιορειτικῆς Μονῆς, Γέρων Ἀλέξιος, ἐκπληρώνοντας ἓνα παλαιό, παιδικό του τάμα πρὸς τὴν Κυρία Θεοτόκο, προσέφερε, ὡς μόνιμη ἁγιαστικὴ εὐλογία στὴν ἐνορία τῶν παιδικῶν καὶ ἐφηβικῶν του χρόνων, τὸν ἱερὸ Ναὸ Τιμ. Σταυροῦ Σερρῶν, μίᾳ ἱερᾷ εἰκόνα μὲ τὴν μορφή τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐφόρου καὶ προστάτου τῆς Μονῆς τοῦ

οσίου Ξενοφῶντος, ἀντίγραφο παλαιότητας εἰκόνας, ὡς ἐλάχιστο ἀντίδωρο εὐγνώμονος εὐχαριστίας πρὸς τὴν Παναγία «Γοργοῦπήκοο», ἡ Ὅποια, κατόπιν θερμουργοῦ προσευχῆς του, ἔσωσε, μὲ τὶς δραστηκότερες πρὸς Θεὸν προσβεῖες Τῆς, τὴν κατὰ σάρκα μητέρα του, ἀπὸ φοβερᾶ, θανατηφόρου νόσου.

«Τὰ ἱερὰ προσκυνήματα
τῆς πίστεώς μας,
ἀναπόσπαστο μέρος
τῆς μακραίωνης παραδόσεως
τῆς Ἐκκλησίας»

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Σερρῶν καὶ Νιγρίτης, στὸ πλαίσιο τῆς ἱερᾶς διακονίας Τῆς, μὲ τιμὴ, σεβασμὸ, ἀλλὰ καὶ χαρὰ πνευματικὴ, ὑποδέχθηκε τὴν Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου 2024, στὶς 7:00 τὸ ἀπόγευμα, στὸν περικαλλέστατο ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ Σερρῶν, ἀποτιμήματα τοῦ Ζωομυρίστου Σταυροῦ καὶ τοῦ ἀγράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὴν ἱερὰ Σταυροπηγιακὴ καὶ Πατριαρχικὴ Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγ. Ὁρους, πρὸς κοινὸ συνεορτασμὸ μετὰ τῆς μεγαλωνύμου πανηγύρεως τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν πανσεβασμιῶν αὐτῶν προσκυνημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκόμισαν, μὲ πολλὴ ἀγάπη στὴν πόλη τῶν Σερρῶν, οἱ ὀσιολογιώτατοι π. Νικήτας καὶ Πρόδρομος, ἀδελφοὶ τῆς παλαιφάτου Παντο-

κρατορινῆς μάνδρας, πραγματοποιήθηκε μέσα σὲ κλίμα βαθειᾶς συγκινήσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγο, μὲ τὴ συμμετοχὴ, μεταξὺ ἄλλων, τοῦ εὐαγοῦς Κλήρου, τοῦ Βουλευτοῦ Σερρών κ. Θ. Λεονταρίδη, τοῦ Ἀντιπεριφερειάρχου Σερρών κ. Π. Σπυρόπουλου, καθὼς καὶ πλήθους εὐσεβῶν χριστιανῶν.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς Σερβαϊκῆς Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε, διὰ θερμῶν λόγων, τόσο τὸν ἅγιο Καθηγούμενο τῆς ἱερᾶς μάνδρας τοῦ Παντοκράτορος, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη π. Γαβριήλ, ὅσο καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σεπτὴ ἁγιορειτικὴ Ἀδελφότητα, ὁμίλησε πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα, μὲ θεολογικὸ καὶ γλαφυρὸ τρόπο, γιὰ τὴν ἁγιαστικὴ καὶ σωστικὴ παρουσία τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων στὴ ζωὴ καὶ τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα τῶν πιστῶν, ὑπογραμμίζοντας μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ δοξολογίας πρὸς τὸ ὑπερύμνητο ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑποδεχθήκαμε τὴν μεγάλη αὐτὴ εὐλογία, τὰ χαριτόβρυτα ἀποτμήματα ἐκ τοῦ Ζωομυρίστου Σταυροῦ καὶ τοῦ ἀρράφου χιτῶνος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἤλθαν ὡς μία εὐλογία ἐξαιρετικὴ ἀπὸ τὴν ἱερὰ Σταυροπηγιακὴ καὶ Πατριαρχικὴ Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγ. Ὁρους, πρὸς ἁγιασμόν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τιμητικὴ προσκύνησις τῶν ἱερῶν λειψάνων καὶ μάλιστα ἐκείνων, ποὺ συνδέονται μὲ τὴν ἐπίγειον ζωὴν καὶ τὴν θυσίαν τοῦ Σωτῆρος μας, εἶναι ἀναπόσπαστο μέρος τῆς ἱερᾶς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεώς μας. Εἶναι μία ἐκκλησιαστικὴ παράδοσις, μία ποιμαντικὴ πρακτικὴ δοκιμασμένη ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρες μας, ἡ ὁποία ἔχει τὶς ρίζες της στὰ βάθη τῶν χριστιανικῶν αἰώνων καὶ ἀποβλέπει στὴν στήριξη, τὴν παράκληση καὶ τὸν ἁγιασμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Μεγίστη εὐεργεσία ἀπολαμβάνει σήμερον ἡ πόλις τῶν Σερρών καὶ ἡ Μητρόπολις μας, συνολικῶς καὶ διὰ τοῦτο, δοξάζουμε τὸ πανάγιο ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὑμνολογοῦμε τὴν φιλόστοργη πρόνοιάν Του καὶ εὐχαριστοῦμε μὲ εὐγνωμοσύνη τὸν τε πανοσιολογιώτατον Ἡγούμενον, Γέροντα Γαβριήλ καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἱερὰν Ἀδελφότητα τῆς περιφήμου Μονῆς Παντοκράτορος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, γιὰ τὴν πολύτιμη εὐλογία, ποὺ ἀπὸ τῆς

σήμερον ἀπολαμβάνομεν. Ἄς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς σταυρούς της καθ' ἡμέραν ζωῆς μας, μικροὺς καὶ μεγάλους, στὸν μεγάλο Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Ἰησοῦν Χριστόν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι, Ἐκεῖνος θὰ μεταβάλλει τὴν πικρὴ τους φύση σὲ εὐλογία, φωτισμό, κουφισμό, θεραπεία, χαρὰ καὶ σωτηρία».

«Μόνο στὴν βάση
τοῦ Πασχαλίου τῆς ἀγίας,
ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας,
ἢ ὅποια συζήτησις
γιὰ κοινὸ συνεορτασμὸ
τοῦ Πάσχα»

Γενικὴ Σύναξη τῶν ἐφημεριῶν τῆς Σεραϊκῆς Ἐκκλησίας, πραγματοποιήθηκε, τὸ Σάββατο 7 Σεπτεμβρίου 2024, στὴν ἐκκλησιαστικὴ Κατασκήνωσις «Γαλιλαία» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, στὴν Χρυσοπηγὴ Σερρών.

Μετὰ τὸ πέρας της θ. Λειτουργίας, ποὺ τελέσθηκε, χοροστατήσαντος τοῦ Σέβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, στὸ ἱερὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου καὶ τῶν Ἀγ. Δώδεκα Ἀποστόλων, παρετέθη πλούσιον πρωῖνὸ κέρασμα σὲ ὅλους τοὺς παρευσκομένους κληρικούς καὶ στὴ συνέχεια τελέσθηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ στὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος.

Ἀκολούθως, ὁ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Γαβριὴλ Παλιούρας, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών,

προλόγισε καταλλήλως τὴν ἱερατικὴ

Ἡμερίδα, εὐχηθεῖς υἱικῶς, ἐξ ὀνόματος ὄλων τῶν κληρικῶν, στὸν Σεβ. κ. Θεολόγο, δαψιλεστάτη τὴν ἀπὸ Θεοῦ ἐνίσχυση στὸ πλούσιον καὶ καρποφόρον ἐπιτελούμενον ἔργο.

Στὴ συνέχεια, ὁ ὑπεύθυνος λειτουργίας τῆς Κατασκηνώσεως, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης π. Νικήτας Χαλέμης, καθὼς καὶ ὁ αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἡλίας Βλάχος, ὑπεύθυνος τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου «Παναγία ἢ Πονολύτρια» τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρών, ἐνημέρωσαν τὸ ἱερὸ Σῶμα τῶν κληρικῶν, γιὰ τὸ ἐφετεινὸ κατασκηνωτικὸ ἔτος, ποὺ μὲ τὴν χάρη τοῦ ἀγίου Θεοῦ, πραγματοποιήθηκε, γιὰ μίαν ἀκόμη χρονιά, κατὰ τοὺς μῆνες Ἰούλιο καὶ Αὐγουστο, μὲ τὴν συγκινητικὴ συμμετοχὴ 250 καὶ πλέον μαθητριῶν καὶ μαθητῶν Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου, οἱ ὅποιοι ὑπερπλήρωσαν καὶ ἐφέτος τὶς τέσσερις κατασκηνωτικὰς περιόδους, σύμφωνα μὲ τὶς ὑπάρχουσες δυνατότητες φιλοξενίας.

Τὸν λόγο, στὴ συνέχεια, ἔλαβε ὁ Διευ-

θунτής του «Μαξιμείου», αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἰορδάνης Θεμελίδης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στήν ἐπί θύραις ἔναρξη λειτουργίας τῶν Σχολῶν του ὡς εἴρηται Ἰδρύματος τῆς κατὰ Σέρρας καί Νιγρίταν Ἐκκλησίας, πού ἐφέτος συμπληρώνει 27 ἔτη καρποφόρου πνευματικῆς καί πολιτιστικῆς παρουσίας.

Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς τῶν Σερρῶν καί Νιγρίτης Ἐκκλησίας κ. Θεολόγος, μὲ ἀφορμὴ τὴν εἴσοδο στὸν νέο ἐνιαυτὸ τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, ἀνέπτυξε, μὲ πατερικὲς καί ἀγιογραφικὲς ἀναφορές, σκέψεις ὠφέλιμες γιὰ τὸ προκείμενο πνευματικὸ, ἀγιαστικὸ καί ἱεραποστολικὸ ἔργο τῶν κληρικῶν.

Αναφερόμενος ὁ Σεβασμιώτατος στὸ ἐπίκαιρο ζήτημα τῆς ἀναγγελθείσης εὐχῆς, γιὰ κοινὸ συνεορτασμὸ τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸ ἐρχόμενο ἔτος 2025, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση 1.700 ἐτῶν, ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.), ἐτόνισε, πῶς ὅλοι πρέπει νὰ δείξουμε ἐμπιστοσύνη στήν ἀγία Ἐκκλησία μας, ἡ ὅποια ἔχει ὑποχρέωση νὰ ἀγρυπνεῖ καί νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας.

«Ἡ ἀγία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, ἡ μία καί μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καθὼς εἶναι τὸ πανάγιον, μυστηριακὸν Σῶμα Του, ὑπάρχει στῦλος καί ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας, ἀκένωτον ταμεῖον τῆς θείας χάριτος καί ἐργαστήριον σωτηρίας, ἐνδιαφέρεται ζωηρότατα γιὰ τὴν ἐπιστροφή τῶν πεπλημένων ἀδελφῶν, ὀρθοτομεῖ ἐν Ἀγίῳ

Πνεύματι τὸν σωτήριον λόγον τῆς ἀληθείας καί ἔχεται στεροῶς καί ἀμετακινήτως τῶν θείων δογμάτων, πού εἶναι ὄροι σωτηρίας καί τῶν ἱερῶν παραδόσεων Τῆς».

Ὁ Σεβασμιώτατος, τέλος, ἐνημέρωσε καθηκόντως τὸ ἱερὸ Σῶμα τῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σερρῶν, ὅτι κατὰ τὴν πρόσφατη, ἐν Φαναρίῳ Σύναξη τῶν Ἱεραρχῶν, ὑπὸ τὴν σεπτὴ Προεδρία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ἐκφράσθηκε ὁμοφώνως ἡ εὐχή, ὅπως ὁ κοινὸς συνεορτασμὸς τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, κατὰ τὸ ἐπόμενο ἔτος, ἀποτελέσει τὴν ἀπαρχὴν προσπάθειας καθιερώσεως κοινῆς ἡμερομηνίας, γιὰ τὸν κατ' ἔτος ἑορτασμὸν του, συμφώνως ὁμως, πάντοτε, πρὸς τὸ Πασχάλιον τῆς ἀγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως ἀποφασίσθηκε ἀπὸ τοὺς θεοφόρους Πατέρες τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Αὐτὸ ἀποτελεῖ θεμελιώδη καί ἀδιαπραγμάτευτη ἀρχή.

Τέλος, ὑπεγράφη, κατὰ τὸ ἔθος, ὁ Μητροπολιτικὸς Κώδικας τῶν ἐνεργείᾳ κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καί Νιγρίτης, προσεφέρθη σὲ ὄλους ὡς δῶρο ἓνα πνευματικὸ βιβλίον, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Μιὰ χαραματιὰ φῶς ἀπ' τὸν Παράδεισον – Νεομάρτυρες τῶν Σερρῶν» καί παρετέθη σὲ ὄλους «ἀβραμιαῖον» γεῦμα, σὲ κλίμα οἰκογενειακῆς ἀπλότητος καί ἐγκαρδιότητος.

«Μία καὶ σωτήριος
ἡ προτροπή της Παναγίας μας,
τό: «Ὁ,τι ἂν λέγη ὑμῖν,
(ὁ Κύριος) ποιήσατε!»

Μὲ λαμπρότητα καὶ τὴν συμμετοχὴ πλῆθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν, πραγματοποιήθηκε τὸ διήμερο, 22 καὶ 23 Αὐγούστου 2024, ἡ ἐτήσια λαμπρὰ πανήγυρη, μὲ ἀφορμὴ τὸν λειτουργικὸ ἑορτασμὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, στὴν πανηγυρίζουσα ἱερὰ Μονὴ Παναγίας «Προυσιωτίσεως», τῆς ἐπονομαζομένης «Κυρᾶς τῆς Ρούμελης».

Ἀφ' ἐσπέρας τῆς ἑορτῆς, Πέμπτη 22 Αὐγούστου, τελέσθηκε ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγου, συγχοροστατούντων τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου καὶ τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Γεωργίου, μὲ τὴν συμπροσευχητικὴ παρουσία τοῦ Καθηγουμένου, πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰωαννικίου, τοῦ εὐαγοῦς κλήρου, τῶν Ἀρχόντων, καθὼς καὶ μέγα πλῆθος εὐλαβῶν χριστιανῶν, ποὺ προσῆλθαν γιὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ νὰ λάβουν τὴν χάρη τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χοροστατῶν Σεβ. κ. Θεολόγος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ἐγκαρδίως τὸν Σεβ. κ. Γεώργιο, γιὰ τὴν φιλάδελφη πρόσκληση στὴν λαμπροτάτη πανήγυρη τῆς Παναγίας, ἐκήρυξε ἐμπνευσμένως τὸν θεῖο λόγο, τονίζοντας τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαλλομένῳ ποδὶ καὶ εὐγνωμονούσῃ καρδίᾳ εὐρισκόμεθα, σήμερον πλησίον σας, ἀνταποκρινόμενοι στὴν εὐγενεστάτη πρόσκληση τοῦ σεπτοῦ σας Ποιμενάρχου καὶ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ μας κ. Γεωργίου, ὡς ταπεινοὶ προσκυνητῆς στὸ ἱερὸν παλλάδιον τῆς Θεοτόκου γιὰ νὰ συνεορτάσουμε μαζί σας τὴν «Κυρὰ καὶ Βασίλισσα τῆς Ρούμελης», τὴν πρόμαχον τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης, ὡς τονίζει προσφυῶς καὶ ὁ ἱερός ὑμνογράφος Της. Πράγματι, ἡ καρδιά μας πάλλεται ἀπὸ αἰσθήματα μεγάλης εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἅγιον Θεόν, ὁ Ὅποιος ἐχάρισε σὲ ὄλους μας Μητέρα φιλόστοργον, τὴν θεόπαιδα Μαριάμ, πρὸς τὴν Ὅποια προσφεύγουμε ὡς πρὸς λιμένα ἀχείμαστον στὶς τρικυμίες τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

Μέσα στὸν κυκεῶνα τῶν πολλῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια ὄλο καὶ περισσότερο ὀγκοῦνται στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν, ἡ Παναγία μας εἶναι τὸ σταθερὸ ἐκεῖνο θεμέλιο, τὸ φωτεινὸ μετέωρο, ἡ ἀκατάβλητος δύναμις, ἀπὸ τὴν Ὅποια, ὄλοι μας ἀντλοῦμε ἔμπνευσιν, ἁγιασμὸν καὶ χάριν. Καὶ μόνον τὸ ἅγιο ὄνομά Της, προφερόμενο μὲ εὐλάβεια, προσφέρει μία μυστικὴ χαρὰ καὶ ἀνακούφιση, μία παρηγορία, μία μυστικὴ ἐνατένιση πρὸς τὰ ἄνω, ἕνα μεγαλεῖο, ποὺ δὲν ἐκφράζεται μὲ τὰ ἀνθρώπινα χεῖλη, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτυπωθεῖ μὲ ἀνθρώπινα σχήματα, καθὼς εἶναι τῆς καρδίας βίωμα καὶ ἔκφραση.

Ρίγη συγκινήσεως συγκλονίζουν τὴν ὑπαρξὴ μας, καθὼς στοχαζόμεθα τὴν

άεναη θεομητορικὴ εὐλογία, πὺ διασώζει καὶ μεταδίδει δαψιλῶς, πολλοὺς αἰῶνες τώρα, τὸ πανθαύμαστο ἐκτύπωμα τῆς Παναγίας τῆς "Προυσιωτίσσης", τὸ ὁποῖο, καθὼς διασώζει τὴν παναγία μορφή τῆς Βασιλίσσας τῶν οὐρανῶν, Κυρίας Θεοτόκου, ἔχει ἀναδειχθεῖ ὁ αἰετοῦ ποταμὸς ὁ γλυκερὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν θαυμάτων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον οἱ πιστοὶ ἀντλοῦμε τὴν ἴαση, τὴν εὐλογία, τὴ χάρη, τὴν παράκληση καὶ τὴν παρηγορία. Στὸ ἱερὸ καὶ περίπυστο αὐτὸ ἀρχαιότατο εἰκόνισμα τῆς Παναγίας Μητέρας μας, ἐναπέθεσαν καὶ οἱ ἥρωικοὶ πατέρες μας, ὡς ὁ γενναιότατος Ἀρχιστράτηγος τῆς Ρούμελης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, τὶς προσευχὲς καὶ τὶς ἐλπίδες τους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Πατρίδος μας. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς εἰκόνας, τὸ εὐλογημένο γένος τῶν Ἑλλήνων, ἐμπιστεύθηκε τὶς προσευχὲς του γιὰ τὴν ἀνάστασή του ἐκ τῆς τέφρας με-

τὰ ἀπὸ μία σκληρωτάτη, πικροτάτη καὶ τυραννικοτάτη σκλαβιά στοὺς ὀθωμανοὺς Τούρκους.

Ὁ τόπος αὐτὸς μοσχοβολᾷ Χριστὸ καὶ Ἑλλάδα, γιὰτὶ πράγματι εἶναι τόπος θεοτοκοφανείας, μὲ ἰδιαίτεραν σημειολογίαν γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες. Ὁ φιλόανθρωπος Θεός, διαχρονικὸς κηδεμόνας καὶ προστάτης τοῦ ἔθνους μας ἐσκέπασε σωστικῶς καὶ φιλοστόργως τὴν καθημαγμένη Πατρίδα μας καὶ ἐχάρισε τὴν ἐλευθερίαν στὸ σκλαβωμένο ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴ τυραννία ἔθνος μας. Τὸ θαῦμα τοῦ 1821 ὑπῆρξε ὄντως μία "τρέλα" γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα, ὑπῆρξε ὁμως καὶ τὸ θαυμαστῶς προετοιμασμένο ἀποτέλεσμα τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀγιαστικῆς, πνευματικῆς, πολιτιστικῆς καὶ ὑλικῆς διακονίας τῆς ἁγίας, ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, τῆς Μητέρας, τροφοῦ καὶ κιβωτοῦ σωτηρίας τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς εὐγένειας τοῦ λαοῦ μας, τῆς ἀπαράμιλλης φιλοπατρίας, τοῦ ἥρωικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἕως θανάτου προσηλώσεως τῶν πατέρων μας στὶς ὑπερούσιες γι' αὐτὸν τὸν τόπο ἀρχὲς τῆς πίστεως στὸν Χριστό, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Καλοῦμεθα λοιπὸν, σήμερον, ὡς ταπεινοὶ προσκυνητὲς τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ τόπου, πὺ χαριτώνεται ἀπὸ τὴν ἀγιαστικὴ παρουσία τῆς Παναγίας μας, νὰ λάβουμε μηνύματα ζωῆς, πνευματικοῦ ἀναβαπτισμοῦ, ἐγρηγόρσεως καὶ ἀφυπνίσεως ἀπὸ τὸν πνευματικὸ

λήθαργο, στὸν ὁποῖον ἔχουμε περιέλθει καὶ νὰ παραμείνουμε μὲ βαθεῖα εὐγνωμοσύνη μνήμονες τῶν πολλῶν, συνελθῶν καὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηριώδους μεσιτείας τῆς Παναγίας μας στὴ ζωὴ μας, σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις της, νὰ σταθοῦμε δυνατοί, γενναῖοι καὶ ἐνωμένοι στὶς προκλήσεις, ἀναβαπτιζόμενοι, ἐθνικῶς καὶ πνευματικῶς, στὴν ἁγία κολυμβήθρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πνευματικῆς, πολιτιστικῆς καὶ ἐθνικῆς μας κληρονομιάς. Νὰ ἔχουμε πάντοτε τὴν μακαρία συμβουλή τῆς Παναγίας, κανόνα καὶ ὁδηγὸ στὴ ζωὴ μας. Κυρίως δὲ τὴν μητρικὴ Τῆς προτροπὴ, το: "ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν (ὁ Κύριος), ποιήσατε". Ὑπακοὴ στὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας, πὺ εἶναι ζωὴ, ἀλήθεια, φῶς, σωτηρία καὶ δύναμη γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἡ Παναγία μας θὰ ἤθελε τὰ παιδιά Της νὰ εἶναι ὁμονοοῦντα καὶ ὁμόψυχα μὲ κέντρο ἀναφορᾶς καὶ ἐμπνεύσεως τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ τὸ ἅγιο θέλημά Του.

Εἶθε, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ "Προυσιώτισσα", νὰ εἰρηνεύει τὴν ταραγμένη ἐποχὴ μας καὶ τὶς δοκιμαζόμενες ἀνθρώπινες ἀντοχὲς ἀπὸ τὸ φαρμάκι τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς σημερινῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς παρακμῆς καὶ ἀποστασίας, πὺ κατακλύζουν τὸν κόσμον μας, πὺ δείχνει νὰ παραπαίει κάτω ἀπὸ τὸ βᾶρος τῶν πολλῶν λαθῶν καὶ ἀνομιῶν του».

Ἀκολουθῶς, πραγματοποιήθηκε ἡ λιτάνευση τῆς θαυματοβρύτου εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς «Προυσιώτισσης», τὸ

ἀργυρεπίχρυσον κάλυμμα τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ εὐλαβικὸ ἀφιέρωμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων τοῦ 1821 στὴν Ρούμελη, Γεωργίου Καραϊσκάκη, ὡς ἀντίδωρο γιὰ τὴν προσωπικὴ του σωτηρία ἀπὸ βαρύτατη σωματικὴ νόσο, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν μεγίστη πρεσβευτικὴ καὶ σωστικὴ Τῆς μεσιτεία γιὰ τὸν δίκαιο, ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων.

Ἀνήμερα τῆς μεγάλης θεομητορικῆς ἐορτῆς, Παρασκευὴ 23 Αὐγούστου, τελέσθηκε πανηγυρικὸ, Ἀρχιερατικὸ Συλλεῖτουργο, στὴν ὡς εἴρηται ἐορτάζουσα ἱερὰ Μονή, μὲ τὴν συμμετοχὴ μεγάλου πλήθους εὐσεβῶν πιστῶν, πὺ κατέκλυσαν τὴν ἱστορικὴ ἱερὰ Μονή, ἀποδίδοντας ὀφειλετικῶς τὶς πρέπουσες τιμές, τὸν καρδιακὸ σεβασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους στὴν Κυρία Θεοτόκο.

*Εορτασμός πολιούχων Σερρών Παμμ. Ταξιάρχων με την σεπτή παρουσία του
Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. κ. Γεωργίου.*

Προσκυνηματική έκδρομή στην Κρήτη (16-20/9/2024). Τερά Μονή Αρκαδίου.